

ספר
קבלתי
על עצמי

סיפורים לשולחן שבת חלק א
מהולק לשלשים יום - לסיימו בכל חודש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזָהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אייר תשע"ח לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שניטז"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911
050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com- dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

הקדמה

לספר "קבלתי על עצמי" חלק א

(בענין פאה נכרית)

נושא הפאה הנכרית דנו בו גדולי הפוסקים בדור האחרון רבות, והמפורסמות אינם צריכים ראייה. לא נגעתי בנושא ההלכתי כלל וכלל, ואני לא מתכוון להכניס את ראשי בין "ההרים הגדולים", ומי שירצה בכל אופן ללמוד את כל הסוגיה של נושא הפאה הנכרית לעומק, יוכל לקבל בדואר בחינם קונטרס הכולל את כל נושא הסוגיה של הפאה הנוכרית בעמקות ובהרחבה.

הנושא של הספר שלנו הוא, ישועות שזכו לראות נשים שהחליפו מפאה לכיסוי ראש מלא כלומר מטפחת.

הרב הצדיק רבי משה אריה פריינד זיע"א שהיה פועל ישועות וברכותיו לא שבו ריקם, היה אומר תמיד: "אין לי כח להבטיח ישועות נחרצות מלבד בדבר אחד, שאפילו ממחלות קשות רח"ל ועקרות וכו' אני יכול להבטיח, והוא - אשה המחליפה מפאה נכרית למטפחת. לאשה כזאת אני יכול להבטיח, וזאת משום גודל המעלה והחומרא של הדבר בשמים".

חז"ל מספרים לנו (מסכת יומא עז.) על קמחית שזכתה לשבעה בנים וכולם שימשו בכהונה גדולה. שאלו אותה במה זכתה לכך, והיא ענתה שמעולם לא ראו קורות ביתה את שערות ראשה.

צא ולמד גודל מעלת כיסוי ראש מלא, עד כדי כך שכל בניה היו כהנים גדולים בזכות זה.

מהו שורש המנהג ללכת עם פאה נוכרית?

עד לפני כמאתיים שנה, הלכו כל נשות ישראל בכל הדורות בכיסוי ראש מלא בלבד. אבל מפני גזירת הצאר הרוסי לפני כמאתיים שנה, שלא ילכו הנשים עם כיסוי ראש, החלו חלק מהנשים ללכת בגילוי ראש, ואז הותר בלית ברירה ללכת עם פאה. לאחר שבוטלה גזירת הצר המשיכו ללכת עם פאה עד היום, למרות שבוטלה הגזירה. מנהג זה הנהיגו אותו האפיקורסים והמשכילים, ונשתרש בעוונותינו הרבים עד היום גם בחוגים שלנו.

כמעט כל גדולי הדור בדור האחרון שללו את הפאה הנוכרית. בסוף הספר אני אביא מעט מזער מדברי רבותינו בנושא.

ספר זה הינו ספר ראשון בסדרת הספרים "קבלתי על עצמי סיפורים לשולחן שבת". הסדרה כוללת כעשרה כרכים וספר זה הינו הראשון בסדרה.

החלקים הראשונים עוסקים בקבלות בנושא של הפאה הנוכרית והחלקים האחרונים יעסקו בקבלות בנושאים אחרים של צניעות כמו גרביים שאל ביגוד וכן שבת ועוד.

סידרת ספרים זו הינה קובץ של סיפורים אמיתיים, של נשים שקבלו על עצמם קבלות טובות וראו ישועות גדולות.

מטרת כתיבת ספר זה היא כדי שגם אנשים אחרים יראו ויתחזקו מהסיפורים האלו, מתוך תקווה שגם הם יקבלו עליהם קבלות דומות, ובנוסף יוכלו גם הם לזכות לישועות.

ומתוך "שלא לשמה" יבואו "לשמה"

אני לא פועל ישועות ולא מבטיח ישועות לאף אחד אבל הסיפורים כולם מדברים בעד עצמם.

הרבה רבנים, הבטיחו ישועות גדולות מאוד, ממש שינוי הטבע, לנשים שיחליפו מפאה לכיסוי ראש מלא כלומר מטפחת, ואכן הכל התקיים במלואו.

הישועה בהישג ידינו ואצלנו בבית. צריך רק להחליט ולעשות מעשה.

נכון שזה לא קל לאשה להחליט יום אחד לזרוק את הפאה ולעבור לכיסוי ראש מלא, זה ממש בגדר כמעט מסירות נפש. אבל אם האשה תעשה מסירות

נפש אזי גם הקב"ה יעשה לה ישועה של מסירות נפש.

יש לי בקשה קטנה מכם הקוראים.

אם יש בידכם סיפורים על ישועות, בעקבות קבלה שקיבלתם אתם או שקבלו אחרים, בנושא של החלפת פאה למטפחת, אנא בבקשה מכם, אם אפשר לשלוח אלי, כדי שאוכל לפרסם את הסיפורים האלו בחלק ב' שעומד לצאת בקרוב, למי שיסכים לכך כמובן.

כל השולחים שישלחו לי סיפור, והסיפור יפורסם בספר, יקבלו עותק מהספר מתנה בחינם.

קראתי לסדרת הספרים: "קבלתי על עצמי סיפורים לשולחן שבת" מכמה סיבות:

א. כמה פעמים קנינו ספר ולאחר שקראנו בו הספר נגזז בספריה כאבן שאין לה הופכים, ואנו פותחים רק אותו פעם בשנה כשמנקים את הבית בערב פסח?

היות ומטרת הספר היא להביא אותנו לידי שינוי מעשה, וגם כדי לזכות הרבים, חשוב שספר זה יהיה זמין באופן תדיר.

כמו כן כמעט בכל בית יהודי, יש בשבת אורחים בבחינת "פנים חדשות", עובדה שמשפיעה על היכולת לזיכוי הרבים, ובנוסף ומעל כולם קדושת השבת קודש כדאית היא שנסמוך עליה שתערה עלינו רוח קדושה ממרום, שתביא אותנו לשינוי מעשה, ולקבל עלינו קבלות ביתר קלות.

ולכן, אם בשולחן שבת נספר אפילו סיפור אחד בכל שבת, הרי שקרוב לודאי שנזכה אנחנו או נזכה אחרים לבא לידי מעשה, ולקבלת קבלות.

מטרת ספר זה היא זיכוי הרבים.

כל אחד מהקוראים שירצה להיות שותף בזיכוי הרבים-בתשלום כמובן- יוכל לפנות אלי לפי הפרטים שכתובים בסוף ההקדמה או בעמוד הראשון של הספר. אני רוצה בהזדמנות זו להודות בראש ובראשונה להקב"ה על שזיכה אותי, למרות כל המניעות הרבות, להוציא מהכוח אל הפועל את הוצאת הספר הזה לאור, וכן יהי רצון שיזכני להוציא לאור את כל יתר החלקים.

כמו כן אני רוצה להודות לכל אלה שסייעו לי ושלחו לי את הסיפורים שמופיעים בספר. השם

יברך אותם בכל מילי דמיטב וזכות הרבים תעמוד להם ולזרעם עד עולם.

ובפרט ל... ר' א. כ. הי"ו, המו"ל של העלון "צאי לך עקבי הצאן"

ארגון "כתר מלכות", ארגון "נפשנו", ארגון "קול הצניעות", עורכי העלון "עקבתא דמשיחא"

כמו כן תודה לכל אלו ששלחו לי באופן ישיר את הסיפורים שלהם.

בהזדמנות זו, אני רוצה לבקש מחילה מכל בעלי המעשה הנזכרים בספר זה, אם יש אי אלו אי דיוקים במה שכתבתי.

השתדלתי להביא את הסיפורים כמו שנמסרו לי. אמנם עשיתי קצת תיקונים של שגיאות כתיב או לשון, אבל מטבע הדברים כשסיפורים עוברים מספר ידיים, הדברים קצת משתנים בדרך, כמו טלפון שבור, אבל גוף המעשה, כדי להבין את המסר העיקרי, נשאר כמות שהוא.

התנצלות קטנה

בעבר פרסמתי בעלון "עקבתא דמשיחא" מודעה על הוצאת הספר, ובקשתי מהקוראים שמי שיש בידו סיפור על ישועות שראו בעקבות החלפה למטפחת שישלח אלי, אך דא עקא בטעות נרשם

במודעה בעלון ת.ד. 32344 במקום 23244
וכתוצאה מכך כל מי ששלח אלי, המכתבים לא
הגיעו אלי, ולכן לא יכולתי לפרסם אותם בספר
כמו שהבטחתי.

אני מבקש מכל אלו ששלחו, אם הם יכולים
לשלוח אלי שוב לכתובת הנכונה כמו שמופיע כאן
בסוף ההקדמה או בפקס עבור יואב פנחס, ואני
אפרסם את הסיפורים בחלק ב' שעומד לצאת
בקרוב.

אני מתנצל

כל מקורות הסיפורים שמורים במערכת.

המו"ל

הקדמה לספר "קבלתי על עצמי" חלק ו' (בענין צניעות)

נושא הצניעות לא צריך הסכמות.

חז"ל אומרים, בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ובזכות נשים צדקניות עתידים להיגאל. בנות ישראל בכל הדורות הלכו בצניעות מופלגת, אבל בדורות האחרונים התגברה הפריצות ברחובות ואין פוצה פה ומצפצף.

לא כתבתי בספר שום דבר חדש שלא ידוע לכולנו, אבל היות ואלו דברים שהאדם דש בעקביו, לפעמים לא שמים לב לדברים מתוך המירוץ הגדול של שיגרת החיים.

למרות שהרבנים מתריעים רבות בנושא, עדיין יש מה לתקן.

לא באתי ללמד את מה שכולנו יודעים, אלא להזכיר ולחדד את מה שאנחנו יודעים אבל לא כל כך מקפידים מסיבות שונות.

יש בידי עשרות רבות מדברי רבותינו בעניין הצניעות ואני בטוח שיש בידכם עוד יותר ובכדי להביא את כולם, נצטרך למספר כרכים.

יש בסוף הספר פרק שנקרא "ארגונים העוסקים בנושא", כל מי שירצה חומר בנושא יוכל לקבל בארגונים אלו.

*

כפי שכתבתי בהקדמה לחלק א', סדרת הספרים: "קבלתי על עצמי... סיפורים לשולחן שבת" כוללת כעשרה כרכים, וספר זה הינו השישי בסדרה.

חמשה חלקים הראשונים עוסקים בקבלות בנושא של הפאה הנוכרית, וחמשה חלקים האחרונים עוסקים בקבלות בנושאים אחרים של צניעות כמו גרביים "שאל" ביגוד ועוד...

סידרת ספרים זו הינה קובץ של סיפורים אמיתיים, של נשים שקבלו על עצמן קבלות טובות וראו ישועות גדולות.

מטרת כתיבת ספר זה היא כדי שגם אנשים אחרים יראו ויתחזקו מהסיפורים האלו, מתוך תקווה שגם הם יקבלו עליהם קבלות דומות, ובנוסף יוכלו גם הם לזכות לישועות... ומתוך 'שלא לשמה' יבואו 'לשמה'."

אני לא פועל ישועות ולא מבטיח ישועות לאף אחד, אבל הסיפורים כולם מדברים בעד עצמם.

התלבטתי רבות אם להכניס בספר את הסיפורים בנושא ה"שאל" היות והנושא יחסית חדש

בתקופתנו, אבל היות שבכל הדורות בנות ישראל הלכו עם "שאל" או משהוא דומה ל"שאל", הוספתי את הנושא, כדי שיראו האנשים שאין שיעור להידור בצניעות וכל המוסיף מוסיפים לו משמים, וגם כדי שיראו כמה נושא זה חשוב בשמים וכמה נחת רוח זה עושה לאבינו שבשמים, למרות החולקים.

יש לי בקשה קטנה מכם הקוראים.

אם יש בידיכם סיפורים על ישועות, בעקבות קבלה שקיבלתם אתם או שקבלו אחרים, בנושא של החלפת פאה למטפחת או בנושאים שונים של צניעות, אנא בבקשה מכם, אם אפשר לשלוח אלי, כדי שאוכל לפרסם את הסיפורים האלו בחלק הבא שעומד לצאת בקרוב, למי שיסכים לכך כמובן.

כל השולחים שישלחו לי סיפור, יקבלו עותק מהספר מתנה בחינם.

קראתי לסדרת הספרים: **"קבלתי על עצמי..." סיפורים לשולחן שבת"** מכמה סיבות:

א. כמה פעמים קנינו ספר ולאחר שקראנו בו הספר נגזז בספריה כאבן שאין לה הופכים, ואנו פותחים רק אותו פעם בשנה כשמנקים את הבית בערב פסח?

היות ומטרת הספר היא להביא אותנו לידי שינוי מעשה, וגם כדי לזכות הרבים, חשוב שספר זה יהיה זמין באופן תדיר.

כמו כן כמעט בכל בית יהודי, יש בשבת אורחים בבחינת "פנים חדשות", עובדה שמשפיעה על היכולת לזיכוי הרבים, ובנוסף ומעל כולם קדושת השבת קודש כדאית היא שנסמוך עליה שתערה עלינו רוח קדושה ממרום, שתביא אותנו לשינוי מעשה, ולקבל עלינו קבלות ביתר קלות.

ולכן, אם בשולחן שבת נספר אפילו סיפור אחד בכל שבת, הרי שקרוב לודאי שנזכה אנחנו או נזכה אחרים לבא לידי מעשה, ולקבלת קבלות. מטרת ספר זה היא זיכוי הרבים.

כל אחד מהקוראים שירצה להיות שותף בזיכוי הרבים יוכל לפנות אלי לפי הפרטים שכתובים בסוף ההקדמה או בעמוד הראשון של הספר.

אני רוצה בהזדמנות זו להודות בראש ובראשונה להקב"ה על שזיכה אותי, למרות כל המניעות הרבות, להוציא מהכוח אל הפועל את הוצאת הספר הזה לאור, וכן יהי רצון שיזכני להוציא לאור את כל יתר החלקים.

כמו כן אני רוצה להודות לכל אלה שסייעו לי ושלחו לי את הסיפורים שמופיעים בספר. השם

יברך אותם בכל מילי דמיטב וזכות הרבים תעמוד להם ולזרעם עד עולם.

ובפרט ל... עורכי העלון "צאי לך בעקבי הצאן"; ארגון "כתר מלכות"; ארגון "נפשנו"; ארגון "קול הצניעות";

עורכי העלון "עקבתא דמשיחא". כמו כן תודה לכל אלו ששלחו לי באופן ישיר את הסיפורים שלהם. בהזדמנות זו, אני רוצה לבקש מחילה מכל בעלי המעשה הנזכרים בספר זה, אם יש אי אלו אי דיוקים במה שכתבתי.

השתדלתי להביא את הסיפורים כמו שנמסרו לי. אמנם עשיתי קצת תיקונים של שגיאות כתיב או לשון, אבל מטבע הדברים כשסיפורים עוברים מספר ידיים, הדברים קצת משתנים בדרך, כמו "טלפון שבור", אבל גוף המעשה, כדי להבין את המסר העיקרי, נשאר כמות שהוא. כמו כן, כל מי שרוצה להדפיס בעצמו ולהפיץ את הספר הזה, או כל חלק אחר שבסדרה זו, אם זה בנושא הצניעות או בנושא ה"פאה נוכרית" (להצלחת... או לעילוי נשמת...)

רשאי לעשות זאת בתנאי ש...

1. להדפיס את הספר בדיוק כמו שהוא ללא שום שינוי כלל.

2. להפיץ את הספר בחינם וללא תשלום.

הקדמה לספר קיבלתי על עצמי סיפורים לשולחן שבת יג
●.....●

המעוניינים להיות שותפים במצוה זו ולתרום
כטוב ליבם אפשר לשלוח תרומות בדואר לכתובת
הר"מ.

המו"ל

תוכן העניינים

- סדר לימוד ליום א לחודש** בזכות ההחלפה
למטפחת נפקדה בשלישיה לאחר אחת עשרה
שנה..... 1
- סיפור מפחיד..... 2
- בזכות ההחלפה למטפחת הגידול נהפך לשומן... 4
- בזכות ההחלפה למטפחת הגידול נעלם..... 5
- בזכות ההחלפה למטפחת ה"דלקת בקרום המח"
נעלמה..... 6
- בזכות ההחלפה למטפחת הבן חזר למוטב..... 7
- בזכות ההחלפה למטפחת האשה נפקדה לאחר 30
שנה ללא ילדים..... 7
- בזכות ההחלפה למטפחת, הבנים חזרו למוטב... 8
- בזכות ההחלפה למטפחת, הלידה המסוכנת הפכה
ללידה קלה..... 9
- בזכות ההחלפה למטפחת, קיבלה הרבה ברכות
מהרב אלישיב זצ"ל..... 10
- סדר לימוד ליום ב לחודש** בזכות מה זכתה אמו של
"החזון איש" בבנים כאלו צדיקים..... 11

- בזכות ההחלפה למטפחת, זכתה להפקד לאחר 16
שנה ללא ילדים 12
- בזכות ההחלפה למטפחת, מחלת ה"מונו"
נעלמה 12
- בזכות ההחלפה למטפחת "המחלה" נעלמה 13
- בזכות ההחלפה למטפחת, הבן שהתדרדר חזר
למוטב 14
- האשה לא רצתה להחליף למטפחת ושני הבנים
התדרדרו ל"ע" 15
- קבלתי על עצמי להחליף למטפחת והעובר חזר
לנשום כרגיל 17
- גילוי מעולם העליון 18
- בזכות ההחלפה למטפחת זכתה להיפקד לאחר
מספר שנים 19
- סדר לימוד ליום ג לחודש** בזכות ההחלפה
למטפחת מחלת ה"מונו" נעלמה 20
- בזכות ההחלפה למטפחת האשה נפקדה לאחר 10
שנים ללא ילדים 24
- בזכות ההחלפה למטפחת נפקדה לאחר שנים רבות
ללא ילדים 25

- 26 שידוך הגון....
- הבטחת הגרי"ש אלישיב זצ"ל "אם לא תלבשי פאה
 26 אני מבטיח לך גן עדן"
- הגה"צ רבי עזרא עטיה זיע"א "אני מברך אתכם
 28 שתתנהגו כמו אמותינו הקדושות"
- קבלתי על עצמי להחליף את הפאה למטפחת
 ובמקום ניתוח לידה עברתי לידה קלה ללא
 29 ניתוח
- החליפה את הפאה למטפחת ונפקדה לאחר
 30 עשרים שנה ללא ילדים
- סדר לימוד ליום ז לחודש** החליפה מפאה
 למטפחת והחיידק הטורף נעלם
 31.....
- החליפה מפאה למטפחת והבן שרצה לעזוב את
 הישיבה חזר למוטב.
 32
- הבטחת רפואה שלמה מהרב משה אריה פריינד
 33 זצוק"ל
- 34 שידוך הגון
- 34 הרבי מסאטמאר
- הבטחת זרע של קיימא מהרב יחיא שניאור
 35 זיע"א

קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת
והאבנים בכליות יצאו תוך מספר דקות 36

החליפה מפאה למטפחת והמשפט הקשה שהיה
לבעל, התיק נסגר תוך מספר ימים..... 37

החליפה מפאה למטפחת ונפקדה מיד, לאחר שנים
רבות ללא ילדים..... 38

הלום מפחיד עם הרב הצדיק רבי דוד מנהריה
שליט"א..... 39

סדר לימוד ליום ה לחודש החליפה פאה למטפחת
ונפקדה באותו שבוע..... 41

הבעל ניצל ממוות ב"בנין התאומים" בזכות הכיסוי
ראש..... 42

קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת
והחיידיק הטורף ל"ע נעלם..... 44

קבלה על עצמה להוריד את ה"פוני" והבת שהיתה
במצב קריטי הבריאה לחלוטין..... 45

הורידה את ה"חצי פאה" והגידול הקשה שהיה
בגופה נעלם..... 46

קבלה על עצמה להחליף מפאה למטפחת והילד
שהיה במצב מסוכן ביותר תוך כמה דקות
התאושש..... 47

- החליפה מפאה למטפחת והבעל ניצל מתאונה
 קטלנית 47
- סדר לימוד ליום ו לחודש** קבלה על עצמה להחליף
 מפאה למטפחת והגידול הממאיר והשיתוק
 נעלמו 50
- כמעט הלכה מן העולם, קבלה על עצמה כיסוי
 ראש מלא והכל נעלם כלא היה 51
- אשת הבעש"ט הקדוש זצוק"ל באה בחלום 52
- שמעה בת קול משמים תורידי את הפאה והכל יהיה
 בסדר 53
- קבלה על עצמה להחליף פאה למטפחת והתינוק
 שהיה צמח עם חיידק בראש הבריא לחלוטין... 55
- זרקה את הפאות והבנים תוך יומיים זרקו את
 הטלוויזיה מהבית..... 56
- קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת,
 ובאותו רגע, הילדה שהיתה שעתיים במצב של מות
 קליני, התעוררה 57
- קבלה על עצמה להחליף את הפאה במטפחת והילד
 שהיה בבית החולים הבריא 58
- הנפטרת אמרה בחלום-מה שהציל אותי בשמים זה
 שקבלתי על עצמי להחליף מפאה למטפחת 58

סדר לימוד ליום ז לחודש שתי חברות שקבלו על עצמן ותוך תשעה חודשים ילדו שתיהן..... 59

קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והגידול הממאיר שהיה לילדה שלה הפך לגידול שפיר..... 59

קבלתי על עצמי כיסוי ראש מלא והדלקת ריאות הקשה ומדממת שהיתה לי נעלמה..... 60

הרב אמר שתחליף את הפאה במטפחת ועוד השנה היא תפקד, וכך היה..... 64

החליפה מפאה למטפחת ונפקדה בבת, ואח"כ חזרה בה, והבת נפטרה..... 65

סדר לימוד ליום ח לחודש הסייעתא דשמיא שזכיתי בעקבות המעבר מפאה לכיסוי ראש.... 66

שרפה את הפאה והבעל שהיה גוסס הבריא לחלוטין..... 75

סדר לימוד ליום ט לחודש שרפה את הפאה עם החמץ, וכאבי הראש החזקים שהיו תקופה ארוכה נעלמו מיד..... 77

החליפה למטפחת ובאותו חודש נפקדה..... 78

- הפאנית שהחליפה למטפחת והילדה הנכה
הבריאה לחלוטין 79
- החליפה את הפאה במטפחת והאולקוס נעלם תוך
שבוע 82
- סדר לימוד ליום י לחודש** הבבא סאלי בא בחלום
ואמר "תורידי את הפאה ותהיה לך ישועה", וכך
היה 86
- הילד הפסיק לנשום, ובזכות שהורידה את הפאה
הילד הבריא לחלוטין 87
- החליפה את הפאה במטפחת והגידול הממאיר
שהיה במח, הלך 92
- החליפה את הפאה למטפחה והגידול הממאיר
בראש נעלם 94
- סדר לימוד ליום יא לחודש** החליפה את הפאה
במטפחת וכאבי הראש נעלמו 95
- קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, והחלימה באותו
היום, מניוון שרירים חמור. 97
- קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והקליע עף ליד
המצח ועשה רק שריטה קלה. 100
- הנפטרת באה בחלום ואמרה: "בגלל ה'חצי פאה'
שלבשה אין לה מנוחה בעולם העליון" 101

סדר לימוד ליום יב לחודש הבעל נרדם בנסיעה והאוטו התהפך ונמעך לגמרי ובזכות שהחלפתי למטפחת יצאנו כולם שלמים.....104

קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, והתינוק שנדבק בדלקת קרום המוח חיידקית ל"ע, הבריאה לחלוטין.....106

החליפה את הפאה לכיסוי ראש מלא ונפקדה, אחרי 16 שנה ללא ילדים.....109

הנפטרת אמרה בחלום: "אל תשאלי, בגלל הפוני" הקטן שהייתי הולכת אני סובלת פה, תעשי משהוא בשבילי".....110

קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, ובאותו רגע, הלידה שהסתבכה עברה בקלות.....111

אני בגיל 50, ומעולם לא ידעתי שאסור ללכת עם פאה.....112

סדר לימוד ליום יג לחודש איך זה שמעולם לא אמרו לנו שפאה זה אסור?.....114

פתאום התברר לי שהפאות של היום הם "פשוט אסורות".....115

קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והבריאה לחלוטין מהגידול הממאיר שהיה.....118

קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת
ונפקדה לאחר 10 שנים ללא ילדים 119

קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת
והסינוסיטיס נעלם 120

חלתה במחלה האיומה... רח"ל 7 שנים, בגלל 7
שנים שהלכה עם פאה 120

החליפה את הפאה למטפחת והגוש נעלם 121

קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והמחלה האיומה
נעלמה 122

הסירה את הפאה, והבן שחלה ב"מחלה"... הבריא
לחלוטין 123

זרקה את הפאה והמחלה האיומה... ל"ע
נעלמה 123

סדר לימוד ליום יד לחודש מה אומרים גדולי הדור
על הפאה? 124

קבלה על עצמה והאבנים בכליות נעלמו תוך
יום 129

החליפה לחליפה צנועה ונפקדה תוך חודש 132

- קבלה על עצמה גרביים עבות והבן ניצל באותו יום
 מתאונה קטלנית בנס 134
- סדר לימוד ליום טו לחודש** קבלה על עצמה
 להוסיף גופייה עם שרוולים וניצלה משריפה... 135
- יש סייעתא דשמיא למי שמקבלת קבלה
 בצניעות..... 135
- קבלה על עצמה... והחיידק נעלם..... 136
- בזכות ההתינוקת ניצלה מחנק..... 137
- זרקה את כל הבגדים הלא צנועים, ולאחר יומיים,
 הבעל שהיה עיוור, החל פתאום לראות..... 138
- סדר לימוד ליום טז לחודש** הנפטרת באה בחלום
 לאחותה והתחננה שיתקנו את השמלה הלא צנועה
 שלה היות והיא סובלת נוראות למעלה..... 142
- המהדרות בצניעות מקרבות את הגאולה..... 146
- קבלה על עצמה והתינוק הבריא לגמרי..... 147
- קבלה על עצמה... והילד שהיה קשה-תפיסה הפך
 לתלמיד מצויין..... 148
- קבלה על עצמה... והילד שהיה גוסס החלים
 לגמרי..... 148
- בזכות ה... ניצלה ממוות בטוח..... 149

- קבלה על עצמה... והגידול הממאיר נעלם
 פתאום.....151
- האמא שנפטרה באה בחלום ואמרה שההולכות
 בצניעות יהיו הראשונות שיקבלו פני משיח
 צדקנו.....151
- קבלה על עצמה... ולא נשאר שום סימן של
 ההתקף לב שקבלה.....152
- סדר לימוד ליום יז לחודש** קבלה על עצמה...
 וה"מחלה" נעלמה.....153
- בזכות... הילד שנפל בין גלגלי הרכב יצא שלם
 לחלוטין ללא שום פגע.....154
- קבלה על עצמה... והצהבת נעלמה.....155
- קבלה על עצמה... והכליות פתאום התחילו
 לעבוד.....156
- הנפטרת אמרה בחלום "בזכות... יש לי היכל מיוחד
 בשמים".....157
- קבלה על עצמה... והגידול באוזן נעלם.....157
- קבלה על עצמה... ופריצת הדיסק נעלמה.....158
- קבלה על עצמה... ומאור העיניים של הבת
 חזר.....158

- 159.....בזכות הצניעות הבת ניצלה בנס
- קבלה על עצמה... והילד שהיה מסובל בייסורים
ומחלות הבריא 161.....
- בזכות ההתעקשות על הצניעות זכתה למצוא את בני
המשפחה שנעלמו בשואה 161.....
- סדר לימוד ליום יח לחודש** זרקה את כל הבגדים
הלא צנועים ו"המחלה" נעלמה 163.....
- הסרט של החיים שלנו מוקרן על קיר הבית .. 164
- חוש הריח שאבד... חזר פתאום 169.....
- ה"חזון איש" אמר: ס"מ בשרוול - ק"מ
בבנים"..... 170
- קבלה על עצמה... והאחיין שהיה תולה ב"מחלה"
הבריא 171.....
- סדר לימוד ליום יט לחודש** הבנות זרקו את כל
הבגדים הלא צנועים והאמא שהיתה גוססת
פתאום החלימה 172.....
- נכנסו בטעות לכפר ערבי... ונצלו בנס 173.....
- קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וניצלה בנס
מתאונת "פגע וברח" 174.....

החליטו להוציא חוברת על צניעות ובאותו יום ראו ישועה	175
זרקה את החולצה הקצרה ונרפאה מעצירות קשה שסבלה	176
הוסיפה בצניעות ומצאה עבודה מוצלחת	176
קבלה על עצמה גרביים עבות... וכל הפצעים נעלמו	176
החליטה להסיר את האיפור וזכתה לבן לאחר שנים רבות ללא ילדים	177
קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וזכתה להינשא לתלמיד חכם	178
קבלה על עצמה לסגור את הכפתור העליון והבן שהיה חולה ב"מחלה" הבריא לחלוטין	179
קבלה על עצמה להקפיד יותר בצניעות ומחלת ה"לוקמיה" של האבא נעלמה	180
סדר לימוד ליום כ לחודש קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וכל הפצעים בפנים נעלמו	183
הנפטרת אמרה בחלום ששורפים לה את הרגליים כמה שנים בגלל הגרביים	184
קבלה על עצמה... והבעל שהיה במצב אנוש נרפא	185

בזכות הצניעות של היולדת התינוק שנולד בלי
הכרה התחיל לנשום..... 186

הנפטר שנמצא בגיהנום אמר בחלום לבנות שלו
”אני רוצה אוכל, האוכל שלי זה הצניעות
שלכן”..... 187

בזכות שמנעה שלא יכשלו אחרים זכתה שבניה
יסתכלו רק בקדושה..... 189

קבלה על עצמה והבן זכה תוך שבועיים לשידוך
מצויין..... 190

סדר לימוד ליום כא לחודש בזכות קבלה שקבלה
בצניעות, היולדת שהיתה ללא הכרה התעוררה
באותו היום..... 191

קבלה על עצמה להתחזק בצניעות וזכתה ללידה
רגילה ללא ניתוח..... 192

קבלה על עצמה להרחיב את החצאית והתינוק
שהיה בסכנה עם דלקת ריאות חזקה, הבריא. 193

קבלה על עצמה לזרוק את הטריקו והאב ניצל
מטביעה..... 195

קבלה על עצמה ללבוש ז'קט וניצלה ממות..... 195

- סדר לימוד ליום כב לחודש** מכתבה של רויטל -
 198 מכתב מרגש ביותר
- סדר לימוד ליום כג לחודש** מה יותר איום, להישרף
 כאן בעולם הזה ולכפר על הכול או חס ושלום
 להישרף לנצח בעולם. 206
- הנפטרת באה בחלום כשכל הצוואר שלה מלא דם
 בגלל הכפתור העליון שהיה פתוח. 214
- נחש כרוך על צווארה של הנפטרת בגלל חולצה עם
 כפתור פתוח. 215
- קבלה על עצמה גרביים אטומות והדלקת פרקים
 הנדירה שהיתה לה נעלמה. 216
- סדר לימוד ליום כד לחודש** מעשה נורא עם ה"בבא
 סאלי" זיע"א. 217
- מחזה שלא מהעולם הזה. 222
- קבלה על עצמה גרביים עבות והוורידים ברגלים
 נעלמו. 224
- בזכות הצמות הצנועות הבנות לא נחטפו לצבא
 ברוסיה. 225
- קבלה על עצמה להוריד את החליפה הצרה והבת
 זכתה לשידוך תוך 40 יום. 226

סדר לימוד ליום כה לחודש בזכות הקבלה להחליף
כיסוי ראש חלקי בכיסוי ראש מלא הצהבת של
התינוק נעלמה 228

קבלה על עצמה... והבת ויתרה על הפאה..... 232

קבלו על עצמן והבת המתבגרת תוך חודש נהיתה
כלה 233

בזכות הקבלה של... החולה יצאה מטיפול נמרץ
והחלימה 234

סדר לימוד ליום כו לחודש קבלה על עצמה לא
להעביר מיד ליד... והבן שהיה צמח התעורר.. 236

הרב ברנדסופר שליט"א אומר: "אתה לא רוצה שאשתך
תיראה כמו יהודיה?" 240

כל הבית נשרף כליל חוץ מ... 241

התשובה שהתקבלה ב"שאלת החלום" היתה:
"המגפה של פטירת כל היולדות בגלל
ה'חגורות'" 242

מרון ר' שלמה זלמן אויערבאך זי"ע "כל החומרות
לא ישוו להידור אחד קטן בצניעות!" 244

סדר לימוד ליום כז לחודש קיבלה על עצמה
ללבוש גרביונים... והוורידים נעלמו באותו
יום 245

- קבלה על עצמה... והחום של התינוק שהגיע ל-40
ירד 247
- הנפטרת אמרה בחלום "מחר אתה איתנו" ובבוקר
האיש נפטר 248
- החליפה את הגופיה הצמודה והתקפי האסטמה
ירדו 249
- קיבלה על עצמה גרביונים... וכל הפצעים ברגליים
נעלמו 250
- קיבלה על עצמה לכסות את הצוואר והגב כהלכה
והפצעים נעלמו 250
- "החזון איש" זיע"א אמר "אם מדובר בגרביים
שקופות עדיף שלא יביאו אותם כלל" 251
- קיבלה על עצמה הידור בגרביונים עבור האמא
והגירודים פסקו לגמרי 252
- קיבלה על עצמה הידור בגרביים... וכאבי הברכיים
נעלמו 253
- קבלו על עצמן שיפור בנושא הגרביים והילד ניצל
מנכות 253
- קיבלה על עצמה לא ללבוש חולצה צמודה... וכאבי
הבטן הנוראים של הילד נעלמו 254

קיבלה על עצמה להרחיב את החצאית... והילד
שעמד למות, פתאום יצא מכלל סכנה
והחלים.....254

סדר לימוד ליום כה לחודש קיבלה על עצמה...
והחולה שכמעט מתה פתאום החלימה256

בזכות הצמות ניצלו מעבודת פרך במחנה
הגרמני.....257

קבלה על עצמה להתחזק בצניעות והבת הקטנה
שהיתה כמעט עיוורת החלימה.....258

קבלה על עצמה... והבת שהיתה גוססת פתאום
החלימה והבריאה לגמרי.....259

קבלה על עצמה והבת שהיתה כמעט עיוורת החלה
פתאום לראות בשתי עיניה.....260

האברך שנפטר בא בחלום לרב ואמר "הסיבה
שהלכתי לעולמי היא בגלל שאשתי היתה הולכת
עם פאה נוכרית".....261

סדר לימוד ליום כט לחודש סיפור אישי יוצא דופן
ומסעיר.....262

קבלה על עצמה לא ללכת עם הצאיות קצרות
והבדיקות פתאום היו בסדר.....271

הגאון מוילנא זיע"א אמר "אם האשה מכסה את
עצמה בצניעות יתר בוודאי שהיא תוכל לפעול
ישועות"..... 273

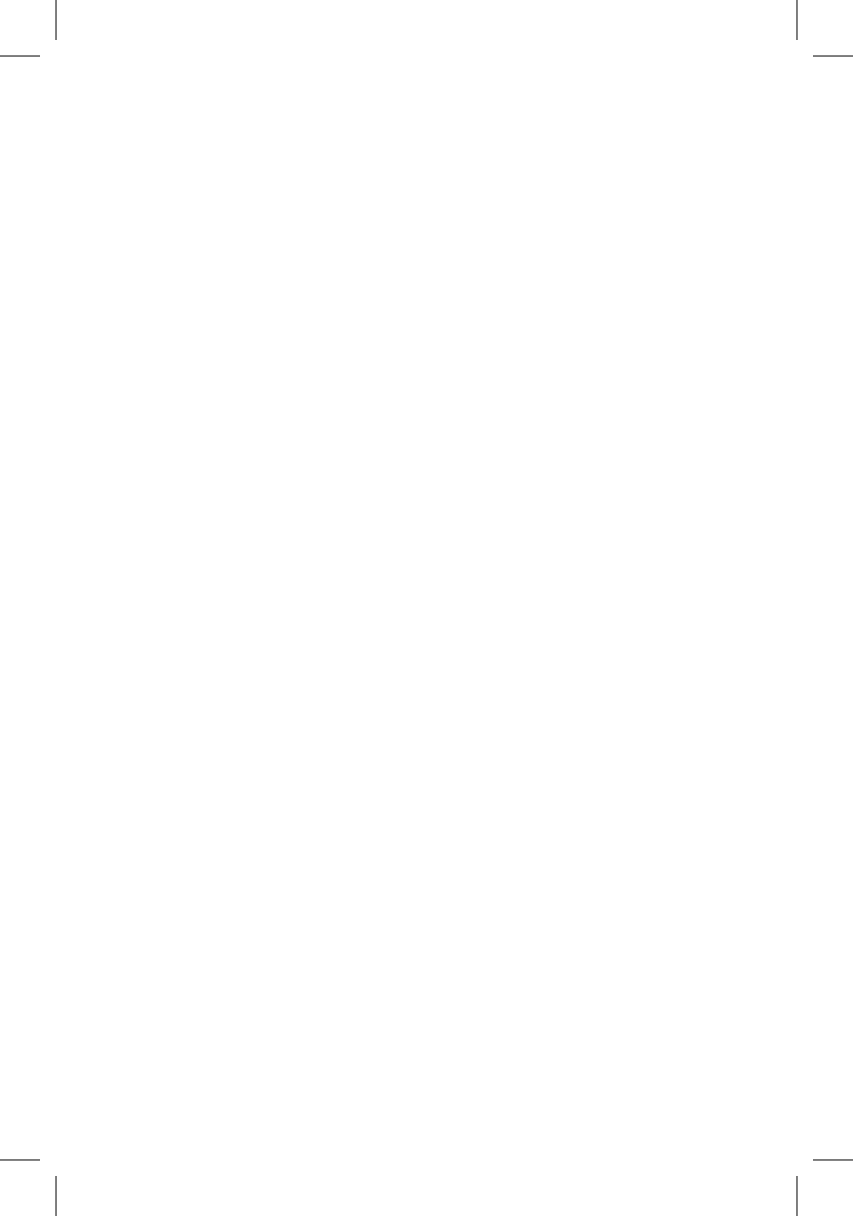
סדר לימוד ליום ל לחודש קבלה אל עצמה להאריך
את החצאית... והצליחו פתאום לכסות את כל
החובות שלהם..... 273

קבלה על עצמה כיסוי ראש גם בלילה ותוך מספר
ימים מצאה עבודה מצויינת 275

בזכות תוספת צניעות נמנע אסון גדול..... 275

כוחו של פלייר..... 278

ספר קבלתי על עצמי

סיפורים לשולחן שבת חלק א מחולק
לשלושים יום - לסיימו בכל חודש

סדר לימוד ליום א א

א. בזכות ההחלפה למטפחת

נפקדה בשלישיה לאחר אחת עשרה שנה

אחת עשרה שנים עברו על האשה מיום חתונתה ועדיין לא נפקדה בפרי בטן. כמה תפילות ותחנונים, כמה דמעות נשפכו, דרשו ברופאים, עשו סגולות אך עדיין מצפים לישועת ה'. יום בהיר אחד האשה עוברת ברחוב, ומול עיניה מתנוסס כרוז בענין כיסוי הראש המתאר איך נשתרבב הדבר שנשים חרדיות כיסו ראשן בפאה נוכרית ומסביר את האיסור שיש בכל פאות זמנינו כידוע לכל. נתעורר בה רוח טהרה והבינה כי אכן הגיעה השעה להחזיר עטרה ליושנה בכיסוי ראש כהלכה, אמרה לקבל

על עצמה להתעטר במטפחת צנועה במקום הפאה שחבשה לראשה זה אחת עשרה שנה. סיפרה את הדבר לאחותה. ואמרה שאולי זו סגולה נכונה להיפקד בבנים. שמעה האחות והשתכנעה שזה צעד נכון. ואמרה: כדי שהדבר לא יהיה לך קשה גם אני אלך בעקבותייך. גם אני אסיר את הפאה ואלך בכיסוי ראש. אחות קטנה ארוסה היתה להן, לפני האירוסין ביקש ממנה החתן כיסוי ראש בלי פאה. ענתה המדוברת שאין היא יכולה להיות שונה מאחיותיה. עתה כאשר האחיות הולכות במטפחות גם היא תעשה כן. שהרי היא אמרה שהיא לא יכולה להיות שונה מאחיותיה... לא עברה שנה והאשה נפקדה בשלישיה בריאים ושלמים...

ב. סיפור מפחיד

בידוע שאנשי חברה קדישא חווים דברים נוראים שע"פ תקנות החברה קדישא מנועים הם מלספר, מפני כבוד המת. אך

רבים המה הסיפורים הידועים לאנשים הקרובים להם מענייני שכר ועונש המתגלים באופן נורא מיד עם צאת הנשמה, עד אחר הקבורה. בשנה שעברה אירע דבר נורא בהר המנוחות בעת קבורת אשה מכובדת, פאנית שעסקה במכירת פאות וסירוקן. במעמד רבים בני המשפחה ומכרים, אשר עמדו המומים ונדהמים. סמר בשרם מפחד ורעדה מהמראה הנורא הקורה מול עיניהם כל עצמותם רעדו וארכובותיהם דא לדא נקשן. ועד עכשיו אחר עבור שנה מאז לא מש המראה מזיכרונם וסיוטי לילה חוזרים ונשנים עליהם. אחד הנוכחים ת"ח מופלג סיפר בחיל ורעדה גופא דעובדא אשר ראו עיניו ולא זר. מיד עם הורדת הגופה לקבר ולאחר הכיסוי מעל גבה בבלוקים כנהוג, עוד לפני שהספיקו אנשי חברה קדישא להחזיר את תלי העפר הנערמים סביבות הקבר למלאות את החפירה ולכסות את הקבר, הנה הופיעו פתאום המון נחשים מכל

הצדדים. זוועה אחזה את כל הנוכחים בראותם את כל הנחשים הזוחלים במהירות הישר לתוך הקבר. ביניהם נחשים ענקיים באורך של כשני מטרים אשר זינקו לתוך הקבר ברווחים שבין הבלוקים. צמרמורת אחזה את הנוכחים בראותם נחש ענק שנפשט עורו כשהשחיל את עצמו דרך סדק צר לתוך הקבר. מה נורא היה המעמד לראות משפט, כאמור למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך. לא יוכל הנייר להכיל התעוררות התשובה שהייתה שם כי אית דין ואית דיינ. והוא רחום יכפר עוון ולא ישחית וגו'.

ג. בזכות ההחלפה למטפחת הגידול נהפך לשומן

אסתר מהמרכז מספרת שצמח לה ל"ע גידול. היא הלכה לטיפולים אך הגידול גדל. ובנוסף לכך צמח לה עוד גידול.

אסתר הלכה לרופאה ב.ק. טבעונית,
 הרופאה אמרה לאסתר שכל המטופלות
 שלה שחבשו פאה לראשן, נפרדו מהעולם
 אחרי שנה. וכדאי להוריד את הפאה פן יהיה
 מאוחר.

אסתר החליטה להוריד את הפאה באופן
 קבוע. והנה, הגידול נהפך לשומנים! וכיום
 היא מסתובבת בריאה ושמחה.

ד. בזכות ההחלפה למטפחת הגידול נעלם

אמא, שעלה חשש רציני שהלך והתאמת
 ע"י הבדיקות, שלבן שלה כנראה התגלה
 גידול בגופו. לפני האבחון הסופי חשבה
 האם, כשעדיין הדבר בגדר נס נסתר, היא
 רוצה לקבל קבלה שתציל את בנה היקר.
 וקיבלה על עצמה להוריד את הפאה. והנה
 נשללה המחלה.

ה. בזכות ההחלפה למטפחת ה"דלקת בקרום המח" נעלמה

בחזרה לקתה בדלקת קרום המח והיא היתה במצב של קריסת מערכות מוחלטת. הרופאים "נתנו" לה שעתיים בלבד לחיות!

המשפחה נרתמה למערך של הצלת חיים. כל אחת מבנות המשפחה תרמה הידור בצניעות. והאם הגדילה לעשות, היות והבת שלה זקוקה לישועה במוחה (בראשה). היא מוותרת על היקר לה, על הפאה לטובת ביתה, ונמנעת מלחבוש אותה יותר ברשות הרבים.

ובניגוד לכל התחזיות של הרופאים, ובניגוד למהלך הטבעי, השתקם גופה והמערכות כאילו נוצרו מחדש. נותקה ממכשיר ההנשמה, ונשמה בכוחות עצמה ויצאה מכלל סכנה.

ג. בזכות ההחלפה למטפחת הבן חזר למוטב

גב' מ. היתה רגילה לחבוש פאות ולפעמים גם כובעים על ראשה. בנה החל להידרדר ברוחניות, היא החליטה לחבוש לראשה רק מטפחות, אפילו לא כובעים. והבן שלה התחיל להתחזק עד שהתקבל לישיבה בין הישיבות הכי טובות.

ד. בזכות ההחלפה למטפחת האשה נפקדה לאחר 30 שנה ללא ילדים

גב' ש. ציפתה לילדים כ-30 שנה. היא הלכה לקבל את ברכתו של המקובל הרב יצחק כדורי זצוק"ל. הרב לא רצה לברך באומרו שהיא צריכה לכסות את ראשה. האשה אמרה שהיא מכסה את ראשה בפאה. ושוב חזר הרב על דבריו ואמר שהאשה צריכה לכסות את ראשה! לאחר שהיא קיבלה על עצמה לכסות את ראשה בכיסוי ראש (מטפחות) ברך אותה הרב, והיא

נפקדה בבת לאחר שנים כה רבות של
ציפייה.

ח. בזכות ההחלפה למטפחת, הבנים חזרו למוטב

אם למשפחה טובה ומכובדת ששני בניה מוכשרים במיוחד ומצליחים בלימוד התורה, החלו פתאום לדבר בצורה אחרת, כאילו רוח זרה נשבה בהם. אני רוצה להיות עורך דין, משפטן וכדו'. דמעות, תפילות והרבה צער להורים לראות את בניהם יורדים ומתדרדרים עם ראשם המפולפל להשקיע בהבל, ההורים ניסו בכל מיני דרכים להחזיר את בניהם למוטב ללא הצלחה. הילדים נחושים להשקיע את מרצם ואונם בחיי המעשה והמסחר, בצר להם פנו ההורים לרב שיורם דרך, והרב אמר: כתוב, המהדרת בכיסוי ראשה זוכה לבנים צדיקים.

ההורים החליטו שלמרות כל הקושי האמא תחליף את כיסוי ראשה ותעבור מפאה למטפחת!

והנה שואל הבן את האמא למה החלפת למטפחת, מדוע עשית את זה?

עונה האם: להצלתך! למענך! להצלחתך!
 הייך הבן אל אימו והתמלא בכוחות חדשים ובקו מחשבה מטוהר, ולאחר מכן שומעת היא את בניה אומרים: אני רוצה להיות רב, אני אהיה פוסק, הוחלף ראשם בראש צלול לעבודת הבורא ית"ש.

ט. בזכות ההחלפה למטפחת,
 הלידה המסוכנת הפכה ללידה קלה

גב' א' שסגרה את עסק הפאנות שלה התחילה לשכנע נשים נוספות בהרצאות ובכל מיני דרכים להוריד את פאותיהן.

אותה גב' א. הגיעה לזמן לידה ולידתה התארכה מאד, עד שהדופק של העובר ירד

מאד ואמרו לה שחייבים לעשות ניתוח כדי להציל את העובר, היא בקשה מהם שיתנו לה כמה דקות להיות בחדר לבדה, ובדקות האלו לא יקרה כלום. ואז בהיותה בחדר לבדה התחילה לבכות ולהתפלל לפני בורא עולם באמרה:

"רבש"ע, אני עשיתי מסירות נפש וסגרתי את העסק, שכנעתי נשים שיורידו את הפאות, ובזכות זה אני מתחננת לפניך שתעשה עימי חסד ושתהיה לי לידה קלה, רגילה".

בתוך כמה דקות ילדה ילד בריא ושלם בלידה רגילה.

: בזכות ההחלפה למטפחת,

קיבלה הרבה ברכות מהרב אלישיב זצ"ל אחת מהקרובות של הרב אלישיב זצ"ל מספרת שהיא נכנסה לחדרו של הרב עם כסוי ראש (מטפחת), הרב אלישיב שראה כך, חשב שהיא החליפה מפאה למטפחת,

הרב בירך אותה בבנים צדיקים ועד הרבה ברכות במשך זמן רב מאד, קרובת המשפחה התביישה מאד כי היא לא התכוונה להחליף באופן קבוע את הכסוי, הרב אמר לה: על הרגעים האלה שאת לובשת מטפחת את מקבלת שכר.

סדר לימוד ליום ב

יא. בזכות מה זכתה אמו של "החזון איש" בבנים כאלו צדיקים

כששאלו את אמו של ה"חזון איש" הרב אברהם ישעיהו קרליץ זצוק"ל באחרית ימיה במה היא זכתה בבנים כאלו חשובים וצדיקים, החזון איש שהקים את בני ברק ושכל עולם התורה התעלה בזכותו וכן כל אחיו גדולי תורה מובהקים? היתה לה תשובה חד משמעית: "זהירה הייתי בצניעות ובמיוחד בכסוי הראש".

**יב. בזכות ההחלפה למטפחת,
זכתה להפקד לאחר 16 שנה ללא ילדים**

אחת מנשות ירושלים מספרת ש-16 שנה לא היו להם ילדים, חיכו וציפו הלכו לרבנים לבקש ברכות, עשו כל מיני השתדלויות, ומה שניסו לעשות על לא העלה פרי, עד שהאשה החליטה להשתנות. הדבר הראשון שעשתה, הורידה את הפאה לגמרי וחבשה כיסוי ראש צנוע. והנה לאחר תקופה לא ארוכה נפקדה האשה בבן וכיום יש להם 4 ילדים, כן ירבו.

**יג. בזכות ההחלפה למטפחת,
מחלת ה"מונו" נעלמה**

בשכונת גאולה בירושלים חלתה זוגתו של אחד התושבים במחלת "מונו", בצר להם נגשו לרב פריינד זצוק"ל ובקשו ישועה, הרב השיבם: "האשה תקבל על עצמה להסיר את הפאה נכרית וללכת במטפחת והמחלה תיעלם! אמנם קשה היה להם

לקבל זאת, כאשר גברה המחלה רח"ל באה שוב האשה כשדמעות בעיניה, אך הרב התעקש ואמר: "בערי את הפאה והחליפי למטפחת והמחלה תיעלם!" לאחר שכלו כל הקיצים קיבלה האשה על עצמה ללכת במטפחת והמחלה נעלמה כליל.

ד. בזכות ההחלפה למטפחת "המחלה" נעלמה

גב' ב. ס. באה לכנס בבית הכנסת הגדול בבני ברק וסיפרה את הנס שהיה עמה: היתה לה את "המחלה" במקום מאד קשה וממאיר, היא עשתה חשבון נפש מה יש לה לתקן, והגיעה למסקנה שהיא צריכה להוריד את הפאה ולעבור למטפחת, היא היתה צריכה לעבור ניתוח, הניתוח עבר בהצלחה והמחלה עברה.

טו. בזכות ההחלפה למוטפחת, הבן שהתדרדר חזר למוטב

הרב ... מירושלים מספר: רב חשוב ופוסק גדול שליט"א שאשתו הלכה עם פאה, ועסקה בהוראה, וניסו להשפיע עליה מדי פעם במשך שנים ולדבר על לבה שתוציא את הפאה, שזה לא דוגמה שאשת רב כמותה תלך כך, והיה קשה לה לקבל זאת עקב שעסקה בהוראה. אחד מבניה הגיע לגיל בחרות ופתאום עזב את הדת והדרדר עד כדי שהלך לקיבוץ חילוני, ניסו להשפיע עליו בשיחות וכלום לא עזר, והמשפחה היו במצב קשה ובושות גדולות שהגיע בנם לשפל כזה, אחד מחברותיה של אימו ניסתה להשפיע על הרבנית שתפסיק ללכת עם פאה נכרית כי רוב הסיכויים שזו הסיבה לצרה הנ"ל, וכידוע מחז"ל כשאשה מכסה את ראשה בצניעות זוכה לבנים תלמידי חכמים, והיה לה מאוד קשה להחליט להוריד את הפאה, אבל היא הרגישה שהיא חייבת להציל את בני משפחתה, וברוך ה'

הורידה את הפאה לגמרי, וחזרה לכיסוי במטפחת כאמותינו ע"ה, בסמוך לקבלה זאת נגשו שוב פעם לדבר אל ליבו של הבחור, ולמרבה הפלא, הבן חל בו תפנית לטובה והחליט לחזור הביתה, וחזר בתשובה שלימה ואמיתית וחזר לישיבה והתחתן, וכיום הינו תלמיד חכם גדול.

טז. האשה לא רצתה להחליף למטפחת ושני הבנים התדרדרו ל"ע

ועוד מספר הרב הנ"ל: אשה שהייתה הולכת בפאה, וניסו בני המשפחה הקרובים לעודד אותה להוריד את הפאה, והיא בשום אופן לא רצתה לשמוע, ובפרט שהייתה עוסקת בהוראה בבתי ספר חרדים, שרובם הולכות שם לצערנו הרב בפאה, וגם לאחר ההפצרות היא ממשיכה בשלה, ולא התייחסה לדברים. הבנים שלה חונכו בישיבות טובות, והנה אחד הבנים בגיל 16 לפתע נטש את ספסל

הלימודים והתדרדר לעולם החילוני ולפשע וסמים ה"י וכידוע מחז"ל שתרבות רעה קשה בביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג, והתדהמה והצער שהייתה להם מי יכול לתאר, יהודים טובים ניסו להשפיע עליה אולי תפקח את עיניה ותחליף את הפאה הנכרית, אך היא בשלה, קשה לעזוב זאת, ולצערנו הבן השני שגם הוא למד בישיבה מאוד מפורסמת בירושלים, התחיל להראות סימנים של חולשה ברוחניות, עד כי ירד וירד וגרם בבית למהומות ומשברים נפשיים, אך מה הפלא כי תמיד בעת שהתפרץ מסיבות שונות היה חוזר על המילים לאמו "תדעי לך שאת הורסת את כל הבית בזה שאת הולכת עם פאה נכרית", ולא היה יכול לסבול לראות את אימו הולכת עם פאה, ע"כ.

י. קבלתי על עצמי להחליף למטפחת והעובר חזר לנשום כרגיל

לכבוד ...

כשהגיע זמן לידתי נכנסתי לחדר לידה אך משום מה הלידה התארכה למעלה מן המשוער ושכבתי במיטה קרוב ל-8 שעות!

באמצע הלידה המוניטור מסמן שהעובר מפסיק לנשום והרופאים אמרו ישר להטיס אותי לחדר ניתוח. נלחצתי מאוד, וקבלתי על עצמי במקום להפסיק לחבוש את הפאה ולעבור לכיסוי ראש כדת, והנה בסייעתא דשמיא, העובר חזר לנשום כרגיל ועברתי לידה רגילה ועובר בריא ושלים. לאחר מכן עברה תקופה ארוכה ועדיין לא נפקדתי שוב, אני ובעלי התפללנו הרבה לקדוש ברוך הוא שיזכה אותנו עוד פעם להריון, עד שאמרנו שצריך לזרוק את הפאה לגמרי מהבית ואפילו שאני לא חובשת אותה, הפאה היתה שווה 800 דולר והמצב הכלכלי בבית היה קשה אז אמרנו אולי

נמכור אותה, אבל לבסוף החלטנו עם כל הקשיים, לא מוכרים אותה ולא מכשילים נשים אחרות, לקחנו את הפאה וגזרנו ואתה לגזרים, וממש בסמוך למקרה הזה בחסדי ה' נפקדתי.

יח. גילוי מעולם העליון

אשה צעירה ובריאה שגרה באחת משכונות הצפון בירושלים נכנסה לביתה, ולפתע נפלה ואיבדה את ההכרה, בטיפול נמרץ הודיעו למשפחה שהמצב לאחר יאוש... ואכן לאחר זמן קצר ביקשו הרופאים שכל משפחתה יבואו להיפרד ממנה, בני המשפחה עמדו המומי הלם למול המכשירים קרי המזג שאותתו שהנשמה עוד רגע מתחילה את מסעה האין סופי לעולם שכולו טוב, ואז לפתע פתאום אחרי שהמכשירים היו דוממים לגמרי, פקחה נפטרת את עיניה היא הביטה בבני

המשפחה במבטים רושפי אש, והתחילה לצעוק בהיסטריה נוראה "אתם לא יודעים מה קורה בשמים! לא רואים בכלל שמים, הכל מלא במלאכי חבלה שמחכים לכל אחת שלא הולכת כראוי בצניעות, אוי ואבוי למי שלא לבושה מספיק בצניעות" ופנתה היסטרית לבנות המשפחה, את תזרקי מהר את החצאית הקצרה שלך וכו', לזרוק מהר את כל הפאות, אתן לא מתארות לכן מה שמחכה פה למעלה: ואז היא פנתה לאמא שלה, וצעקה מתחננת "שרפי את הפאה שלי מיד כשתחזרי הביתה! הבטיחי לי שתעשי זאת! וכשגמרה לצעוק את צעקותיה הנוראות עצמה עיניה והשיבה את נשמתה ליוצר כל.

יט. בזכות ההחלפה למטפחת
זכתה להיפקד לאחר מספר שנים

אחת מבנות המשפחה של הרה"צ ר' משה יחזקאל זי"ע שהיתה לובשת פאה וכובע לא

זכתה להיפקד בזרע של קיימא. לאחר מספר שנים באה אל ר' משה ואמרה כי היא מקבלת על עצמה להוריד את הפאה וללבוש כיסוי ראש כדת וכדין. אמר לה ר' משה אם כך בעזרת ה' תזכי להיפקד בבנים זכרים, והנה לא עבר זמן רב וזכתה להיפקד בזש"ק.

סדר לימוד ליום ג ט

כ. בזכות ההחלפה למטפחת מחלת ה"מונו" נעלמה

אשה מירושלים חלתה במחלת מונו בצורה קשה מאוד, היא שכבה במיטתה חדשים רבים בחולשה עצומה ונוראה, באופן שלא היה מה לעזור ולסייע לה להתרפאות ממחלתה נוראה. הדבר נמשך שלש שנים רצופות, במשך אותם שנים הדברים הגיעו עד כדי כך שהיא כבר התייאשה מחייה, והייתה מדברת דיבורים מזעזעים ביותר,

דיבורים שביטאו את עצם הייאוש מהחיים באופן נורא ביותר, וכל מה שניסו לעשות לריפוי המחלה על ידי דרישה ברופאים וברפואות לא עזר מאומה. יום אחד עלה הבעל אל הצדיק הרב משה אריה פריינד זי"ע, ושח לפניו את כל המאורע איך שאשתו מתייסרת במשך שלש שנים עד שהתייאשה מחייה ומצפה כבר ליום האחרון רח"ל, בשומעו את דבריו נענה מיד באומרו: אם היא מבטיחה שתסיר את הפאה ותלבש רק מטפחת אני מבטיח לה שתהיה בריאה ושלימה!

הבעל נדהם לשמוע את הדברים הברורים שיצאו מפה קדוש בבהירות ובטחון עצום חשב לתומו שמייך תסכים זוגתו ללבוש מטפחת אחרי שהרב בעצמו מבטיח דברים ברורים כאלה, ובפרט שאין לה מה להפסיד שהרי בין כה וכה היא מיואשת מהחיים, ה' ירחם, ואף אחד לא יכול לעזור לה, אם כן ודאי תשמח לנסות נסיון אחרון, אבל כאן הגיע תורו של היצר הרע לפעול במלוא

עוזו, כשהגיע הבעל לביתו ושח לפניה את הדברים, במקום שתתמלא בשמחה ואושר התכרכמו פניה והתמלאו צער באומרה: אבל מה יגידו כולם? ומה יגידו גיסותיי מחו"ל? אני לא מסוגלת לעמוד בפני צחוקם ולעגם, ברגע הראשון הבעל הזדעזע לשמוע מילים אלו, שהרי מדובר באחת ששוכבת כבר על ערש דווי, ומה יש לה לחשוב על הגיסות מחוץ לארץ. וכך עברה עוד תקופה וכשראה הבעל שכלתה אליה הרעה, בא שוב לרב פריינד זצוק"ל ותאר לפניו את גודל הקושי הכרוך בקבלת דבר זה, שבשום אופן לא שייך שתעשה דבר כזה.

אבל מרן הרב פריינד זצ"ל עמד בתוקף וחזר על דבריו באומרו: "אם היא מקבלת על עצמה דבר זה אני מבטיח לה שתהיה בריאה שלימה" לאחר שכנועים רבים הביא הבעל את זוגתו לבית הרב כדי שתשמע בעצמה את הבטחתו המפורשת יוצאת מפיו הטהור, באותו מעמד התחננה על נפשה באומרה: אני מוכנה שהרב יאמר לי כל מה

שהוא רוצה כל היוצא מפיו יעשה, אבל רק את הדבר הזה אני לא מסוגלת לעשות, אבל הרב השיב לה מיד: בזכות שום דבר אני לא יכול להבטיח לך, רק בזכות הדבר הזה! אבל עם כל זאת היצר הרע לא נח ולא שקט והכניס בה ספיקות והרהורים אולי זה לא יעזור, עד ששאלה את הרב בפירוש: מה אעשה אם לא אבריא? הרב נשאר רגוע ושליו והשיב לה בנחת ובסבלנות, באומרו: אנכי ערב לך שמיד כאשר תסירי את הפאה ותלבשי רק מטפחת תתחילי להבריא, עד שתתחזקי לגמרי ותהיי בריאה ושלימה.

הבעל לא ידע לשית עצות בנפשו עד שהתקשר לכל אחת מהגיסות והתחנן בפניהם שירחמו עליו ועל זוגתו אשר היא שוכבת על ערש דוי כבר זמן רב כל כך ואין לה שום דרך ומבוא לצאת מזה, על כן הוא מבקש מאתם שירחמו עליהם, וברחמי ה' וחסדיו עלה הדבר בידו עד שהשתכנעה והסירה את הפאה, ויהי זה פלא שמיום ליום

החלימה והתחזקה יותר ויותר עד שהבריאה לגמרי, וכעבור שנה מאז שהיא התחילה ללבוש מטפחת נולד להם בן במזל טוב.

כא. בזכות ההחלפה למטפחת האשה נפקדה לאחר 10 שנים ללא ילדים

אברך מאור עקיבא היה נשוי למעלה מ-10 שנים, ולא זכה לזרע בר קיימא. בצר לו פנה אל הגר"ע יוסף זצ"ל וביקש ממנו שיברך אותו שיזכה לזרע בר קיימא, הרב שמע את בקשתו, ושאלו: האם אשתך לובשת פאה נכרית, האברך השיבו בחיוב. אמר לו "מרן" אם אשתך תקבל על עצמה שלא תלבש פאה אז אני אברך אותה.

בהתחלה נתקשו הזוג מאוד לקבל קבלה זו לאחר שחיו כך יותר מ-10 שנים ואיך ישנו את מנהג חייהם, אך מרן עמד על דבריו ואמר "תסירי את הפאה ויהיו לך ילדים".

ואכן האשה הסכימה לכך, ומרן ברכם ויצאו
 בשמחה, לא עברה תקופה והאשה נתעברה
 לאחר זמן נולדו להם ילדים, בן ובת.

כב. בזכות ההחלפה למטפחת
 נפקדה לאחר שנים רבות ללא ילדים

אברך ששנים רבות לא זכה להיפקד בזרע
 קודש, פנה אל כ"ק האדמו"ר מטאש (קנדה)
 ובקשתו בפיו שהאדמו"ר יפעל בשבילו
 לישועה, הרבי הקדוש השיבו: אמור לזוגתך
 שתסיר מראשה את הפאה ותלך במטפחת
 ובעזרת ה' תזכה להיפקד בזש"ק, אכן אותה
 אשה ביערה את הפאה והחלה ללבוש
 מטפחת כאימותינו הקדושות. ותוך שנה
 נפקדה בזש"ק.

כג. שידוך הגון...

בחור מבוגר שאל באחד הימים את אחד הרבנים, האם על אף גילו המבוגר עליו להמשיך להתעקש על מטפחת דווקא? הרב השיבו שלאדם במצבו אין צורך להתעקש ולאחר החתונה ה' יעזרהו לשנות למטפחת. אמנם אותו בחור הסתפק בדבר ועלה לביתו של הגה"ק ר' משה פריינד זי"ע בכדי שיכריע בנדון. הרה"ק השיבו: עליך להמשיך ולהתעקש, באוּמרו אתה תעשה את שלך וה' יהיה בעזרך, ואכן לא עבר חודש ימים! וזכה למצוא את בת זוגו, שכמובן נאותה ללכת במטפחת כרצון ה' יתברך.

כד. הבטחת הגרי"ש אלישיב זצ"ל
 "אם לא תלבשי פאה אני מבטיח לך גן עדן"

ראש כולל מאוד מפורסם מירושלים, מבאי ביתו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, סיפר

על אשתו שהייתה הולכת במטפחת, אבל באחד הימים אמרה לו שהיא חפצה להחליף לפאה. אמר לה הבעל לפני שעושים כזה צעד יש לשאול את מרן זצ"ל, ובאמת נכנס הבעל לרב זצ"ל ושאלו שאלה זו. השיבו מרן: אסור לה ללבוש פאה בשום אופן! ושתישאר ללכת רק עם מטפחת, כששמע הבעל תשובה ברורה ונחרצת מסר לאישתו את דברי הרב, אבל רצון האשה לחבוש פאה בער בקרבה, עד שהחליטה ללכת בעצמה יחד עם בעלה לרב ולהשיח בפניו את כאבה וצער על שנמנע ממנה ללכת עם פאה. כשנכנסו יחדיו למרן זצ"ל התחננה האשה לפניו שייתן לה היתר ללבוש פאה. השיבה מרן שוב ושוב שאין באפשרותו להתיר דבר כזה, ועליה ללכת עם מטפחת בלבד, אבל הדבר מאוד היה קשה עבורה והיא הפצירה שוב ושוב, עד שפנה הרב ואמר לה: אם לא תלבשי פאה אני מבטיח לך גן עדן! כששמעה האשה הבטחה זאת יוצאת מפורשות מפיו של מרן

נרגעה רוחה, ואמרה אם כך לא אלבש פאה לעולם, מה צורך בכל פאות שבעולם אם יש הבטחה כזאת.

כה. הגה"צ רבי עזרא עטיה זיע"א
 "אני מברך אתכם שתתנהגו כמו אמותינו
 הקדושות"

אחד מתלמידיו של הגה"צ רבי עזרא עטיה זי"ע התארס, והכלה רצתה מאוד לחבוש פאה, החתן הסביר לכלה שראש הישיבה שלו מתנגד לזאת, ההחלטה בין השניים היתה שהם ילכו לראש הישיבה לשמוע את דעתו, ומה שהוא יאמר לעשות מוכנה הכלה לקבל על עצמה וכך היה. הם נכנסו לביתו של ראש הישיבה, וכל אחד העלה את בעייתו ושאלתו, הם ישבו והמתינו התשובה היתה חשובה מאוד לשניהם, רבי עזרא ישב ושתק במשך זמן רב, הוא ידע שהמצב עדין וחיפש את הדרך הנוחה ביותר לנסח את עמדתו, לבסוף אמר: אני מברך

אתכם שתתנהגו כמו אמותינו הצנועות
 ובזכות זה יהיו לכם בנים תלמידי חכמים!
 הכלה הבינה את הרמז מה הפירוש כדרך
 אימותינו הצנועות... וכיסתה את ראשה
 במטפחת.

כ. קבלתי על עצמי להחליף את הפאה
 למטפחת ובמקום ניתוח לידה עברתי
 לידה קלה ללא ניתוח

היה זה לפני כמה שנים, אושפזתי בבי"ח
 ביקור חולים עקב שמירת הריון בשל
 סיבוכים, מדי יום נבדקתי אם העובר לא
 במצוקה, לאחר תקופה קשה ומתישה
 הרופאים החליטו לנתח אותי, התפללתי
 ובכיתי לדי' שירחם עלי ושהכל יעבור
 כשורה בלי ניתוח, תוך כדי כך נרדמתי,
 והנה בחלומי ראיתי את הרב בן ציון אבא
 שאול זי"ע, בכיתי לפניו על מצבי, הרב
 אמר: אם תקבלי על עצמך ללכת בכיסוי
 ראש כאמותינו הצדיקות הכל יסתיים בטוב

וללא נזק, ואכן קבלתי על עצמי להסיר את הפאה, לאחר שהתעוררתי הועברתי לחדר ניתוח, שם חיכה הצוות: מרדים, מנתח, רופאים ואחיות, הרופא המטפל ביקש לבדוק שוב את המצב טרם הניתוח, ובס"ד לאחר הבדיקה התבשרתי שאין צורך בניתוח, ולאחר כחצי שעה נולדה לי בתי היקרה שתחי' בריאה ושלמה.

כז. החליפה את הפאה למוטפתת

ונפקדה לאחר עשרים שנה ללא ילדים

מורה מסויימת באחד הסמינרים בירושלים, אשר עשרים שנה! לא זכתה לילדים, נכנסה לביתו של הגה"ק רבי שמואל הלוי וואזנר ושחה לו את מצוקתה, שאלה מרן זצ"ל, במה את מכסה את הראש? בפאה נכרית, היתה התשובה, אמר לה הרב: הורידו את הפאה ותלכי במטפחות ובעזרת ה' יתברך אני מבטיח לך תוך שנה בן זכר. ואכן לאחר לא הרבה זמן נפקדה בבן זכר.

סדר לימוד ליום ד

כח. החליפה מפאה למטפחת והחיידק הטורף נעלם

אשה שנישאה על דעת שתלך עם מטפחת בלבד. וכך היה ג"כ רצון בעלה, לאחר שבע שנות נישואין שכנעה אותה "חברה טובה" להוריד את המטפחת ולעבור לפאה (זה מבגר אותך וכו' וכו') שכנועים משכנועים שונים, לאחר לחצים כבדים מצד החברה היא קנתה פאה והתחילה ללכת עימה, לאחר חודש חלתה ביתה בת ה-4 בחיידק הטורף ל"ע, מצבה היה קשה, התפללו עליה בבתי כנסיות ובהיכלי הישיבות, 7 חודשים היא היתה מאושפזת, כל אותו הזמן בעלה אמר לה שיש קשר בין המחלה של הבת לחבישת הפאה, והאשה אטמה אזנה מלשמוע והמשיכה בדרכה, עד שבאחד הימים הביא לה בעלה דף ובו היה כתוב שהפאות נעשות משיער של גויות שמתו וכו' וכו', הדברים נכנסו לליבה והחליטה

להוריד את הפאה לאלתר, ובבת אחת ניכר שיפור מדהים במצבה של הבת, הרופא אמר שזה נס רפואי לא יאומן.

כט. החליפה מפאה למוטפתת
והבן שרצה לעזוב את הישיבה חזר
למוטב

בחזר ישיבה החליט לעזוב את הישיבה ולסור מן הדרך. האבא בראותו בחרדה את מעשי בנו, ניסה לשכנע את אשתו, לאחר שקרא וראה את חומרת הענין של הפאה נכרית שתקבל על עצמה לבער את הפאה. האמא ביקשה זמן לחשוב, אולם לאחר שלושה ימים החליטה וביערה את הפאה והחלה ללכת במטפתת, ופלא פלאים הבן חזר לדרך ה' והחל להתחזק בעסק התורה וביראת שמים.

ל. הבטחת רפואה שלמה

מהרב משה אריה פריינד זצוק"ל

הסיפור שלפנינו התרחש בתקופה האחרונה לחייו של מרן הגאב"ד הגה"ק ר' משה אריה פריינד זי"ע, אדם אחד התקשר מחוץ לארץ וביקש מהמשב"ק שיזכיר את שמה של זוגתו שחולה במחלה קשה רח"ל. המשב"ק הזכיר את שמה לפני הרב בעוד שבעלה ממתין מעבר לקו, כשמוע הרב את שם החולנית, ענה מיד ואמר: אמור לו שתקבל על עצמה ללכת רק עם מטפחת ואני מבטיח לה רפואה שלימה. המשב"ק חזר אל הטלפון ואמר את הדברים שנצטווה, אבל מעבר לקו נשמע קולו של מטלפן שביקש בתחנונים לומר לרב שהדבר מאוד קשה לביצוע בחו"ל, ושיואיל לומר לה קבלה אחרת כי את זה היא לא מסוגלת לעשות, המשב"ק הלך שנית וחזר על דברי הבעל בפני הרב, אבל הרב נשאר בשלו באומרו, אני כבר את שלי אמרתי, ולא הסכים יותר לדבר על הנושא ולוותר על דרישתו.

לא. שידוך הגון

באחד הזמנים הציעו לבחור מחשובי הישיבה הצעת שידוך שחבל להפסיד אך דא עקא שהכלה רצתה פאה דווקא, הבחור ניגש להגה"ק רבי יעקב מוצפי זצ"ל ושאלו האם למרות גילו המבוגר עליו להתפשר בנושא ולהסכים ללבישת פאה או שמא עליו להתעקש על לבישת מטפחת אף שהשידוך יתבטל עקב כך, כן כן ענה לו הגר"י מוצפי עליך להתעקש על לבישת מטפחת דווקא, אף שלבסוף השידוך יתבטל עקב כך.

לב. הרבי מסאטמאר

אברך ירא שמים שהיה גרוש שנים רבות ולא מצא שידוך עד שהציעו לו גרושה שנראתה מתאימה לו. כמעט שהסתיים השידוך אבל הכלה רצתה ללכת דווקא בפאה. נכנס האברך אל כ"ק האדמו"ר מסאטמר זצ"ל ושאל: מציעים לי שידוך

ההולכת בפאה האם אסכים לשידוך זה, כי יתכן שהיא תסכים אחרי החתונה לכסות את ראשה במטפחת. שאל אותו האדמו"ר האם היא בעלת יראת שמיים? השיב האברך, כן, אומרים שהיא אשה כשרה. שאל האדמו"ר אם כן למה היא הולכת עם פאה? השיב האברך מפני שהיא למדה ב"בית יעקב" ושם לא יודעים מהאיסור. אמר האדמו"ר צריך להתעניין אם היא בעלת יראת שמים אמיתית, שאל רבי מאיר דייטש: אם יודע שהיא בעלת יראת שמים מותר לו לעשות את השידוך? השיב האדמו"ר אם היא בעלת יראת שמים אזי היא תסכים להסיר את הפאה.

לג. הבטחת זרע של קיימא
 מוהרב יחיא שניאור זיע"א

מסופר על אחת מהקרובות של הרב יחיא שניאור זיע"א שהייתה חובשת פאה, והייתה חשוכת ילדים, וכל פעם שהייתה

מבקשת מהרב ברכה בענין הזה הרב היה דוחה אותה. פעם בליל פורים, אז שרתה שמחה גדולה בביתו של הרב, החלו רבים לבקש ברכה כל אחד על צרכו. ניגשה גם הקרובה הנ"ל לבקש ברכה כשמטפחת על ראשה ולא עם פאה כדרכה, הרב נענה ואמר לה זה לא תחפושת, מה שאת לובשת כל הזמן זה תחפושת, כעת קבלי על עצמך לא להוריד את המטפחת ולא ללכת בשום אופן עם פאה, ועוד השנה תלדי בן זכר בריא ושלם, ובירכה עוד ברכות עד בלי די.

לד. קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והאבנים בכליות יצאו תוך מספר דקות

אשה, שחברתה היתה לובשת פאה, דיברה איתה כמה פעמים להוריד את הפאה אך הדבר היה קשה לה מאוד. לאחרונה, מצאו לאותה חברה אבנים בכליות, והנה החברה אמרה לה - קבלי כעת על עצמך להחליף

למטפחת, והיא בראותה מה שווה האדם
 אכן קיבלה על עצמה לא ללכת יותר בפאה
 אלא במטפחת בלבד, והפלא ופלא, תוך
 דקות ספורות כל האבנים שהיו בכליות
 יצאו ממנה בדרך פשוטה מאליהם ללא שום
 ניתוח.

לה. החליפה מופאה למוטפחת והמשפט הקשה
 שהיה לבעל, התיק נסגר תוך מספר ימים
 אברך שהסתבך עם חוקי המדינה, וקרוב
 לשנתיים שהיה לו משפטים ודיונים בבתי
 משפט, שנתיים של נדודי שינה מתח
 וסבל והרבה עגמת נפש, ומכיון שכל
 התחזיות הורו על ישיבה בכלא (ה"י),
 הוזיל עשרות אלפי שקלים על טובי
 העורכי דין על מנת שאולי יצליחו להקל
 מעליו את העונש לפחות ע"י המרה
 לעבודות שירות או קנס כספי.

באחד הלילות פנה האברך הנ"ל אל אשתו
 בתחנונים שתואיל להוריד את הפאה

ולחבוש כיסוי ראש כהלכה, עם כל הקושי בדבר שכבר התרגלה לחבוש פאה הסכימה, וביחד האברך ואשתו גזרו את הפאה לגזרים תוך כדי תפילה לריבון העולמים שירחם עליו בזכות המעשה הכל כך יקר וכל כך חשוב בשמים.

והלא יאומן קרה. לאחר כמה ימים קיבל האברך טלפון מהעו"ד שבישר לו שהפרקליטות החליטה לסגור את התיק לחלוטין ללא שום קנסות וללא שום עונשים דבר שאי אפשר להבינו ולהסבירו.

לו. החליפה מפאה למטפחת

ונפקדה מיד, לאחר שנים רבות ללא ילדים יום אחד הגיע חסיד קרעטשניף לאדמו"ר ובקשתו בפיו, מאחר שכבר נשוי הרבה שנים ועדיין לא זכה לפרי בטן ובקשתו שהאדמו"ר יעתיר בתפילה עבורו. האדמו"ר הבטיח לו שאם אשתו תוריד את הפאה ותעבור לכיסוי ראש הם יזכו לזרע

בר קיימא, ובאמת האשה הסכימה להוריד
את הפאה, ולאחר עשרה חודשים נולד להן
בן במז"ט.

ל. חלום מפחיד

עם הרב הצדיק רבי דוד מנהריה שליט"א
לכבוד העסקנים החשובים המו"ל ספר
בגנות פאה נכרית.

ברידי הווה עובדה:

אשתי היתה תמיד חובשת פאה כמו כל
משפחתה ושכנותיה. פעם חלמתי חלום,
שהשערות של הפאה נמתחות לחוט אחד
ארוך ארוך, והחוט הזה של השערות של
הפאה, נכרכות סביב צווארה של אשתי
סיבוב אחרי סיבוב, והיא הולכת ונחנקת...
התחלתי לצרוח מפחד, ואז הרגשתי שהחוט
הארוך ארוך מתחיל להסתובב גם סביב
הצוואר שלי ולהימתח עוד סיבוב ועוד
סיבוב, ואני פשוט נחנק. פתאום נשמע קול

אדיר: תגידו, אתם תפסיקו להחטיא את הרבים בפאה הזאת? נענעתי חזק בראשי, כי מרוב חנק לא יכולתי לדבר - ופתאום התעוררתי.

זה היה בערך בשתיים בלילה, והנה אני רואה שגם אשתי ערה, אני שואל אותה למה את ערה, היא עונה לי: חלמתי חלום נורא, ומספרת לי בדיוק אותו חלום...

בבוקר השכם - אחרי שלא ישנתי כל הלילה כמובן נסעתי לרב הצדיק באבא דוד אבוחצירה שליט"א, ואיך שפתחתי הדלת ונכנסתי אומר לי הגבאי שהרב מחכה לי, והוא כבר אמר לו שאני הולך לבוא, הוא מכניס אותי אל הרב, ועל המקום אמר לי הרב: היה כבר מספיק? כבר החלטתם לזרוק את הפאה?

כמובן שמיד החליפה אשתי למטפחת.

סדר לימוד ליום ה

לח. החליפה פאה למטפחת ונפקדה באותו שבוע

סיפור אישי בעקבות הורדת הפאה -
למטפחת שמי... הייתי נשואה כמעט שנה
ועדיין לא נפקדתי בילדים. זה אולי לא
הרבה זמן אבל רציתי מאד להיפקד בזש"ק,
וניסיתי לחשוב באותו זמן מדוע אינני
נפקדת. באותה תקופה חבשתי לראשי פאת
קאסטם יפהפיה והאמת היא שתמיד
הרגשתי לא בסדר מתחת לפאה ... חשתי
שזה לא באמת כיסוי ראש ושאני סתם
משקרת את עצמי, ואולי זה מה שמונע
ממני להיפקד בזש"ק, שהרי בעלי אברך
לומד תורה ואנחנו חרדים ומשתדלים מאד
בצניעות וכשרות וכו' וכו'... אז אולי באמת
הפאה שעל ראשי היא זאת שמונעת
ומקטרגת עלינו מלהיפקד. לאחר
שהתחושות הקשות האלו בקשר לפאה
הלכו והתעצמו בי, החלטתי לעשות מעשה

אחת ולתמיד ולהוריד את הפאה בעזרת ה' ולכסות את ראשי במטפחת צנועה. ובאותם רגעים דיברתי ממש עם הקב"ה ואמרתי לו שיתן לי סימן, ויראה לי שבאמת עשיתי את הצעד הנכון, ויתן לי ילדים וזה הסימן שביקשתי.

ואני רוצה לבשר לכם שכבר באותו החודש גיליתי שאני בהריון, ובחישוב מדויק - אפשר לומר שכבר באותו שבוע שהורדתי את הפאה נפקדתי... וכעבור תשעה חודשים נולדה לי בת במזל טוב, וקיבלתי על עצמי לפרסם את הסיפור הזה לזיכוי הרבים ולגאולת עם ישראל.

לס. הבעל ניצל ממוות ב"בנין התאומים"
בזכות הכיסוי ראש

גברת... מארצות הברית קיבלה על עצמה שלא לצאת חלילה בלא כיסוי ראש מלא כהלכה מחוץ לביתה. האשה יצאה רגע למרפסת ופתאום נסגרה בפניה דלת

המרפסת שאי אפשר היה לפתחה מבחוץ, וכדי להיכנס לביתה צריכה היא לרדת למורד הרחוב, לעשות סיבוב ובעזרת לחצן מסוים תוכל להיכנס. ומשום שהייתה בביתה לא היה כיסוי לראשה (הואיל וקבלתה היתה ללכת בכיסוי ראש מלא רק מחוץ לבית). פלאפון היה ברשותה והיא החליטה להתקשר למשרד של בעלה כדי שיבוא ויפתח לה את דלת הבית, בעלה ששמע את הדבר אמר לה: "השתגעתי?! שימי יד על הראש ותצאי! בשביל כזה דבר אני אפסיד זמן של עבודה?" אך האשה בשלה ואמרה "אני נשארת כאן עד שתגיע!" בעלה ראה שאין מנוס, נסע במהירות לביתם, ובדיוק באותה שעה קלה שעזב הבעל את "בניני התאומים" ששם עבד, התפוצץ בנין אחד, שבו המטוס פגע בדיוק בקומה שבה הבעל עבד! כך שבטוח הוא לא היה צריך להיות בין החיים. אחרי המקרה הניסי הזה האשה ובעלה התחזקו, והיא קיבלה על עצמה ללכת בכיסוי ראש גם בביתה.

מ. קבלה על עצמה להחליף את הפאה
למטפחת והחיידק הטורף ל"ע נעלם

אשה מב"ב חלתה ל"ע בחיידק הטורף, היא
היתה לפני לידה והגיעה למצב קשה מאד
שהפסיקה לשמוע וכל הגוף שלה רעד.

אמרה האשה: "רבש"ע אני מבטיחה שאני
יותר לא אחבוש פאה".

ברגע זה ממש עצמה את עיניה וראתה את
ה"בבא-סאלי" בחלום.

לאחר כמה ימים היא ילדה תינוק בריא
ושלם, ומיד בלידה נעלם ממנה החיידק
הטורף. הרופאים אמרו שעוד לא היה
להם במחלקה אדם שיצא מהחיידק מהסוג
הזה חי. אשה זו מתפקדת ב"ה כבר כמה
שנים כרגיל (עד מאה ועשרים שנה).

מא. קבלה על עצמה להוריד את ה"פוני"
והבת שהיתה במצב קריטי הבריאה
לחלוטין

גברת ג. הלכה לקנות מטפחות עם הגב' א.
ל. ושם פגשו שכנה שקנתה "מטפחות-בית"
לכלה והיא אומרת לגב' ג. "יישר כחך! איזה
יופי שאת הולכת עם מטפחת, אני מוכרחה
לספר לך משהו", ואז היא מספרת לה על
גב' ד. מב"ב שחלתה במחלה נדירה מאד,
נותרו לה שעות ספורות, והמצב החמיר.
והיות שבעלה כהן, אמרו לו לרדת למטה.
אמה של החולה נוכחה במקום, היא לבשה
אז כיסוי ראש מלא עם מעט פוני מקדימה,
ומשום שראתה את המצב מייד הלכה
למקום מסתור ואמרה: "רבש"ע, אני
מקבלת עלי להוריד את ה"פוני", תן לבת
שלי חיים" ובו ברגע הורידה את הפוני.
כשהיא גמרה להגיד את המשפט היא עולה
למחלקה ורואה שם רופאים רצים מחדר
לחדר, והיא שומעת שאומרים שהדופק
עלה, לחץ דם מאוזן וכו'. תוך שבועיים

התאוששה האשה ויצאה מבית החולים
בריאה ושלמה.

מב. הורידה את ה"חצי פאה"
והגידול הקשה שהיה בגופה נעלם

אשה מקנדה שלבשה חצי פאה על ראשה,
נהיה לה גידול קשה בגופה, היא מספרת
שהמצב היה קשה מאד. הציעו לה להתקשר
בטלפון לצדיק גדול הר' בנימין רבינוביץ
זצ"ל אמר הצדיק: "כתוב בספרים
הקדושים שאם יהודי משנה את טבעו
בעבודת ה', תהיה לו ישועה מעל לגדר
הטבע, אשה שמשנה את הטבע שלה, ה'
יעשה לה ישועות מעל הטבע. תוריד את
החצי פאה אשר לראשך ותראי ישועות! לא
אני מבטיח לך, אלא התורה מבטיחה שתגיע
לך ישועה". כשקיימה האשה את דבריו
הגידול אכן נעלם!

מג. קבלה על עצמה להחליף מפאה למטפחת
והילד שהיה במצב מסוכן ביותר תוך
כמה דקות התאושש

סיפר בעל ה"דברי אמונה" צוק"ל על הרבי
מסאטמר זיע"א, כשהגיע הרבי לסטאמר,
התמסר לעניני הצניעות בעיר, הוא השפיע
ושכנע על הפאות, וכו'. הוא אמר שנשים
שיתנהגו בצניעות יש לו איתן "ענין"
מיוחד! ה"דברי אמונה" אמר שהוא היה אז
בשיעור, כשנכנסה אליו אשה בוכייה
ואמרה שהיא היתה ראשונה שקיבלה על
עצמה להחליף מפאה למטפחת והנה בנה
שוכב במצב מסוכן ביותר. הרבי הרכין את
ראשו והתעמק במחשבותיו. ותוך כמה
דקות היתה לילד ישועה מופלאה.

מד. החליפה מפאה למטפחת
והבעל ניצל מתאונה קטלנית

מספרת אשה: בעלי נסע נסיעה ארוכה
שלוקחת בדרך כלל יום ולילה. זו לא פעם

ראשונה שהוא שנוסע נסיעה ארוכה כזו אך הפעם לא הייתי רגועה. התקשרתי לחברתי וזו התחילה לדבר איתי על כיסוי ראש, ולשכנע אותי לשנות את הכיסוי מפאה למטפחת. בסוף השיחה השתכנעתי להוריד את הפאה. היא מספרת: "למחרת בבוקר אני עומדת ליד המראה ומסדרת את המטפחת, והיה לי מאד קשה לצאת עם הכיסוי, אך הייתי חזקה, וכשעמדתי במראה הרגשתי שינוי גדול מאד. במקום לחשוב לצאת יותר יפה, אני מתבוננת אם אני מספיק צנועה ליציאה". אחה"צ בעלי אמור היה לחזור, וכבר הגיע תחילת הלילה ועדיין לא שב. כל רגע רצתי לחלון לראות מה קורה. לפתע, הטלפון בביתי מצלצל ומצלצל ולא מפסיק, בכל רגע קיבלתי טלפון מחברים של בעלי, קרובי משפחה ולכולם שאלה אחת: "היכן בעלך? עדיין לא חזר?" ומיד נותקה השיחה (ולא הספקתי לשאול שום שאלה). ואז הבנתי שמהו קרה. אך אם מקרה כזה היה קורה לי בזמן רגיל,

הייתי אמורה להיות היסטורית מאד, אך הפעם הסתובבתי ברוגע וחזרתי על המילים: "לא יתכן שקרה משהו לבעלי ביום ששברתי דבר כל כך קשה בצניעות". סוף סוף בעלי חזר הביתה כשכבר היה מאד מאוחר בלילה, והוא סיפר לי את אשר עבר עליו, הקשבתי לכל מלה וקפאתי על מקומי כל אותה עת. הוא סיפר שהאוטו שנסעו בו, הנהג לפתע איבד שליטה על ההגה, והאוטו נפל לוואדי בין סלעים, הוא התגלגל במהירות אדירה והצעקות החלו להישמע. כל הנוסעים ראו עצמות ובשר וכולם צעקו צעקות אימים. "רק אחד מהנוסעים שנשאר בלי פגע הייתי אני", כך מספר הבעל, "אנשים שבאו להציל הסתכלו ותמהו איך יתכן שייצא משם צורה מושלמת של אדם בריא ושלם ללא פגע. זה היה נס גלוי" (מייד אח"כ זה התפרסם). ואז התחלתי לקבל טלפונים מאנשים ששמעו זאת. הדבר המפליא הוא שבעלי הרגיש ששתי ידיים חזקות העמידוהו על מקומו בכל פעם

שהאוטו נעצר לפני גלגול. "לפני הגלגול הבא דמיינתי" כך אומר הבעל "שהנה עכשיו זה יפגע בי, אך הקב"ה רצה אחרת וזה פגע בצד השני. שמעתי והשתוממתי, לא יכולתי להזיז אבר. באותו שבוע שמעתי באחת הקלטות בביתי (מרב חשוב) שהסביר: "הצניעות של האשה כמו המזבח בבית המקדש, המזבח כיפר על עבירות של עם ישראל וקרע גזירות רעות, כך כח הצניעות של האשה מכפר על בני ביתה וקורעת גזירות רעות מעל משפחתה".

סדר לימוד ליום ו' א

מה. קבלה על עצמה להחליף מפאה למטפחת והגידול המזמיר והשיתוק נעלמו

אמה של גבי' ת. ד. חלתה בגידול ממאיר בראשה, היא קיבלה גם שיתוק ל"ע, ובעקבות כך אושפזה בבית חולים. היא קיבלה על עצמה להוריד את הפאה אשר

לראשה וללבוש מטפחת. והנה, הגידול נעלם וכן גם השיתוק. זה היה נס גדול, אך כשהבריאה והגיע למעשה לקיים את נדרה, התמהמהה ואח"כ שכחה מכל זה והמשיכה ללבוש פאה. אחרי זמן קצר צמח הגידול שוב, והרופאים אמרו שאין לה סיכוי יותר, והנה גם השיתוק חזר. אמרו עליה הרבה תהילים והאשה, מתוך חולי כמעט לא יכלה לדבר, שוב עשתה נדר שמקבלת ללבוש מטפחת, והפעם-באמת ומיד. הגידול לאט לאט נהיה קטן יותר עד שנעלם לגמרי, הרופאים פשוט לא האמינו למראה עיניהם. אשה זו בריאה ושלמה זה כמה שנים והיא מתפקדת בביתה כרגיל, עמו"ש.

מו. כמעט הלכה מן העולם, קבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והכל נעלם כלא היה

אשה ירדה מאד במשקל, ממש כמו ילדה בת 12, היה לה חום גבוה והרגישה מאד

רע. הרופאים לא ידעו מה קורה לה והיא עצמה הרגישה שהיא הולכת מן העולם. היא נדרה שמקבלת על עצמה ללבוש מטפחת צנועה לרפואתה, ופתאום וכל הבעיות נעלמו והיא חזרה לאיתנה, לאושרה הרב.

מז. אשת הבעש"ט הקדוש זצוק"ל באה בחלום

גברת ש. ר. ראתה בחלומה את אשתו של ר' ישראל "בעל שם טוב" זצ"ל, (ש. ר. מדליקה נרות לכבוד הצדיק והתחזקה מאד מדרכו). בחלומה ראתה את הרבנית בשמחת בר-מצוה. ש. ר. התחננה לאשתו של הצדיק הנ"ל שתתן לה מסר. אשתו של ר' ישראל בעש"ט הקדוש נעמדה ואמרה לה: "את יודעת, ה' לא אוהב את כיסויי הראש שמושכים עין. "ובדיוק עברה בסמוך אשה מעוטרת בכיסוי המושך את העין, היא הצביעה לה על האשה ואמרה לה: "את

רואה, זה מה שה' לא אוהב". ש. ר. הבינה את המסר, ולמרות שתמיד הלכה בכיסויי ראש לא רועשים, עכ"ז הוסיפה עוד בצניעות כיסוייה, וגם כשראתה מי שהולכת בכיסוי מושך עין עוררה לה בנועם על זה.

מח. שמעה בת קול משמים
תורידי את הפאה והכל יהיה בסדר

ד"ר מ. מספרת שהגיעה אליה אשה אלמנה שעברה קשיים רבים בחייה, היא הגיעה אליה לספר חלום שחלמה. אותה אשה סיפרה שהרגישה שהיא כבר לא יכולה להתמודד עם קשייה, היא הלכה לקבר של הוריה ושטחה שם את כל בעיותיה. בלילה חלמה שההורים באים אליה ואומרים לה: "את התלוננת, אז בואי איתנו לבי"ד של מעלה ותשטחי את הטענות". היא הסכימה ללכת ואז היא ראתה אור גדול בקצה המנהרה, באמצע הדרך אמה נותנת לה

מטפחת ואומרת לה: "תשימי מטפחת" והיא אומרת: "אמא, אני לא צריכה מטפחת, יש לי כיסוי ראש". האמא נתנה לה סטירה ואמרה: "אנו הולכים לפני כסא הכבוד, ואי אפשר להתחכם". ואז היא הסתכלה וראתה את כל קרובות משפחתה ואת אמה כולם עם מטפחות לבנות. ואז הגיעה למקום ששם אחזו בה הוריה מימין ומשמאל ונהיה אור חזק ומסנוור עד שהייתה צריכה לכסות את עיניה עם משקפיים כהות. סניגור וקטיגור הקריאו את זכויותיה וחובותיה והיא שטחה את טענותיה, ושליח העביר את דבריה לכסא הכבוד. ואז היא שמעה בת קול שאמרה: "תורידי את הפאה והכל יהיה בסדר!" כשהיא התעוררה מצאה את עצמה בתוך שלולית מים, רטובה כולה. מסבירה ד"ר מ. שלפי כל תאור החלום והצורה שבה היא התעוררה, היה זה מוות קליני.

מט. קבלה על עצמה להחליף פאה למטפחת
והתינוק שהיה צמח עם חיידק בראש
הבריא לחלוטין

רופאה מפורסמת וצנועה סיפרה, שהתקשרה אליה אשה וסיפרה לה שהיא ילדה תינוק בריא ושלם. אחרי 10 ימים קיבל חיידק בראשו ונהיה צמח במצב קשה, שאפילו העיניים שלו לא זזו. הרופאה חשבה וביקשה בליבה, שהקב"ה יעלה במחשבה מה יש ליולדת לתקן, והנה הבריק לה רעיון שאולי זה תלוי בראשה של היולדת. הרופאה שאלה את האשה "מה את לובשת על ראשך?" וזו סיפרה שלכבוד הלידה קנתה פאה. הרופאה אמרה לה: "קחי מהר את הפאה ותזרקי אותה למטה ל"צפרדע" הירוק, שלא יישאר אפילו בפח שבביתך". והסבירה לה בענין כיסוי הראש עד כמה אשה חייבת בכיסוי ראש מלא. זאת היתה משימה לא קלה כלל, אך בסופו של דבר היא קיבלה על עצמה לעבור למטפחת. תוך כמה ימים הילד התעורר והוא בריא ושלם.

ג. זרקה את הפאות והבנים תוך יומיים זרקו את הטלויזיה מהבית

רבנית חשובה עשתה כינוס שבועי של שמירת הלשון ל-10 נשים וכל פעם היתה מכניסה את נושא הצניעות. כל ה-10 נשים עברו למטפחת לאט לאט. ביום מן הימים ניגשת אחת בתוך הקבוצה לרבנית אחרי השיעור ומספרת לה, שיש לה 2 בנים שהכניסו טלויזיה לביתם, וכבר כמה חדשים היא מפעילה עליהם לחץ, וכל מיני עסקנים מנסים לשכנע אותם לזרוק את המכשיר הטמא, והעקשנים לא רוצים להוציא זאת מביתם. הרבנית אמרה לה: "את ברוך ה' עברת למטפחת בכיסוי מלא, אך את הפאות זרקת מביתך?" אמרה האשה שהפאות שלה מאד חדשניות ויפות וקשה לה לזרוק אותן ממש לאשפה. אמרה לה הרבנית: "מייד בבואך הביתה זרקי אותן, וה' יעזור". האשה החליטה כך לעשות, והנה תוך יומיים שני הבנים זרקו את הטלויזיה מביתם.

נא. קבלה על עצמה להחליף את הפאה
למטפחת, ובאותו רגע, הילדה שהיתה
שעתיים במצב של מות קליני, התעוררה

הפאנית מ. ס. מספרת שהייתה בחג מחוץ
לעיר אצל הוריה. ילדתה בגיל שנה ושמונה
חדשים קיבלה חום גבוה, תרופה להורדת
חום ג"כ לא עזר והחום לא ירד. לפתע
הילדה התכווצה, הסבתא צעקה "תראי מה
קרה לילדה" ומרב פחד שמה אותה תחת
הברז אך הילדה הכחיל לגמרי, הילדה
שהייתה בת שנה ושמונה חדשים נראתה
כבת 3 חדשים מרוב התכווצות. לקחו אותה
באמבולנס לטיפול נמרץ, והילדה היתה
שעתיים במוות קליני. ניסו לעורר אותה
במכות חשמל אך ללא הועיל. האמא זעקה
לרבש"ע שהיא מקבלת על עצמה להוריד
את הפאה ולהפסיק לסרק פאות. ברגע
שגמרה בפיה את המילים, הילדה פשוט
התעוררה לגמרי בריאה ושלמה. והיום היא
ילדה גדולה ובריאה והאמא עם מטפחת
צנועה.

נב. קבלה על עצמה להחליף את הפאה
 במטפחת והילד שהיה בבית החולים הבריא
 אחינו הקטן התכווץ באחד הלילות, אימי
 הזעיקה את כולנו, היינו אז ילדים קטנים -
 התקבצנו ואמרנו תהילים. והנה האמבולנס
 הגיע לקחת את האח, ואמי ישבה ובכתה.
 היא נזכרה בכך שלפני כמה ימים נגשה
 אליה אשה צדקנית ואמרה לה: "את יודעת,
 בעלי אמר לי שהשכנה (אימי) ש. ר. נראית
 כמו בחורה וזה ממש נורא". השכנה
 החליטה להעיר לאימי, אך עכשיו במצב כל
 כך קשה אמי קיבלה על עצמה, בלי לחשוב
 פעמיים, ללבוש מטפחת, ואחרי כמה ימים
 חזר התינוק בריא ושלים.

נג. הנפטרת אמרה בחלום-מה שהציל אותי
 בשמים זה שקבלתי על עצמי להחליף
 מפאה למטפחת

רב מאד חשוב סיפר על אשה, שבאה לספר לו
 על בתה שנפטרה מהמחלה הידועה, ולפני

פטירתה קיבלה הבת על עצמה לזרוק את הפאה ולחבוש מטפחת. אחרי זמן הגיעה בחלום לאימה ואמרה לה: "אמא, מה שהציל אותי בשמיים זה הכיסוי ראש שקבלתי על עצמי".

סדר לימוד ליום ז

נד. שתי חברות שקבלו על עצמן ותוך תשעה חודשים ילדו שתיהן

מספרת ח. ר. מבית שמש שהיו לה שתי חברות שלא היו להן ילדים. בכנס מסוים של צניעות קיבלו על עצמן לקשור את מטפחתן בצורה "נורמלית" בלי הגבהות ובלי קשרים מיוחדים אלא רק קשירה בשתי הצוות. תוך תשעה חודשים ילדו שתיהן בשעה טובה ומוצלחת.

נה. קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והגידול המזמאיר שהיה לילדה שלה הפך לגידול שפיר

ר. ל. מתקשרת יום אחד לחברתה הרבנית

ובוכה, שגילו אצל בתה גידול ממאיר בעמוד השדרה והרופאים אמרו לה שאין לה סיכויים והמצב קשה. אמרה לה חברתה הרבנית: "תבכי לה' שיראה לך מה את יכולה לעשות כדי לזכות בישועה". בינתיים עשו כנס שבו קיבלו כל מיני קבלות והחלטות טובות לרפואתה. אחרי כמה ימים היא מתקשרת ומספרת שהגידול התהפך ממאיר לשפיר. ר. מספרת שהספיק לה פעם אחת לראות ילד קרח במחלקה, וזה הספיק לה כדי להחליט להוריד את הפאה מהראש "שערות כנגד שערות"! ב"ה היום הילדה בריאה ושלמה עמו"ש.

11. קבלתי על עצמי כיסוי ראש מלא
והדלקת ריאות הקשה ומדממת שהיתה
לי נעלמה

שלום רב, אני כבת 32 כיום, לפני 6 שנים בגיל 26 חליתי בדלקת ריאות רגילה שהסתבכה לדלקת ריאות מדממת. אושפזתי

בביה"ח עקב חום גבוה 42, ודופק מהיר 180. הרופאים סברו שתוך מספר מועט של ימים ניתן יהיה לרפאני ולשלחני הביתה, אך רבות מחשבות בלב איש... כעבור 5 ימים שהאנטיביוטיקה לא הועילה והחום רק המשיך לעלות והדופק כבר עבר את ה-220 ולחץ הדם ירד... איבדתי את ההכרה! בכוחותיי האחרונים זעקתי לרופא ונפלתי. הרופאים עשו מאמצים גדולים כדי לעוררני ולהוריד את חומי ע"י טיפולים שונים ומכאיבים. כשהתעוררתי החל חשבון הנפש שלי מדוע זה קרה לי? לא ניסיתי לתרץ את המעשים שלי, חיפשתי משהו שלילי שיכול היה לפגוע בי בצורה כזו. ואז בצבצה לי מחשבה בראשי אולי ה"מכה הזו" נחתה עלי בגלל שלא כיסיתי את הראש כראוי? וכשהרהרתי בזה נכנס רופא כבן 70 עם רופאים ויועצים מבתי חולים אחרים בירושלים וטען שהוא בטוח ב- 100% - איזו מחלה חטפתי (וזה לא דלקת ריאות!) הרופאים שללו את דבריו הוא התווכח עמם,

ושוב חשבתי לעצמי שזה לא היה קורה לי, לו הייתי שמה כיסוי ראש כראוי. וכך במשך הימים הרופא ההוא טען כך ואחרים טענו אחרת, וכך הייתי במשך 10 ימים מחוברת להמון מכשירים, הדופק הגיע כבר ל-240, חום גבוה מאד ומונשמת. כשהריאות המשיכו לדמם נתנו לי 4 מנות פלסמה, הפלסמה מקרישה את הדם וכך הסתבכתי קשות ... לא יכולתי לדבר כי היה יוצא לי דם. השתעלתי ללא הפסקה, ואסור היה לי לזוז. רק להסתכל על התקרה יכולתי... ובמצב הזה, נותר לי רק לשוחח עם בורא עולם, בלב רק עם הנשמה. עכשיו שנותרתי לבד, שוכבת במיטה ללא תזוזה, חסרת אונים נשאר לי את אבא'לה שבשמים שאוהב אותי. ואז התחלתי לזעוק זעקה פנימית: "אבא שלי שבשמים ובכל העולם, תשמור עלי, אם לא בשבילי אז בשביל בנותיי שתלכנה בדרך הנכונה שנכוון אותן נכון ובשביל בן זוגי לעודד אותו ללכת לשיעורי תורה..." ושוב הרהרתי על כיסוי הראש, על

החולצה הצרה ועל החצאית הקצרה וכו'.
ושוב נכנס אותו רופא שהיה כמו מלאך טוב,
ראיתי בפניו שהוא שליח טוב שרוצה
בטובתי. ואז עמדה במוחי החלטה - אם אני
יוצאת מכאן... בלי נדר אני אשים כיסוי
ראש כראוי.

ואז... הרופא כמו אריה, באותו הרגע
שהחלטתי, נתן הוראות לאחים והאחיות
שהיו שם להכניס נוזל לתוך הוריד, לדלל
את הדם. מיד החום החל לרדת וכן הדופק
המהיר וכו', תוך שבועיים יצאתי מטיפול
נמרץ למחלקה רגילה ואח"כ יצאתי
מביה"ח, תוך התמודדויות חדשות שהמחלה
הציבה לי. אסור היה לי להסתובב ללא
גרביים אלסטיות, כדי למנוע מהקרישים
לרדת למטה. שמתי את ה"קסדה" (כיסוי
הראש) שהגנה עלי, ואת המדים של צבא ה',
חולצה רחבה, חצאית ארוכה ללא שסע.
שמתי לב שהמחלה פגעה בי במקומות שלא
הלכתי צנוע. כיום אני בטוחה ב - 100 %
אילו הייתי מתנהגת מכף רגל ועד ראש

בצניעות היתה לי הגנה מושלמת על כל הגוף. כיום אני בתהליכי תשובה מתוך התמודדות עם המון ניסיונות, ואני מודה לה' על כל פעולה פיזית שנעשית לבד ללא עזרת אחרים! דרך המחלה הזו הגעתי להמון מסקנות חשובות, שמה שהיה חשוב לי בזמנו הלך והתמעט ומה שלא היה חשוב הלך והתעצם, וכל זאת זה ענין של הסתכלות פנימית על לב האדם, וראיה חיצונית שהעולם הזה רק הולך ומתדרדר, ואנו כקבוצה ענקית ומגובשת יכולים לתקן את הכול ע"י זעקות רמות לבורא עולם!

נ. הרב אמר שתחליף את הפאה במטפחת ועוד השנה היא תפקד, וכך היה

יהודי אחד לא נפקד בילדים שנים רבות. הלה ניגש אל הרב וביקש ברכה להיפקד, הרב השיבו: "זוגתך תקבל ללכת במטפחת ותסיר הפאה, ועוד השנה תיפקד". הללו אכן קיבלו כך, ואכן נפקד בבן זכר בתוך שנה.

נח. החליפה מפאה למטפחת ונפקדה בבת,
ואח"כ חזרה בה, והבת נפטרה

עובדה מעניינת סיפר הרמ"א פריינד זצ"ל
שהייתה עם סבו הגאון הקדוש מנאסיד
זי"ע, שפעם באה אליו אשה שלא זכתה
להיפקד בילדים שנים רבות ובכתה לפניו.
הרב שהיה מגדולי הפוסקים והצדיקים
בהונגריה השיב לה: "אף שקשה מאד
לפעול אצלכם שיהיו לכם ילדים, אמנם אם
תבטיחי להסיר את הפאה וללכת מטפחת
תזכי לבת אחת". האשה אכן קיבלה זאת
וזכתה בתוך שנה לבת. עבר זמן מה והחלו
כמה מחברותיה לשכנעה שתחזור לפאה
הנכרית, כי הרב הרי אמר שיהיה לה רק בת
אחת, וכבר יש לה אותה, ומהלחץ חזרה
לפאה, כשהיא משתכנעת מדברי חברותיה,
אך למרבה הצער נפטרה בת זו. האשה באה
ישר בבכיות נוראות אל הרב מנאסיד. אך
הרב שהיה בעל רוח הקודש מופלא זעק
לעברה "מה את חושבת שזה משחק
שביקשתי שתחליפי מפאה למטפחת? זה

אש! שיחקת עם אש! איך חזרת לפאה?
אינני יכול לעזור לך עכשיו.

סדר לימוד ליום ח

נט. הסייעתא דשמיא שזכיתי
בעקבות המעבר מפאה לכיסוי ראש

נשים יקרות! אני רוצה לשתף אתכן
בלבטים הרבים שהיו לי ובקשיים עד
להחלטה לעבור מפאה לכיסוי ראש כהלכה.
ואם לאמר את האמת זה היה כרוך
במאמצים מרובים עד כדי מסירות נפש
ממש. אך כיום אני מאושרת ומודה לה' על
כך שזיכה אותי לעשות את הצעד הנכון
ולהחליף יופי חולף - ביופי אמיתי נצחי!

הסיפור שלי מתחיל לפני כ-17 שנים.
כאשה חרדית חבשתי פאה כי היה חשוב לי
מאוד המראה החיצוני. הפאה תרמה
שארגיש טוב יותר בעבודתי עם הציבור.

המחמאות הרבות שקבלתי עודדו אותי לחבוש פאה. הרגשתי שאני מושכת תשומת לב הן מצד אנשים זרים והן מצד נשים.

זכור לי כי באחת מהפעמים שהתארחתי במקום מסוים סיפרה לי חברתי לאחר מכן, שבעלה התייחס אל פאתי... אז לדאבון ליבי, עדיין לא התעוררתי למשמעות הדבר הנורא - הסתכלות באשת איש. כותב רבינו יונה באגרת התשובה: "וצריכה האשה שתהא צנועה ונוהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה, שכל המסתכלים בה יורדים לגיהנום והיא ענושה בעונש כל אחד ואחד מהם, מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה וכשלו בה".

עם כל הקשר העמוק שלי לפאה עלי לציין שלא הייתי שלמה עם עצמי.

כן, לא הייתי ש-ל-ל-מ-ה עם עצמי!!

עמוק עמוק בלב, קיננה בי תחושה פנימית שאין זה נכון ללכת בפאה נוכרית!

כשנתקלתי במודעות רחוב נגד חבישת פאות בחתימת גדולי ישראל כמו ציטוט מדברי רבי ישראל אבוחצירא זצ"ל: "שכל מי שהולכת עם פאה מכינה לה חומר הסקה לגיהנום". חשתי צביטה בלב וזה הגביר והעצים את תחושתי הפנימית כי אין זה נכון ללכת בפאה. ושאלתי את עצמי מה זה שווה שאני יפה לבריות, ומה בעיני שמים?... וזאת למרות שבאותה תקופה הפאות היו פשוטות יחסית ולא מושכות כפאות הקסטם של היום. כך חלפו להן שנים, כאשר חבישת הפאה היתה מלווה בספיקות וחוסר שקט פנימי.

אחד מבני שיחי הגיע לגיל המצוות וההתרגשות לקראת הבר-מצוה היתה רבה. למותר לציין שאם תמיד הקפדתי להראות טוב, הרי שעתה זה היה חשוב לי שבעתיים. השמחה סיפקה לי את ההזדמנות להתחדש מכף רגל ועד ראש כולל קניית פאה חדשה כמובן!

בשלב הזה עדיין היה ברור לי כשמש
בצהרים שאחבוש פאה במסיבת הבר-מצוה
אולם לאחר מחשבה עמוקה החלטתי שלא
לקנות פאה חדשה מתוך לחץ של השמחה,
אלא העדפתי להשאיל פאה מקרובת
משפחה.

הספקות שהיו בתוכי הם שהובילו אותי
להחלטה זו, רציתי לבחון את עצמי אם אני
שלמה עם עצמי ועד כמה, וחשבתי שהמבחן
האמיתי יהיה בקניית פאה לא מתוך פזיזות.

לאחר האירוע הגעתי למסקנה מתוך ישוב
הדעת ומחשבה עמוקה, שאני לא מסוגלת
להיפרד מהפאה משום שלא היה לי האומץ
לשינוי!

כן, אני לא מסוגלת בשום פנים ואופן
להוריד את הפאה. היא חלק ממני וזה לא
בשבילי!!

קניתי פאה ארוכה לפי המודה של אז,
הפאנית עיצבה לי את הפאה וגזרה לפי

הצורך. בהגיעי הביתה מדדתי אותה, אלא שאז ציפתה לי אכזבה קשה, הפאה לא מצאה חן בעיני! אולם הפאנית שניסתה לעצב לי אותה שוב רק קלקלה לי את הפאה עוד יותר! חזרתי לביתי מ-א-ו-כ-ז-ב-ת מאוד!

היה ברור לי שאת הפאה הזו אני לא אחבוש! וכאן, בנקודה זו ממש התחיל לחול אצלי ה-מ-פ-נ-ה הרגשתי שמדליקים לי נורה אדומה משמים. זה היה הניצוץ הראשון בדרך למחשבה על הורדת הפאה. ורק יותר מאוחר הבנתי שהטעות של הפאנית לא היתה במקרה, היא היתה שליחה משמים!

בהזדמנות נוספת, קיבלתי שוב מחמאה לא צפויה מאדם זר לגבי הפאה וזה הדליק אצלי עוד נורה אדומה.

באזור מגורי, הכרתי אשה שלאחר שחזרה בתשובה כיסתה את ראשה מטפחת צנועה כיאה לבת ישראל. המטפחת הלמה אותה

ושיותה לה מראה צנוע ואצילי, ולא ראו לה אפילו שצורה אחת! תהיתי לעצמי מהיכן האומץ... החמאתי לה על המטפחת וסיפרתי לה שאני ממש מקנאה בה!

לעומת זאת, היא סיפרה לי, שביקשה מבעלה רשות לחבוש פאה כמו שלי... אולם בעלה ענה לה בהחלטיות ובצורה חד משמעית שאינה משתמעת לשתי פנים: "או אני או הפאה!"

לאחר ששמעתי זאת התעוררה בי שוב אותה תחושה פנימית כבעבר, שגרמה לי לא להיות שלמה עם הפאה. ואז חשתי רצון עז לעבור מפאה לכיסוי ראש מלא!

אבל מה עושים? איפה קונים? ואיך קושרים? התחלתי להתפלל לבורא עולם שיעזור לי וינחה אותי "כי הבא ליטהר מסייעין בידו" הרגשתי שיש לי סייעתא דשמיא גדולה! אותה בעלת תשובה סיפקה לי את המידע והיא אף סיפרה לי שנשים

רבות פגשו אותה והתענינו לגבי קניית
המטפחת ואופן קשירתה.

והשינוי המבורך חל בי!

בתחילה, חבשתי פאה ומטפחת לסרוגין,
אולם לאחר שמצאתי סגנון קשירה שמצא
חן בעיני קיבלתי דחיפה להרפות יותר
מהפאה.

ואז הגיעה התמודדות נוספת, השאלות של
הנשים בסביבה: "מה קרה לך?" "איפה
הפאה שלך?" "האם המטפחת זה קבוע?"

... אך בד בבד היו כאלה שהוסיפו: "את
יודעת, המטפחת הולמת אותך! את נראית
אצילית!" המחמאות האמיתיות שקיבלתי,
חיזקו אותי ונתנו לי את הכוחות להמשיך
עם המטפחת. אם כי לעיתים רחוקות
חבשתי פאה.

עם הזמן בסייעתא דשמיא השתחררתי
לחלוטין "מכבלי הפאה", הלכתי רק עם
מטפחת, וזקפתי זאת לזכותה של אותה

בעלת תשובה שבעקבותיה החלטתי לשנות כיוון וללכת בכיסוי ראש מלא כהלכה. בעקבות הורדת הפאה, הושפעו ממני ידידות שאף הן קיבלו אומץ והחליפו מפאה לכיסוי ראש. הייתי שלמה עם עצמי לחלוטין וכל הספקות וההתלבטויות שכירסמו בתוכי נעלמו. ידעתי שאני לא משקרת את עצמי, קיבלתי כח לעמוד כנגד שאלות של נשים ששאלו אותי לגבי כיסוי הראש. בנוסף לכך התעצם אצלי רגש הצניעות ביתר שאת בבחינת "מצוה גוררת מצוה". התחזקתי יותר ברוחניות והקפדתי ללכת בביגוד צנוע יותר, כי הגעתי למסקנה שהכל מתחיל מהראש. כגון, לסגור את הכפתור העליון מעל בליטת העצם בפתח הצואר, להאריך שרוול עד כף היד, וויתור על צבע אדום בבגד, לא לצאת עם בושם לרחוב וכו'.

יש לי שמחה פנימית שאני לא מכשילה אנשים זרים - שיסתכלו עלי, ולא גורמת לנשים - שיקנאו בפאה שלי.

חז"ל לימדונו: "לפום צערא אגרא" - לפי מידת הצער שאדם הצטער ומסר את נפשו על קיום המצוה, כך יהיה גודל השכר ואכן השכר לא איחר להגיע!

תקופה קצרה לאחר מכן זכיתי להיוושע בישועות גדולות אשר הובילו אותי לעסוק בזיכוי הרבים בתחומים רבים ושונים. ואני יודעת בוודאות מוחלטת שאילולי הורדת הפאה, לא הייתי מגיעה למה שהגעתי היום! אני חשה בברור שזו מתנת שמים מיוחדת!

המיילדות העבריות במצרים נצטוו להרוג את ילדי ישראל, והתורה מעידה "ותיראנה המיילדות את האלוקים"... "ותחינה את הילדים". בזכות היראת שמים הטהורה שהייתה בקרבם ומסירות נפשן להצלת חיי התינוקות, קיבלו המיילדות שכר "ויעש להם בתיים". מיוכבד יצאו בתי כהונה ולויה וממרים מלכות.

כל דבר שעושים במסירות נפש, כל דבר קשה שמתגברים עליו אזי זוכים לגדולות.

כשאשה באה לחבוש פאה או ללבוש בגד שאינו צנוע, והיא מתגברת על תאוותה ונמנעת, זוהי מסירות נפש אמיתית, מסירות שנובעת מיראת שמים המזכה אותה לקרבת אלוקים. כל אחת שתזרוק מביתה את הבגדים המחטיאים והלא צנועים ואת הפאות האסורות שגורמים צער לשכינה הקדושה, תראה ישועות גדולות בחינוך הילדים, בשלום בית, בבריאות, בפרנסה, בשידוכים וכו'...

תודה לך בורא עולם שזיכית אותי להתעורר! לממש את רצוני האמיתי - לעשות לך נחת רוח - ולזכות ללכת בדרך האמת - כרצונך ולכסות את ראשי כראוי לבת ישראל.

ס. שרפה את הפאה

והבעל שהיה גוסס הבריא לחלוטין

לפני כשנתיים עבר בעלי תאונת דרכים קשה מאד, וספג פגיעת ראש חמורה.

כשפינו אותו לבית החולים מדד החובש פעימות לב בודדות ממש, והרופאים כבר הודיעו שאין לו הרבה סיכויים, ובמקרה הטוב הוא יישאר צמח. הכניסו אותו לחדר ניתוח למשך 14 שעות, ובסוף קראו לנו והודיעו שהלחץ במוח כבר עומד על 19, כאשר 19.2 זהו כבר מוות ודאי.

חשבתי לעצמי, במה אני יכולה להתחזק בראש כדי לזכות ולרפא את הראש, לא לקח לי הרבה זמן להבין. טלפנתי לאבי ובקשתי ממנו שילך מיד לביתי וישרוף את הפאה.

לאחר יום אחד בלבד, הלחץ במוח התאזן, והנוזלים החלו להתנקז. שבוע לאחר מכן ערכנו כנס לרפואתו, שם סיפרתי את הסיפור, ונשים רבות קיבלו על עצמן קבלות בצניעות לרפואתו. למחרת הוא התעורר, ולאט לאט השתפר מצבו, הוא קם והתחיל ללכת, והיום הוא ב"ה בריא לחלוטין. עד לא מזמן היו הרופאים באים לראות את המת - החי, והיו טוענים בלהט

שאינן לזה שום הסבר הגיוני, אך אני כבר יודעת מהו כוחה של קבלה בצניעות.

סדר לימוד ליום ט ט

סא. שרפה את הפאה עם החמץ,
וכאבי הראש החזקים שהיו תקופה
ארוכה נעלמו מיד

לאחר שנישאתי התחלתי ללכת במטפחת, אך ידידים רעים הטיפו לנו והצליחו לשכנע אותנו שכדאי שאחבוש פאה. מאז שנחה הפאה על ראשי, הגיעו איתה אורחים בלתי רצויים, כאבי ראש אדירים שהחלו לתקוף אותי ללא שום הסבר. הסתובבנו מרופא לרופא ובזבזנו למעלה מ- 30,000 ש"ח על טיפולים דיקורים ושיקויים למיניהם, אך שום דבר לא הועיל.

נסענו לנהריה לצדיק רבי דוד אבוחצירא שליט"א, ובעלי שטח בפניו את צרתי, אמר לו הרב "תזרקו את הטומאה מהבית", סתם ולא פירש. בעלי לא הבין למה התכוון הרב,

אך העביר לי את הדברים. אני דוקא הבנתי היטב, אך בינתיים שתקתי.

כשהגיע ערב פסח, חשבתי שזוהי עת רצון לבער את הפאה ביחד עם כל הדברים הצריכים ביעור, והנחתי את הפאה בשקית בפינת הבית. עוד לפני שהספקתי לשוחח על כך עם בעלי, הוא- שלא ידע מה יש בשקית חשב שזה חלק מהחמץ, ושרף את הכל. רק בליל הסדר הוא הבחין שאני יושבת עם מטפחת ושאל מה קרה, אך לא רציתי לצער אותו והתחמקתי. למחרת כאשר שאל שוב, סיפרתי לו. צער גדול מילא אותי, אך במהלך חול המועד הצער התהפך לשמחה, כאשר פניתי אליו ואמרתי לו: יעידו שמים וארץ, כבר שלשה ימים שכאבי הראש חלפו כלא היו!

סב. החליפה למטפחת ובאותו חודש נפקדה

ארבע וחצי שנים זה אמנם לא המון זמן, אך זה בהחלט מדאיג כאשר החברים מסביב

כמעט כולם עם ילד או שניים ואצלנו הבית שקט לחלוטין.

אינני יכול לשכוח את אותו היום שחזרנו ממקום מסוים, ואז אמרה לי אשתי "אני חושבת שאם נוותר על הפאה נזכה לישועת ה'". לא האמנתי למשמע אזני, אך הגבתי "אם את באמת רצינית, אז עכשיו כשנגיע הביתה, תשמידי מיד את הפאה, כדי שלא נעשה צחוק מההחלטה שלנו". היא הסכימה, וכך עשינו.

הסדי ה' כי לא תמו ולא כלו רחמיו, באותו חודש ממש התבשרנו בבשורה הטובה שכה ייחלנו לה, ומספר חודשים לאחר מכן כבר נשמע קול בכייה של תינוקת קטנה וחמודה מחדר הילדים שלנו!

סג. הפאנית שהחליפה למוטפחת
והילדה הנכה הבריאה לחלוטין

בעבר הלא רחוק הייתי פאנית, לא סתם פאנית אלא ממש מודל לחיקוי. אצל נשים

רבות חוות דעתי בהתאמת הפאה היתה כדבר בלתי ניתן לערעור. וכך התקדם לו העסק במשך קרוב ל-17 שנים והכל זרם ללא הפרעה, עד לאותו היום בו נולדה בתי, ויחד עם בשורת הלידה הודיעו לנו הרופאים שיש לילדה מום ברגל והיא תשאר נכה כל ימיה.

עולמי חרב בעדי. התחלתי לבכות כמו ילדה קטנה, וקיבלתי על עצמי להתפלל 40 יום בכותל המערבי, ולשפוך את ליבי לפני רבוננו של עולם שיחוס ויחמול וירחם. באחד הימים, לאחר שמיררתי בבכי חסר מעצורים, ניגשה אלי אשה הלבושה בפשטות ובחן יהודי, ושאלה מדוע בכיתי כל כך ובמה היא יכולה לעזור לי. סיפרתי לה את כאבי, ואז היא אמרה: "אני מאמינה שאם תוותרי על הפאה ותכסי את ראשך בצניעות אמיתית - תראי ישועה גדולה מחוץ לדרך הטבע" ברגע הראשון הייתי המומה, "מה?! אני, הפאנית הדגולה,

אעבור למטפחת?! היתכן כדבר הזה?!
 נפרדתי ממנה יפה ושבתי לביתי, אך ככל
 שעבר הזמן ידעתי שהיא צודקת, והבנתי
 שרק מסירות נפש למעלה מדרך הטבע
 בכוחה לשנות את סדרי הטבע ולהביא
 רפואה לבתי.

ואכן, הלא ייאמן קרה, עשיתי את הצעד
 והתחלתי לצאת אך ורק במטפחת צנועה,
 וכמובן - סגרתי את העסק. ותהילות לה,
 גם הוא הפך בשבילי את הטבע, וכיום בתי
 היא ילדה ככל הילדות, הולכת וקופצת
 ומשתובבת. יה"ר שתגדל צנועה וחסודה
 ותהיה תמיד בריאה ושלמה.

אני חייבת לציין, שיחד עם מתנה זו זכיתי
 במתנה נוספת. לראשונה בחיי התחלתי
 להרגיש מהי בושה יהודית, מהו רגש של
 צניעות, והדבר השפיע על כל צורת
 ההופעה שלי שהשתנתה לחלוטין.

סד. החליפה את הפאה במטפחת והאולקוס נעלם תוך שבוע

נישאתי לפני כ-4 שנים ונולדו לי שני ילדים ב"ה. בתחילה כיסיתי את הראש בכובעים ובשלב מסוים בעלי ביקש ממני שאלך עם פאות, ואכן התחלתי ללכת עם פאות בכל מיני צבעים, צורות ומינים. נפקדתי ב"ה, וההריון לא החזיק זמן מעמד ונאלצתי להפיל. לאחר חודשיים שוב נפקדתי ושוב הפלה. הרגשתי שהדברים לא פשוטים ולא נעשים סתם במקרה. הרב של בעלי שליט"א אמר לנו מפורשות, שכל ההפלות קרו בגלל שהתחלתי ללכת עם פאות! ואני, להכעיס קניתי עוד פאה. לא שמעתי, ואפילו רח"ל עוד התרחקתי יותר. לאחר 3 חודשים, שוב הריון, ובחודש הרביעי שוב הפלה. ואז הרב שליט"א אמר לי שיש עלי דין קשה בשמים, ומה שיהיה הלאה כבר לא בשליטה. עדיין לא חשבתי לבער את הפאות. שבוע לאחר ההפלה התעוררתי עם כאבי תופת בבטן. ממש לא

יכולתי לישון מרוב כאבים. במיון אבחנו שיש לי אולקוס. התקשרתי לרב שליט"א וסיפרתי לו היכן אני והרב אמר לי שזה לא ייגמר בכך! "תשרפי את הפאות". אמרתי לרב שלא אלבש אותן, אך לשרוף אינני יכולה. הרב אמר לי "לא, לא, רק לשרוף!" באחד הימים כשהלכתי ברחוב הרמתי דף שעף על הרצפה, דף בצבע ורוד בוהק והיה כתוב שם: ריבוננו של עולם, אנא רחום וחנון זכני שאהיה בת ישראל כשרה וצנועה כרצונך והסר כל המפריעים מעבודתך. אנא השם, אתה המסייע לבאים להיטהר ואתה אמרת "פתחו לי פתח כחודו של של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם", הנה אני עכשיו פותחת לך אבי שבשמים פתח כחודו של מחט ומתחננת לפניך, אנא השם, אני רוצה לשוב אליך בתשובה שלמה וללכת בצניעות, אבל קשה לי, יש לי הרבה ניסיונות ומפריעים, לך לא קשה שום דבר, תעזור לי להתגבר בשמחה על כל הניסיונות ותסלק מעליי את כל

המפריעים ואזכה להיות יהודיה כשרה, כרצונך, הששה ושמחה בקיום התורה הקדושה, יהי רצון מלפניך שלא יכשלו בי בני אדם. אנא השם רחום וחנון, רחם עלי ועזור לי ושמע תפילתי. הדברים שהרב אמר לי. ממש בדיוק נמרץ! הרגשתי כמו מסר שמגיע אלי היישר מהשמים. אחרי שראיתי זאת הבנתי שאי אפשר לשחק יותר באש. צריך להשתמש באש לצורך אחר לגמרי... (לבער בה את הפאות). כשבעלי הגיע הביתה סיפרתי לו הכל, ושנינו לקחנו את שלושת הפאות שלי ובבכיות ותחנונים שרפנו אותן.

שלוש הפלות - כנגד שלוש פאות ...
 ד' עושה עם כל אדם חשבון מדוקדק גם על מעשיו הטובים וגם על המעשים ההפוכים מהם ... לאחר שבוע היתה לי בדיקה אצל רופא גסטרו בקשר לאולקוס שלי. הרופא בדק אותי ואמר לי שאלך לביתי.
"אבל, אני חייבת את הכדורים, בלעדיהם אני ממש מתייסרת", אמרתי.

אך הרופא בשלו:

”גברת, אין לך שום אולקוס ואת לא צריכה שום כדורים. לכי הביתה...”.

ידעתי שזה נס גלוי וכמו שהרב שליט”א אמר לי ”תשרפי את הפאות ותראי ישועות”, ואכן כך הוזה!

והסיפור לא נגמר:

ערב אחד אני חוזרת הביתה ומריחה ריח של טיגון. בעלי אמר שכנראה השכנים מבשלים וגיליתי שכל הבית מלא עשן ופיח. מסתבר שאתמול בערב נשכח סיר בישול על הגז הדלוק בביתנו והוא נשרף, ובנס גדול לא התלקח הווילון שמעל הגז ולא ארעה שריפה, מה גם שבמרפסת היה לנו בלון גז גדול! כשדברתי עם הרב שליט”א הוא אמר שבזכות ששרפתי את הפאות ניצלנו משריפה. וכן ששריפת הפאות הסירה מעלי את הקטרוג הגדול שהיה עלי בשמים! לאחר שסיפורי התפרסם הגיעו אלי המון טלפונים. אחד

הטלפונים היה מראש ישיבה שסיפר לי שתשע שנים שהוא שומר עיניים ולא מסתכל מחוץ לדי' אמותיו, אך יום אחד כשיצא מהכולל הרים בטעות את עיניו וראה מולו אשה עם פאה. מאז המראה לא זז לו מהעיניים, ובמשך חודשיים (!) בכל פעם שרוצה לפתוח את הגמרא וללמוד - רואה לפניו את דמותה של אותה אשה ולא מצליח ללמוד. כך במשך חודשיים! לא מצליח ללמוד! והכל תלוי על צווארה של אותה אשה רח"ל! ד' ישמור! ואחרי שנה בדיוק משריפת הפאות, נולדה לה בת בריאה ושלמה. ישתבח שמו לעד!

סדר לימוד ליום י' ט

סה. הבבא סאלי בא בחלום ואמר "תורידי את הפאה ותהיה לך ישועה", וכך היה

אשה אחת שהיה לה בן מבוגר, והיתה פוקדת את ציונו של הבבא - סאלי זצ"ל

בקביעות, שנה אחר שנה. באחת הפעמים בקשה מדודתה להצטרף אליה, הן נסעו יחד ובכו שם בתפילה לבורא עולם לישועה. באותו לילה חולמת הדודה שה"בבא סאלי" מגיע אליה בחלום הלילה ואומר לה "מה אתן כל כך בוכות? תורידו את הפאה ותהיה לכן ישועה".

ובהמשך החלום, הצדיק שם לה שטר על המצח כשהוא עטור בבגדי לבן. הדודה החליטה לספר את אשר חלמה לאחייניתה, ומספרת האחיינית שאחרי שבעלה שמע מכל זה הוא ביקש ממנה להוריד את הפאה, וכך באמת עשתה, והנה תוך שבועיים הבן התארס עם שידוך מצוין.

סו. הילד הפסיק לנשום, ובזכות שהורידה את הפאה הילד הבריא לחלוטין

לנ. אירע סיפור מרגש במיוחד.

נ. היתה אחת שאוהבת מאד להתלבש יפה ולהתגנדר, היא חבשה פאה וכובע.

לקראת הברית של בנה החליטה ללכת בפאה שלמה, אך חששה מצערו ותגובתו של אביה, ואז שכנעו אותה שזה לא נורא ומותר, וגם בעלה אמר "כן". הפאנית הגיעה אליה עם פאות יקרות בסכום של אלפי שקלים. היא לבשה פאה יקרה וכך הלכה לברית. במשך הזמן קיבלה גאווה והתחילה להתלבש בהתאם: קצר, צמוד, אופנתי וכו' ובנוסף לגאווה, קיבלה גם מין חוצפה מסוימת. אחותה לעומתה הורידה את הפאה והתחזקה. היא עשתה שיעורים בביתה וכל פעם היתה אומרת לנ. לבוא לשיעורים. אך היא חזרה ואמרה: "אם זה על צניעות, אין מצב, אני לא באה לשיעור על צניעות!" יום אחד אחותה הודיעה לה כרגיל על השיעור ולאחר הויכוח הקבוע, אמרה לה אחותה: "תראי, אני אומרת לך את שלי". בלילה, היא החליטה שהיא רוצה ללכת לעזור לאחותה. היא שמה את הפאה היפה, התבשמה והתאפרה ובאה לעזור לה, ומשום מה היא נשארה. היא שמעה בשיעור

דרשות חזקות מאד שעוררו אותה, כגון: סיפור אישי של פאנית ועוד. היא התאפקה כל הערב לא לבכות, ממש עצרה את עצמה. בסוף הערב היא ברחה משם במקום לעזור ולסדר, היא באה הביתה ופרצה בבכי. בעלה נדהם: "נ. מה קורה?" והיא בוכה ואומרת: "תעזור לי, תעזור לי" והוא שואל: "מה קרה?", ושומע אותה שוב: "תעזור לי, תרחם עליי", עד שהיא אמרה לו שהיא רוצה להוריד את הפאה ואז הוא שואל: "מה, רק זה מה שקרה? בטח שאני אעזור לך, במיוחד שזה לקדושה" היא היתה המומה, איך ה' עוזר למי שרוצה באמת, שפתאום בעלה מסכים הרי קודם הוא לא הסכים". והוא הוסיף ואמר: "אבל אם את מורידה את הפאה, אז אין חכמות, את מורידה לגמרי". ואז היא אמרה "מה יהיה, שלמתי על הפאה אלפי שקלים מה נעשה?" ואז הוא ענה: "לזה אני אדאג". את הפאה היא לא רצתה למכור ולקבל את הכסף, משום שזה כסף שבא מהחטאת הרבים. היא

החלה להתחזק אט אט בצניעות, קיבלה על עצמה דברים קטנים והמשיכה הלאה, נפרדה מהבגדים הצרים, קצרים וכו'. יום אחד היה כנס חיזוק וכיון שלילד שלה היה אבעבועות רוח עם קצת חום, היא נתנה לו אקמול ויצאה. באמצע הכנס בעלה מתקשר אליה כל הזמן שהילד קודח מחום ולא עוזר לו שום דבר, החום לא יורד.

הכנס היה באצטדיון טדי בירושלים ולא היה לה עם מי לחזור, כולם נשארו עד מאוחר מאוד, וכשסוף סוף הגיעה, היא רואה את הילד במצב ממש גרוע. היא לא ידעה מה לעשות, היא שמה אותו מתחת לברז מים קרים והילד הכחיל לגמרי, המצב החמיר. ופתאום היא רואה שגם העיניים שלו לא זזות והוא הפסיק לנשום ואז היא התחילה לצעוק. בעלה לקח את הילד השכיב אותו על הרצפה והתחיל להנשים אותו. היא התחילה לצרוח ולבכות, יצאה למרפסת וצעקה לאחותה שגרה ממול: "הוא מת", "הילד מת", "הוא מת", וכל השכנים

רצו, ולא ידעו מה לעשות. ואז אחותה צועקת לה: "תגידי לה' בזכות הפאה שהורדתי, בזכות הגרביים שהקרבתי תעשה שהילד יהיה בריא". היא החלה להגיד ולצעוק מילים אלו בהתרגשות רבה במרפסת.

בעלה מספר שלפני כן הוא ניסה שלוש פעמים להנשים את הילד ולא הלך, והוא היה בטוח שהוא הולך לשבת עליו "שבעה". כאשר היא הוציאה מהפה את המילים: "ה' הקרבתי לך קרבן, הורדתי את הפאה!" אז הילד פקח את העיניים...

לקחו אותו לביה"ח לבדיקות ולהשגחה היו לו מעט פרכוסים, אמרו שאולי יהיה לו אפילפסיה אבל ב"ה הילד בריא לחלוטין. כיום היא עושה שיעורי תורה בביתה, נשים מתחזקות אצלה בצניעות ונשים שהורידו דרכה את הפאות זכו לישועות. אשה שעשר שנים לא היו לה ילדים זכתה לילד, ואחרת שלאחר הרבה שנים זכתה לתאומים ועוד.

כיום היא עולה ומתעלה בצניעות, בגדים רחבים, בלי איפור בלי תכשיטים ברחוב. והיא נראית בת ישראל כשרה.

סו. החליפה את הפאה במטפחת והגידול הממאיר שהיה במח, הלך

בתי, אם לשלשה קטנטנים חלתה ל"ע בגידול ממאיר במוח. באחת השבתות כששהתה אצלנו, הביא אחד הילדים עלונים מבית הכנסת, וביניהם היה עלון חיזוק בנושא הצניעות. היא ראתה שם לראשונה את דברי הנביא בישעיה פ"ג 'הלוך וטפוף תלכנה', ואת מה שמפרש רש"י בשם התרגום יונתן בן עוזיאל 'שהיו קושרות פאות נכריות', ולאחר כמה פסוקים, על הפסוק 'ותחת מעשה מקשה קרחה' מביא רש"י שבגלל העוון האמור למעלה 'הלוך וטפוף תלכנה' אביא עליהם מכה המקרחת את הראש, בתי נבהלה מאד, מי כמוה יודעת

איזו מחלה 'מקרחת את הראש'. עוד לפני הקידוש היא נכנסה עם בעלה לחדר, וביחד החליטו שהיא נוטשת את הפאה ועוברת למטפחת. מהחדר היא יצאה עם מטפחת, והאווירה היתה מחשמלת. אך הנס עדיין בושש לבוא, והרופאים הודיעו לה שעליה לעבור ניתוח ראש קשה ומסובך. הניתוח ארך שעות רבות, ובחוף גומרת המשפחה את ספר התהילים עוד פעם ועוד פעם. לפתע התקשרה חמותה של בתי לברר מה המצב ושמעה שעדיין נמשך הניתוח. מיד תרמה גם היא את חלקה, וקיבלה על עצמה לעבור למטפחת לרפואתה. לאחר רבע שעה יוצא המנתח ומספר: "במשך שעות רבות ניסינו להשתלט על הגידול, אך לא הצלחנו. הגידול היה כ"כ אגרסיבי והשתלט על שלישי מכלי הדם. רק לפני רבע שעה הצלחנו פתאום להשתלט על הגידול והניתוח הצליח. אינני יודע כיצד קרה הנס הזה". הרופא אינו יודע, אך אנחנו יודעים היטב. ב"ה הבריאה בתי ושבה לאיתנה.

סח. החליפה את הפאה למטפחה והגידול הממאיר בראש נעלם

השקט והשלוה שהיו מנת חלקם של משפחת ... נקטעו באחת כאשר נתבשרו בבשורה האיומה על גידול ממאיר ל"ע בראשה של האם. מטיפול מסור בילדיה היא עברה לאשפוזים חוזרים ונשנים ל"ע. באחד הימים, כשהמחשבות השחורות והמפחידות רצות לה מול העיניים, היא זעקה בלי קול: רבונו של עולם, אם אני יוצאת מפה בריאה ושלמה אני מבטיחה לך מהפכה! מהפכה בכל מה שקשור לצניעות, אם רק תתן לי את הכח.

ואכן, ממחשבה למעשה, החליטה האשה להתייעץ עם מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, האם ההחלפה מפאה למטפחת בכוחה להעלות מזור למחלתה. הרב שמע את השאלה ואמר "בודאי" ובירך ברפואה שלמה, אך היא הוסיפה ושאלה: "אמנם גם בעלי מסכים לכך, אך ישנה התנגדות קשה מצד ההורים ומצד המשפחה". מרן זצ"ל

שתק לרגע וחשב, ואח"כ אמר בהחלטיות:
 "תחליפי ואל תחששי, אין שום זכות לא
 להורים ולא למשפחה להתערב בזה!" וב"ה
 האשה החלימה, ומאז זכתה להרצות
 בעשרות כנסים לחיזוק הצניעות.

סדר לימוד ליום יא

ט. החליפה את הפאה במטפחת
 וכאבי הראש נעלמו

מעשה שהיה, אחת מבנות המשפחה של
 ה"בבא סאלי" זיע"א, החלה ללבוש פאה
 נכרית. בעלה שהתנגד לכך בכל תוקף,
 העלה חרס בידו. בצר לו ניגש לרבינו
 (הבבא סאלי זיע"א) והתלונן על אשתו,
 שהחלה ללבוש פאה נכרית. רבינו כינס את
 כל בנות המשפחה עם הרבנית, והחל
 להטיף מוסר בגדרי הצניעות, הלבוש
 וחומרת גילוי הראש לאשה וכו'. בסיום
 דבריו אמר רבינו: "כל אשה הלובשת פאה

נכרית אפילו רק חתיכת פאה, מכינה לעצמה חומר הסקה, שבו ישרפו אותה בגיהנום". בצאתן מחדר רבינו, אמרה אותה אשה: נו, לא כל כך נורא, וכי כמה חומר הסקה יש בפאה נכרית, הרי השערות דולקות רק שניות אחדות ותו לא...

מעת שפלטה מילים אלו מפיה, החל ראשה של אותה אשה לכאוב כאבים עזים ביום ובלילה, ולא נמצא מזור לכאב ראשה. החלה האשה לפשפש במעשיה, ותלתה את כאב ראשה בדיבורה האווילי והשטותי. חזרה האשה יחד עם בעלה לרבינו ואמרה: "רבינו! חטאתי, עויתי, פשעתי, דברתי בלשוני דברים, אשר לא ייאמרו על דברי כבוד תורתו, והנני מבקשת סליחתך".

אמר לה רבינו:

אם תקבלי עליך לכסות את ראשך במטפחת, בלי כל חכמות והמצאות, יחדל כאב ראשך ונסלח לך! חזרה האשה לכסות את ראשה במטפחת, ומיד חדל כאב ראשה!

(ספר סידנא בבא סאלי חלק ב' עמוד ע')

שמענו סיפור זה גם מפי אחת מבנותיו של
הבבא סאלי שנכחה במקום.

ע. קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא,
והחלימה באותו היום, מניוון שרירים
חמור.

במחלקה קשה בביה"ח "תל השומר"
אושפזה אשה כבת חמישים במצב של ניוון
גופני חמור, כשהרופאים לא יודעים לאבחן
את המחלה. אחרי חודשים של ייסורי איוב
אמרו נואש. והמצב הדרדר. ערב אחד
ניגשה אשה חרדית זרה אל דלפק האחיות
ושאלה מי פה החולה הקשה ביותר. הצביעו
על האשה האומללה. ליד מיטתה ישבו בני
המשפחה שאינם שומרי מצוות.

"את רוצה להיות בריאה?" שאלה המבקרת
הלא צפויה. בני המשפחה הביטו באורחת
בחוסר אהדה בולט, אך לא כך החולה,
שידעה שאין מי שיכול להושיעה, רק
הבורא.

”אני רוצה להבריא” אמרה.
האורחת המשיכה ”את צריכה לעשות משהו
בשביל זה. להקריב משהו”.

”מה?” שאלה החולה.

”את מעשנת בשבת?”

החולה ענתה שכן.

”האם את מוכנה להפסיק?”

בני המשפחה לא עמדו במתח ופרצו בצחוק
נבוך ורועם.

”אני מוכנה הכול בשביל להבריא!” נשמע
קולה של האם.

”את מוכנה גם לכסות את הראש כמו
שהתורה דורשת?”

הפעם איש לא צחק. המתח היה רב.

”כן” ענתה החולה, ומשהו מתוך עיניה נצץ
והבריק.

האורחת המוזרה הגישה מטפחת ראש לאם
”שימי על ראשך, ואל תעשני בשבת

הקרובה! וה' ישיב לך בחסדו את בריאותך". הילדים צחקו שוב במרירות למראה האם המיוסרת והמטפחת לראשה. האורחת ברכה אותה בחום ויצאה.

עכשיו ניסו הבנים לשכנע את אמם ל"צאת מהשטויות". כפיה דתית בלתי נסבלת להיטפל לחולה אנושה! אך לא עברה שעה, והלא יאומן קרה. ה' התחיל להושיע!! זעקה רמה נשמעה "אני מרגישה זרם ביד השמאלית!"

הרופא ביקש שהיא תזיז את היד, והיד זזה. הכול עצרו את נשימתם. אחרי מספר דקות צעקה החולה שיש זרם ביד השנייה. גם זו זזה. הרופאים עמדו משתאים ליד מיטתה, צופים בכוח הבורא וחסדו אל יראיו. הם ראו איך הרגליים חוזרות מעצמן לחיות. החולה יכלה כבר לדרוך על המרצפות. עוד באותו יום הלכה על שתי רגליה, אחרי חודשים של ניוון הולך וגובר. בסוף השבוע שוחררה לביתה. במוצאי שב"ק הקרוב ערכה סעודת הודיה בביה"ח כשהיא

מספרת את הנס ומה שקבלה על עצמה. פורצת בבכי מדי פעם. וגוררת גם את המשתתפים לפרצי רגשות עזים. האשה שחזרה בתשובה שלימה מקווה שבני המשפחה יקריבו גם משהו בשביל ה', והרי ראו עין בעין את רחמנותו האינסופית על השבים אל חוקיו ומשפטיו הקדושים.

עא. קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והקליע עף ליד המוצח ועשה רק שריטה קלה

הרב אברהם ברוך שליט"א סיפר: רב ידוע בפתח תקוה יודע הכל על הבן אדם, אפילו מה היה לפני עשר שנים ... הוא מספר שנכנסה אליו אשה ללא כיסוי ראש והוא אומר לה כך: "אני רואה שבנך בסכנת חיים ממש, את צריכה ללבוש כיסוי ראש על מנת להציל את חיו".

האשה שהייתה חילונית אמרה שקשה לה, היא לא רגילה לכך, ואז הרב אמר לה שהבן

שלה יכול ח"ו למות, לאחר שהבינה שהרב הוא צדיק וכדאי לשמוע בקולו, היא קיבלה על עצמה כיסוי ראש. בשבת, ניגשה אליה חברה ושאלה אותה "האם בנך חזר בתשובה? בשבת הוא עלה לתורה וברך "הגומל". האם לא ידעה על מה היא מדברת. לאחר מכן סיפר לה בנה, שבצבא הוא ירה בטעות על עצמו והקליע עבר במצחו, ועשה לו שריטה בלבד! הקליע יכול היה לחדור למוח ולגרום למותו, הוא ניצל ממות בטוח!

עב. הנפטרת באה בחלום ואמרה:
**"בגלל ה'חצי פאה' שלבשה אין לה מנוחה
 בעולם העליון"**

סיפורה של גב' ר. י.

אני הורדתי פאה בגיל 40 בערך. אצלנו במשפחה שלי ושל בעלי (משפחה ספרדית מיוחסת) כולן הלכו עם פאות. לאחר מספר

שנים במטפחת, יום אחד, אני מסתכלת בעצמי בראי ואני אומרת לעצמי: "תראי איך שאת נראית... כבר מתבגרת אולי כדאי להוסיף למטפחת פוני, אולי חצי פאה כדי להראות קצת יותר צעירה..." ככה התלבטתי מול המראה. באותו יום כשאני יורדת מהבית אני רואה מודעה על כנס שיערך בביהכ"ס השכונתי, ואני, שלא הולכת בד"כ לשום שיעור או מופע, מחליטה שהפעם כדאי ללכת.

הערב התחיל עם הרבנית ל. ואני אומרת לעצמי "או זה בענין הצניעות... אני תיכף הולכת הביתה..." בכל אופן נשארתי וזה הסיפור שאני שומעת בהרצאה: אשה אחת שנפטרה, באה מהעולם העליון בחלום לחברתה ואמרה לה שאין לה מנוח בעולם העליון בגלל ה"חצי פאה" שהיא לבשה, חברתה הבטיחה לה בחלום שהיא תדליק נרות לעילוי נשמתה ושבעלה ילמד משניות ואז נעלמה ...

באותו יום התקשרה אליה חברה מבלגיה ושאלה אותה בענין הפאות מה אומרים הרבנים בארץ וכד'. ... אמרה לה אני לא יודעת מה אומרים הרבנים אבל בואי ואספר לך חלום שחלמתי, ומספרת לה את החלום הנ"ל. אותה חברה מחו"ל השתוממה: מה? לעבור 70 שנה ולסבול בעולם העליון בגלל חתיכת בד??? וקיבלה על עצמה מיד ללבוש מטפחת כראוי, וכיוונה שזה יהיה לעילוי נשמת אותה אשה שנפטרה. לאחר מכן חולמת שוב את חברתה מהעולם העליון שאומרת לה "מאז שחברתך קיבלה על עצמה להוריד את חצי הפאה הגעתי למנוחתי במקומי" ואני שומעת את הסיפור הזה ומצטמררת: הרי ממש אני רואה בחוש את הקב"ה מדבר אלי - קיבלתי תשובה משמים וכמובן החלטתי חדש משמעית: אני נשארת עם המטפחת ללא שום תוספות!

סדר לימוד ליום יב

עג. הבעל נרדם בנסיעה

והאוטו התהפך ונמעך לגמרי

ובזכות שהחלפתי למטפחת יצאנו כולם שלמים

ב. ח מספרת:

הסיפור שלי מתחיל כשיום אחד הקשבתי לאחד מערוצי הקודש, דבר שאני בד"כ לא עושה, ובדיוק היתה דרשה של הרב שבדרון זצ"ל בגנות הפאות.

מקרה חשבתי.

למחרת כשפתחתי שוב את הרדיו לשמוע שיעור תורני שוב היה הרב שבדרון זצ"ל ולאחריו סיפורה המדהים של הרבנית ל.

כשהתקשרתי לעורך התוכניות בערוץ הוא הפנה אותי לגב' א. שהפנתה אותי לרב ליפשיץ שליט"א שאיתו למדתי את הסוגיה של איסור חבישת פאה. לאחר שלמדתי את הסוגיה לפרטיה ידעתי שפשוט אין לי תשובה והוא צודק! בעלי נכנס לעובי

הקורה ולמד גם הוא את הסוגיה במשך שלושה ערבים עם הרב ליפשיץ שליט"א שבסופם אמר לי: "אין לי לאן לברוח...".

במשך תקופה קצרה הלכתי עם כובע על הפאה ולאחר מכן עם מטפחת כשרה כהלכה! והשינוי ב"ה חל בשאר הדברים הדרושים חיזוק בצניעות: חצאיות רחבות, חולצות מכופתרות ולא צמודות וכו'... וכו'... התחלתי גם לתת שיעורי - קודש וחיזוק לנשים.

שנה לאחר השינוי המבורך נסענו בעלי ואני עם 2 תינוקות, ובעלי נרדם. הרכב סטה מהכביש לכיוון תעלה שהייתה בצד הדרך. מה שאני זוכרת מהתאונה זה שלא ידעתי היכן אני נמצאת, ניסיתי להחזיק בתינוקות שלא יפגעו וצעקתי לד': ד' תציל אותנו בזכות שהורדתי פאה, בזכות המטפחת ושיעורי התורה, ד' תציל! באיזה שהוא שלב הרכב חזר לכביש ונעצר! קמתי ממקומי, האוטו מעוך לגמרי וכולנו ב"ה

בריאים ושלמים, הנהגים שהיו על הכביש וראו את מה שקרה לנו, לא האמינו, כשראו שיצאנו ב"ה בריאים ושלמים. נס! נס! הם קראו "יש אלוקים!"

עד. קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא,
והתינוק שנדבק בדלקת קרום המוח
חיידקית ל"ע, הבריא לחלוטין

אשה מחו"ל ששמרה שבת וכשרות אבל לא
כיסתה את ראשה, ילדה בן שני.

יומיים לפני שהשתחרר מביה"ח גילו
הרופאים שהתינוק נדבק מתינוק אחר
במחלקה בדלקת קרום המוח חיידקית ל"ע.
למי שלא יודע, המחלה הזאת מסוכנת מאד
וק"ו לתינוק בן יומיים! הכניסו אותו
לאשפוז במחלקת טיפול נמרץ ונתנו לו
טיפול אנטיביוטי מאד חזק. הרופאים
הטובים ביותר בתחום טיפלו בו והמצב לא
היה פשוט בכלל. כשאנטיביוטיקה מתחילה
לפעול, החום צריך לעלות למשך יומיים,

ואח"כ לרדת. אם החום לא עולה או שעולה יותר מדי, סימן שהאנטיביוטיקה לא פועלת...

בתחילה באמת לא הועילה האנטיביוטיקה ובמשך חודש שלם לא היה שום שיפור במצבו. בכל יום האמא היתה מבקרת אותו והייתה במצב רוח ירוד, כשהיא שואלת את עצמה במה אפשר לעזור לו. הבדיקות שעשו לו היו מאד קשות, והמצב שלו לא השתפר. עד כדי כך, שהרופאים אמרו לאמא לא לבוא לבקר אותו יותר...

יומיים לפני שהיתה צריכה להיעשות בדיקה מאד חשובה לתינוק, ישבה האמא ובבכיות אמרה תהילים ובכתה אל ד': "מה אני יכולה לעשות?" פתאום הרגישה שמשמים היא מקבלת תשובה "הבן שלך חולה בראש ואת לא מכסה את הראש".

חשבה, אולי אלבש כיסוי ראש, "זה כנגד זה".

נציין רק שאצלם במשפחה לא הלכו כלל עם כיסוי ראש ואפילו התנגדו לכך. היא לא חשבה פעמיים, הלכה לקנות כיסוי ראש ושמה על הראש. לאחר יומיים, כשהייתה צריכה לקבל את התשובה של הבדיקה החשובה, ביקש מהם הרופא המטפל לבוא ביחד - ההורים - לפגישה עם הרופא. הם מגיעים, מוכנים לשמוע את הבשורות הכי גרועות ח"ו, ופוגשים ברופא מלווה בשני רופאים נוספים. הוא מציג אותם בפניהם ואומר שהם רופאים בכירים שהביא אותם במיוחד לפגישה: התוצאות של הבדיקה שעשו לילד היו אמורות להגיע למס' 120 ואח"כ לרדת. התוצאה היום היתה אפס.

לא האמנו, עשינו שוב ושוב והתוצאה אפס! זה פשוט לא יכול להיות, אין מקרה כזה בעולם בכל ההיסטוריה לא קרה כזה מקרה שהמחלה נעלמה כ"כ מהר בלי להשאיר סימן. הרופא ממשיך: אני לא יודע מה עשיתם אבל ד' שמע אתכם! הרופא אמר

שצריך לבדוק את הילד היטב בהמשך,
לראות אם לא נשאר פגוע או בראש או
בגוף ח"ו.

היום הילד בן 3 עמו"ש בריא ושלים, ההורים
התחזקו עוד ועוד, עלו לארץ ישראל,
והאבא לומד בכולל!

עה. החליפה את הפאה לכיסוי ראש מלא
ונפקדה, אחרי 16 שנה ללא ילדים

אחת מנשות ירושלים מספרת ש-16 שנה
לא היו להם ילדים. חיכו וציפו וניסו לא
להתייאש הלכו לרבנים לבקש ברכות, עשו
כל מיני השתדלויות, ומה שניסו לעשות לא
העלה פרי. עד שאישה זו החליטה
להשתנות. הדבר הראשון שעשתה -
הורידה את הפאה לגמרי ולבשה כיסוי ראש
צנוע. וכמובן כשמתחילים מהראש אז הגוף
מקבל השראת קדושה, התחילה להתלבש
בבגדים יותר צנועים, והמשיכו לקוות

לישועה, והישועה לא אחרה להגיע. הזוג נפקד בבן אחרי השינוי שהאשה עשתה בצניעות, וכיום יש להם 4 ילדים כן ירבו. וכמובן, שהיא ממשיכה בדרך זו השראת השכינה משרה בביתם.

עו. הנפטרת אמרה בחלום: "אל תשאלני, בגלל "הפוני" הקטן שהייתי הולכת אני סובלת פה, תעשי משהוא בשבילי"

מספרת אסתר מירושלים שראתה בחלומה את שכנתה. גב' אסתר שאלה אותה:

"תגידי לי באיזה גן עדן את?"

שכנתה ענתה לה: "אל תשאלני, בגלל הפוני הקטן שהייתי הולכת, מזה אני סובלת, תעשי משהו בשבילי", ונעלמה.

עז. קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, ובאותו רגע, הלידה שהסתבכה עברה בקלות

גב' ס. ר. לפני שנים לא היתה כ"כ שומרת תורה ומצוות (שומרי מסורת).

הגב' שלום ע"ה שהייתה מתגוררת קרוב אליה, דיברה תמיד על ליבה שלא תקנה חולצה ללא שרוול, שתקנה בגדים יותר צנועים וכך התחזקה יותר ויותר היא הכניסה את בניה לתלמוד תורה, ואת ביתה לבית יעקב, עד לכסוי הראש. קשה היה לגב' ס. ר. לכסות את ראשה וכך עברו להן שנתיים עד שגב' ס. ר. היתה צריכה ללדת את הילד החמישי. בחדר לידה אמרו לה הרופאים שהילד נמצא בסכנה. גב' ס. ר. חשבה לעצמה הרי "אשרי הגבר אשר בוטח בד'".

אך שעות הרופאים חיכו וחשבו האם לעשות ניתוח או לא, לבסוף החליטו לחכות.

גב' ס. ר. חשבה לעצמה שאולי תקבל על עצמה לכסות את ראשה?

**מיד פנתה היא לד' ואמרה: "רבש"ע אני
אשים תמיד כיסוי על ראשי".**

דקה אחרי-כן התחילה לידה.

**היא ראתה שהמצב מתחיל להסתדר אז
אמרה מיד: "אני אשים כיסוי ראש רק
בשבתות וחגים" ומיד באותו רגע, הלידה
נעצרה, והיא נשארה כך שעה שלמה של
סבל, עד שקראו לרופא מיוחד שיבוא
לנתח, שהרי אי אפשר פה לשחק בחיים של
אם וילד.**

**כשהרופא נכנס, אמרה אותה אשה: "רבש"ע
אני מבטיחה לך שהכיסוי ראש יהיה תמיד
על ראשי". באותם רגעים ממש הלידה
התקדמה והאשה ילדה ללא ניתוח.**

**עח. אני בגיל 50, ומעולם לא ידעתי שאסור
ללכת עם פאה**

**אני אשה כבר בגיל "חמישים" ומעודי לא
שמעתי על איזה צל של איסור בחבישת**

פאה, גם לא מפי מורות, מחנכות ומדריכות, בכל הכיתות והסמינר - הדבר היה בעיני גלאט כשר למהדרין.

לאחרונה נזדמן לי לקרוא בענין זה, ולתדהמתי נתגלה לי שהענין רחוק מלהיות פשוט, והפוסקים אוסרים את זה באופן חמור ביותר, ובכל הדורות היתה שורה בזה מבוכה רבה.

המידע הזה כבר עשק את מנוחת נפשי ולא הרפה ממני עד אשר הגעתי לכלל החלטה, מה לי להסתבך בדבר חמור כזה של איסורי תורה - גם האיסור עצמו, וגם באיסור הנורא של החטאת הרבים שהרמב"ם כותב על זה בהלכות תשובה פ"ג הלכה ו': "ואלו הן שאין להן חלק לעולם הבא אלא נכרתים ואובדין ונידונין על גודל רשעם וחטאתם לעולם ולעולמי עולמים... ומחטיאי הרבים".

ובהלכה י': "מחטיאי הרבים כיצד? אחד שהחטיא בדבר גדול כגון ירבעם וצדוק

ובייתוס, ואחד שהחטיא בדבר קל אפילו לבטל מצות עשה". ומשהגעתי לכלל החלטה, אצתי מיד להוציא מחשבתי מכח אל הפועל וקניתי מטפחות, לפני שיהא סיפק ביד היצר להתגבר עלי ולהעכיר את דעתי בנכליו.

סדר לימוד ליום יג

עט. איך זה שמעולם לא אמרו לנו שפאה זה אסור?

אני מלאה תמיהה על בתי הספר שלנו שמתפקידם לחנך את התלמידות לכל מצוות הבורא ולהליכות בת ישראל כראוי ולצניעות מהודרת.

איך זה שמעולם בכל שנות לימודי, אם יסודי או תיכון לא שמעתי מעולם אף מילה אחת בנושא הפאה הנכרית, בעוד שבכל נושא אחר ביהדות השמיעו לנו על המון הידורים והחמרות, והוחדר בנו הרצון

והחשק לחבב את המצוות ולהדר בהם בכל כחנו ולברוח מכל חשש איסור ולהתרחק מן הכיעור ומן הדומה לו עד קצה האחרון. אם כן איפה בנושא מרכזי שכזה - צניעות בת ישראל - מצות כיסוי הראש - היתכן כ"כ להזניחו ולהשליט בו בורות מוחלטת.

בבורות נבערה זו עמדתי עד אחר חתונתי כאשר בעלי פרס בפני את נבכי הענין, ונודע לי ערעור כשרות הענין לאשורו, וב"ה אני שמחה ללכת חבושת כיסוי ראש במטפחת כהוגן, וברוח הדבקות והחביבות במצוה אשר הוחדר בנו בבית הספר.

פ. פתאום התברר לי שהפאות של היום הם "פשוט אסורות"

לאחרונה פגשתי בחברתי, אשה רצינית ואשת ת"ח מופלג, ולתדהמתי היא חובשת מטפחת לראשה, לשאלתי בפנים מתמיהות: מה קרה? נענתה לי: כמוני כמוך היו

הדברים רחוקים ממני והלאה, עד היום
ההוא אשר חזר בעלי מהכולל ברגשת נפש
פיו ממלמל ולא פוסק: לא יאומן! לא יאומן
כי יסופר! למול סערת רוחו נתמלאתי
סקרנות כולי, וכל כולי אוזן לשמוע דבריו
הקולחים בהתפעלות אודות נושא הפאה
הנוכרית אשר עלה היום בביהמ"ד על
שולחן הדיונים, ולאחר משא ומתן משולהב
וניתוחים מעמיקים בנידון הגיעו למסקנה
האריות שבחבורה תלמידי החכמים
המובחרים בכולל, כי לפי מה שהתברר
לאחרונה, הפאות של ימינו (אף הפשוטות
ביותר) הם "פשוט אסורים" "נוי שערות
ממש" איננו כיסוי - ולא מצניע ומונע
הרהור כלל - ולא על כגון זה דנו בכלל
להיתר, ואין כאן שום היתר, ולא נותר לנו
כי אם לדונם לכף זכות, כי היא שגגה עצומה
הנובעת מטעות וערבוב מושגים אשר
נשתרבו בתוך הלכה חמורה זו, אשר אינה
מתגלית כי אם אחר לימוד הסוגיה במתינות
וניתוח מעמיק בשרשי הענין.

אם אמנם ללמד עליהם זכות מצוה עצומה היא, אבל אין בה כדי להקל מחומר הענין, לא לנו הכבוד וההדר להסתמך על היתרים קלושים שכאלו ... דבריו הבהירים ומלאים שלטון חכמת התורה לא הותירו לי עוד מקום לתהות ולהסתפק מה עלי לעשות.

מכאן והלאה ... תוך שאני מפשפשת בעצמי איך אתחיל לשקול צעדי מעתה, ורוח ממרום נסכה בי בעוז, וחדוות קודש נשבה בכל איברי, בריה חדשה מצאתי את עצמי, חפצה וחושקת לעשות רצון קוני בשלמות, ורגלי החלו מוליכות אותי ורצות כצבי לעבר חנות מטפחות, וברגשת קודש מדדתי והתאמתי מטפחות לפי מידתי כראוי לעסוק במצוה מפוארה שכזו...

מה אומר לך. מאז, מלווה אותי הרגשה קבועה וחדות קודש על אשר אני זוכה בכל רגע לקיים מצוה עצומה זו של כיסוי הראש, ולהעשיר את אוצרי בגן עדן עד אין קץ.

פא. קיבלה על עצמה להחליף את הפאה
למטפחת והבריאה לחלוטין מהגידול
הממאיר שהיה

אשה אחת מתקשרת לחברתה הרבנית
ומספרת לה שגילו אצל בתה גידול ממאיר
בעמוד השידרה, והרופאים אומרים שמצבה
קשה ואין לה סיכוי לחיות.

אמרה לה חברתה הרבנית, תתפללי להשם
שיאיר את עינייך לדעת מה לעשות.

החברה נזכרה שראתה פעם במחלקה
אונקולוגית ילד קרח, ואז החליטה להחליף
את הפאה למטפחת (שערות כנגד שערות).

ואז באורח פלא בבדיקות הבאות שעשתה
הילדה גילו שהגידול לא ממאיר.

ומאז ועד היום הילדה בריאה לחלוטין.

פב. קיבלה על עצמה להחליף את הפאה
למטפחת ונפקדה לאחר 10 שנים ללא
ילדים

אשה אחת שלא היו לה ילדים במשך כעשר
שנים, נכנסה לרבינו הקדוש הרב יצחק
כדורי זצוק"ל וביקשה שיברך אותה בבנים
זכרים.

הרב ברך אותה ופטרה לשלום.

לאחר שהאשה יצאה אמר הרב לרבנית
אשתו, שתרוץ אחרי האשה ותגידי לה שאם
היא תוריד את הפאה ותלך רק עם מטפחת
היא תיפקד.

רצה אחריה הרבנית ואמרה לה את דברי
הרב. האשה מיד קבלה על עצמה להחליף
את הפאה למטפחת, ולאחר שנה באה
האשה לבית הרב לבשר לו שנפקדה בשעה
טובה.

פג. קיבלה על עצמה להחליף את הפאה
למטפחת והסינוסיטיס נעלם

אשה אחת סבלה מסינוסיטיס כרוני במשך
שנים רבות.

הרופאים קבעו שאין מנוס אלא רק לעשות
ניתוח.

האשה קבלה על עצמה להוריד את הפאה
וללכת רק עם מטפחת, וראה זה פלא
המחלה נעלמה לחלוטין, ומאז כבר מספר
שנים ואין זכר למחלה.

פד. חלתה במחלה האיומה... רח"ל 7 שנים,
בגלל 7 שנים שהלכה עם פאה

מעשה בילדה אשר חלתה במחלה האיומה
רח"ל מאז לידתה, עד שנפטרה בגיל שבע
וחצי מ"המחלה"... ל"ע.

לאחר פטירתה באה הילדה בחלום אל הרב
הצדיק רבי יצחק רצאבי שליט"א מבני
ברק ואמרה לו, שכל השבע וחצי שנים

שסבלה בעולם הזה היה בעבור שבע וחצי
 שנים שהלכה עם פאה נכרית... (הכוונה
 בגילגול הקודם)

נפלאות דרכי השם!

פה. החליפה את הפאה למטפחת והגוש נעלם
 אשה אחת שגרה בבני ברק הלכה עם פאה
 וכובע.

יום אחד גילו אצלה גוש... רח"ל.

האשה בכתה רבות לבורא עולם, ובתוך כך
 התחילו לעשות לה את הטיפולים הידועים.

פנתה האשה לרופאה מבית שמש.

אמרה לה הרופאה אולי תעשי משהו בשביל
 הקב"ה ותוריד את הפאה?

האשה הורידה את הפאה והלכה עם כיסוי
 ראש מלא, וראה זה פלא האשה נרפאה
 לחלוטין.

**פ. קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא
והמחלה האיומה נעלמה**

**אשה אחת שגרה בארה"ב חלתה במחלה...
ל"ע.**

**התקשר בעלה לביתו של הרב הקדוש הרב
כדורי זיע"א ובקש מהגבאי שיכנס לרב כדי
שיברך את אשתו.**

**נכנס הגבאי לחדר, ועוד לפני שפתח את פיו
לומר לרב את הבקשה, אמר לו הרב "לא
צנועה".**

**יצא הגבאי החוצה והתקשר לבעל ושאל
אותו אם האשה הולכת בצניעות, ענה הבעל
לא כל כך.**

**שאל הגבאי האם היא תהיה מוכנה ללכת
מהיום עם כיסוי ראש מלא-מטפחת?**

כן, ענה הבעל ובלבד שתתרפא.

**נכנס הגבאי בחזרה לרב, והנה עוד לפני
שהגבאי פתח את פיו, שאל הרב "קיבלה על
עצמה?"**

ענה הגבאי כן.

הרב ברך את האשה, והנה היא נרפאה כליל,
 וחיה עד היום בריאה ושלמה יותר מעשרים
 שנה מאז ועד היום.

פז. הסירה את הפאה, והבן שחלה
 ב"מחלה"... הבריא לחלוטין

אשה אחת שבנה בן ה-13 חלה ל"ע במחלה
 האיומה...

באותו היום שהבן אושפז בבית החולים
 החליטה האשה שהיא מסירה את הפאה
 אחת ולתמיד. והנה...

הבן החלים לחלוטין!!!

פח. זרקה את הפאה
 והמחלה האיומה... ל"ע נעלמה

אשה אחת כבת 27 גילו אצלה את המחלה...
 מסוג נדיר.

כשגילו את המחלה זה היה כבר בשלבים מתקדמים והרופאים אמרו שבדרך הטבע אין שום סיכוי להחלים.

לפני אחד הטיפולים הביאו לה פסיכולוגית כדי שתסביר לה איזה תופעות לוואי יש לטיפול כמו נשירת שערות וכו'... וכדאי שתכין לעצמה פאה. הבעל שרצה לשמח אותה, קנה לה פאה יוקרתית בשתים עשרה אלף דולר!!! (12.000 דולר).

כשחזרה האשה הביתה החליטה, שאת הפאה היא לא תלבש יותר, ואף עשתה מעשה. לקחה את הפאה היוקרתית, גזרה אותה לגזרים, וזרקה אותה ישר לפח. שבועיים לאחר מכן עשתה בדיקות, והנה הפלא ופלא ... המחלה נעלמה כליל.

סדר לימוד ליום יד

פ.ט. מה אומרים גדולי הדור על הפאה?
יש בידי עשרות רבות מדברי רבותינו בענין הפאה. כדי להביא את כולם נצטרך

למספר כרכים, אני מביא פה מעט מזער,
 בכרכים הבאים אביא עוד מדברי רבותינו.
 הרה"ק בעל בית אהרון מקארלין זיע"א
 אמר בזה הלשון:

"התפשטות ה"מחלה הנוראה" בעולם היא כפי
 התפשטות הפאה".

הגה"ק רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל אמר:
 "... איזה זיוף הוא זה שמכסים השערות בפאה
 נכרית שעוד מגרה היצרים יותר מהשערות
 עצמן, איזה זיוף הוא זה!"

הארמו"ר הקדוש האלוקי מרן ה"בבא
 סאלי": "זצוק"ל אמר בענין הפאה:

"אי אפשר לרמות את הקב"ה, לדעת תורה את
 לא יוצאת ידי חובה כיסוי ראש".

עוד אמר:

"כל אשה הלובשת פאה נכרית ואפילו רק
 חתיכת פאה, מכינה לעצמה חומר הסקה שבו
 ישרפו אותה בגיהנום".

זקן המקובלים הגאון הצדיק רבי יצחק
כדורי זצוק"ל ענה תמיד לשואלים:

"את המחלה הנוראית מורידות מן השמיים,
נשים החובשות פאה נוכרית".

הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א אמר:
"אני מבקש שיפרסמו בשמי - שמוטב שהבעל
יגזור את פאותיו ואת זקנו מאשר שהאשה
תלך עם פאה".

הרב הצדיק זקן המקובלים הרב מרדכי
שרעבי זצוק"ל אמר:

"מי שהולכת עם פאה היא עצמה כנכרית".

מרן בעל ה"חתם סופר" זיע"א כתב
בצוואתו לבני משפחתו (קטע מתוך הצוואה):

"בפאה נכרית אני אוסרכם באיסור גמור!!"

הגאון הגדול הרב מאיר מזוז שליט"א כותב:

"חז"להבטיחו לכל אשה המכסה ראשה
ומתנהגת בצניעות כדת, שתזכה לבנים חכמים

ויראי שמים ולעושר ובריאות איתנה היא
ובעלה וצאצאיה”.

הגאון הגדול רבי שמואל אויערבך זצ”ל:

”בנות ישראל חיזקו ואימצו, ולא להתבייש
מפני המלעיגים והמקררים, החזירו עטרת יופי
הצניעות על אשריכם, ותתברכו בשובע נחת
וקדושה מבניכם ובנותיכם תוך בריאות גופא
ונועם ד’ ותתברכו בזה ובבא בכל מכל כל”.

הגאון הגדול רבי שמואל הלוי וואזנר זצ”ל:

”לזאת הנני מצרף לחזק ולאמץ את פני גבורי
כח המתעוררות להחליף מפאה נכרית
למטפחת, ומברכן מקרב לב בבני חיי ומזוני
רויחי ובריאות גופא וכל מילי דמיטב”.

הגאון הגדול רבי עובדיה יוסף זצ”ל:

”וכל אשה המקבלת עליה לשמור לעשות ככל
דברי רבותינו הפוסקים שאסרו את הדבר בכל
תוקף ולצאת אך ורק בכובע או מטפחת

המכסה את כל הראש תתברך בכל הברכות שבתורה, ומזוני רויחי ובבני סמיכי ותזכה לראות זרע קודש, בנים גדולים בתורה ויר"ש טהורה, מורי הוראה בישראל".

הגאון הגדול רבי משה שטרנבוך שליט"א:

"ותקבל על זה שכר רב שתפילותיה נשמעים ומקדשת שם שמים, ותזכה לבנים צדיקים, ולראות כבוד ד' בעולמו עם ביאת משיח צדקנו בקרוב".

הרבי הקדוש מקרעטשנף שליט"א:

פעם בהיות הרבי הקדוש בלונדון, איש אחד בקשו ברכה להצלחה בילדים אמר לו הרבי "יהי רצון כי בתך לא תלך בפאה נכרית", השתאה הלה ואמר: "רבי, הרק זו ברכתך?" "כן", השיב הרבי, "בזה כלול כל הברכות".

צ. קבלה על עצמה

והאבנים בכליות נעלמו תוך יום

לכבוד עורכי הספר "קבלתי על עצמי" הייתי רוצה לשתף אתכם בסיפור אישי שלי. בבנין בו אני מתגוררת גרה שכנה שהולכת עם "שאל", לאותה שכנה יש 11 ילדים בלי עין הרע. ומה שלה כל כך מובן מאליו היום, שכל הילדים שלה הולכים בדרך ה' וכל אחד ואחד ממש לתפארת במידותיו.

שזחחתי עם השכנה הזאת על כך והיא אמרה לי שגם היא שמה לך לכך שמאז שהיא התחילה ללכת עם "שאל" (זה היה בערך לפני 10 שנים) היא מרגישה סייעתא דשמיא מיוחדת בחינוך הילדים, ועוד היא אמרה שהיא קראה פעם בשם אדמו"ר אחד שתקופה שנראה ריבוי נשים שמקבלות על עצמן ללכת עם "שאל" סימן שהגאולה בפתח.

המשפט הזה ובנוסף הדוגמא היום יומית של הילדים שלה לא נתנו לי להתעלם

מהענין, אחרי הכל גם אני רוצה להיות מאותן נשים שבזכותן נגאל, התחלתי להתעניין ולקרוא על מעלת ה"שאל", שמעתי וקראתי סיפורים על נשים שהולכות עם "שאל", ראיתי גם בספר "עולמות הטוהר" שבעצם תמיד יהודיות היו מתכסות ב"שאל" או סדינים למיניהם בכל התקופות.

וכך החלטתי בליבי שביום מן הימים גם אני אלך כך, אך באותו רגע ממש לא היה לי את האומץ. בעיר שלנו זה לא נפוץ ולא רציתי להיות בולטת ושונה משאר הנשים.

עד שיום אחד תקפו אותי כאבים חזקים ולא נתנו מנוח, לא ביום ולא בלילה. הייתי בחודש חמישי להריון, הלכתי להיבדק, ואמרו לי שיש לי אבנים בכיס המרה, והדרך היחידה להוציא אותם זה ניתוח.

חזרתי הביתה מבוהלת, התפללתי לה' וביקשתי ממנו שיסיר ממני את הצרה הזו

ואם הוא יפתור אותי מהניתוח אקבל על עצמי ללכת עם "שאל". יום למחרת נעלמו כל הכאבים, עשיתי אולטרא סאונד ולא מצאו שום דבר! אך לצערי לא מימשתי ישר את ההבטחה ולא שמתתי את ה"שאל" מיד. כל הזמן הייתי מתרצת תירוצים שונים למה לא לשים אותו כרגע ודחיתי את העניין. ופתאום אחרי חודש ימים בערך הילדים שלי (אז היו לי רק שני ילדים), התחילו להיות חולים אבל ממש בלי הפסקה, טיפול אנטיביוטי אחרי טיפול אנטיביוטי וחוזר חלילה, בעלי אמר לי שאני חייבת לקיים את ההבטחה, אסור לדחות נדרים. וכבר יום למחרת נסעתי לירושלים וקניתי שם "שאל", וברוך ה' הילדים הפסיקו לחלות, וברוך ה' מאז ילדתי, והיו חלק מהשכנות שלא ידעו בכלל שהייתי בהריון, מדהים כמה זה צנוע!

צא. החליפה לחליפה צנועה ונפקדה תוך חודש

לכבוד עורכי הספר סיפורים בצניעות נצטרכתי לעשות טיפולים כדי להיכנס להריון, עשיתי טיפול ראשון שני ושלישי אך ללא הצלחה, בינתיים אחי הי"ו היה צריך להתחתן ובתקופה זאת למדתי בחוברת של הרב ארבל "באתי לגני" בענייני צניעות, ושם למדתי כמה חשוב שהחצאית תהיה ארוכה עד הקרסול ורחבה, והג'קט ארוך וללא קישוטים ויותר מרוחב הגוף ב - 10 ס"מ.

פניתי לתופרת שתתפור לי בגד צנוע לפי הוראות אלו כדי שאוכל להיות צנועה בשבת חתן ובשבע ברכות.

ב"ה החליפה נתפרה ללא קישוט רחבה ארוכה ופשוטה, לבשתי אותה בשני שבעה ברכות ושבת חתן, וחודש אח"כ ב"ה נפקדתי, כ"כ התרגשתי מכוחה של הצניעות והחלטתי בלי נדר שאספר את

קשר הדברים שבזכות הצניעות זכיתי להיפקד. וב"ה באמת כשבישרתי שנפקדתי סיפרתי את סיפור החליפה והנה ב"ה ההריון בהתחלה היה קצת לא תקין וב"ה הסתדר, כשהלכתי להיבדק, הרופאה אמרה לי שהיא לא שומעת דופק, (אמרה שיתכן בגלל שהעובר קטן מידי) ושאלך להיבדק במקום אחר. עד שהיה לי זמן לחכות כמה ימים אמרתי שבכדי שאשמע בשורות טובות בלי נדר שאדע שהכל בסדר, אפרסם את הסיפור עם החליפה הצנועה בפני נשים שנתכנסו למטרה כלשהיא וב"ה נתבשרתי בשורות טובות וסיפרתי את הסיפור ברבים. אשמח שתעזרו לי לפרסם את הסיפור ושעוד נשים תתחזקנה ותושענה.

אשמח לקבל ספר אם יצא לאור.

צב. קבלה על עצמה גרביים עבות
 והבן ניצל באותו יום מתאונה קטלנית בנס
 מספרת ש. תכננתי זמן רב להחליף
 לגרביים עבות, אלא שזה נותר בגדר
 מחשבה בלבד ולא הגיע לידי ביצוע. עד
 שביום אחד החלטתי: זהו, צריך לבצע.

באותו זמן לא היו לי גרביים עבות, אז
 לבשתי 2 זוגות של 40 דנייר אחד על השני.
 ואמרתי כך: "רבש"ע, אני מקבלת על עצמי
 גרביים עבות, ומה שאני לובשת עכשיו, זה
 רק לבינתיים, רק תראה לי שאתה אוהב
 את זה".

24 שעות לאחר מכן, נסע בני עם חברים
 לחוף "שרתון", החברים החליטו שבני יהיה
 הנהג. במהלך הדרך התקלקלו הבלמים,
 והם כמעט נתקעו במשאית גדולה שבאה
 ממולם. בני אומר שאינו יודע איך הצליח,
 אך בשנייה האחרונה הסיט את ההגה לצד
 וניצלו".

סדר לימוד ליום טו

צג. קבלה על עצמה להוסיף גופייה עם שרוולים וניצלה משריפה

מספרת ע. ו. שהיא קיבלה על עצמה ללבוש תמיד גופייה עם שרוולים מתחת לחליפה או לחולצה גם אם יהיה חם מאד. הדבר מועיל לשקיפות הבגד וכן אם נפתחים כפתורים בשוגג וכו'. כמה ימים לאחר החלטה זו היא עמדה ובישלה ולא שמה לב שהאש התחילה להיאחז בחולצתה. רק כשהריחה ריח שרוף גילתה לחרדתה את האש. בחולצה נפער חור גדול המעיד על גודל הנס. לולא שכבת ההגנה שהוסיפה, אין ספק שהאש היתה נאחזת בבשרה וגורמת לכוויות שונות.

צד. יש סייעתא דשמיא למי שמוקבלת קבלה בצניעות

אשה קיבלה על עצמה ללבוש תמיד בגד עליון "ג'קט" או חליפה מעל החולצה

ולא ללבוש חולצה לבד. בוקר אחד היא ממהצת את החליפה ואומרת לעצמה: "בעצם, סתם החמרתי על עצמי בחליפה זו, היום אלבש את החולצה לבד בגלל החום, החולצה מספיק צנועה, עם כפתורים וצווארון היום לא אלבש את החליפה" היא גומרת לגהץ וניגשת לתלות את החליפה בארון, והנה, הרוכסן של החצאית נשבר בצורה כזו שמצריכה תיקון יסודי מאד. היא כבר היתה מוכרחה ללבוש את החליפה העליונה... (כמובן שסגרה את הרוכסן עם סיכות ביטחון ותפירה קלה).

צה. קבלה על עצמה... והחיידק נעלם

מספרת ר. מירושלים: קיבלתי על עצמי ללבוש רדיד ("שאל") ותכננתי להתחיל ללבוש אותו ביום שישי לקראת שבת (כשהייתי אמורה לנסוע לאחותי מחוץ לעיר). ביום ד' הבת אמרה שכואבות לה הרגליים מאד, חשבתי אולי התכווצות שרירים וכד',

הכאב המשיך עד שכמעט לא יכלה לעמוד על רגליה. הרופא שהתייעצתי איתו אמר שכנראה זהו חיידק מסוכן והוסיף שאם יהיה לה חום לקחת אותה מייד לבית-חולים. ביום שישי נסענו לאחותי כמתוכנן, ואני עם הרדיד מעלי. מליל שבת הכאבים הלכו ופחתו עד שנעלמו לגמרי. כמובן שהיצר התערב ואמרתי לעצמי: 'טוב, אולי זו באמת היתה סתם התכווצות שרירים או משהו דומה' אך ביום שלישי כשהלכתי איתה לעשות בדיקות, התגלו "שרידיו" של החיידק המסוכן, שהיה ב"ה כבר בנסיגה.

צו. בזכות ההתינוקת ניצלה מחנק

אמא לתינוקת בת 5 חדשים הלכה להתפלל בבית-הכנסת, כששמה לב שהיא שכחה את ה"שאל", היא החליטה לחזור ומצאה, לחרדתה, את בתה התינוקת מסובכת עם שמיכה כבדה מעליה, כשהיא

אפילו לא בוכה כי היתה מכוסה כולה
בשמיכה, כמובן, שהוציאה את השמיכה
ועל ידי זה היא ניצלה.

צ. זרקה את כל הבגדים הלא צנועים,
ולאחר יומיים, הבעל שהיה עיוור, החל
פתאום לראות

סיפורה של ש. סיפור מיוחד במינו: ש. באה
מבית ירושלמי שהקפידו בו על קלה
כבחמורה, הקפידו בו על חינוך הילדים
ועמדו על המשמר. ש. התחתנה עם
"חוצניק" ועברה להתגורר בחו"ל, ושם
החליטה שהיא יכולה להתלבש כרצונה,
והרצון שלה היה גדול מאד, שכן היתה לה
חמדה מיוחדת להיראות הכי טוב שאפשר.
היא למדה קורס איפור מקצועי והתאפרה
בהתאם, תכשיטים ככל העולה על רוחה,
בגדים יוקרתיים ומלתחה יקרה במיוחד,
מטפחות רועשות וגבוהות "כמה קומות"
כלשונה. אביה אמר לה: "מה את חושבת,

כך יהיו לך ילדים צדיקים?" וכן רב גדול אמר לה שאם תוריד את כל ההגבהות מהמטפחת ותלך במטפחת צנועה, היא תתברך בבן. אך הכל ללא הועיל. יום אחד בעלה קם בבוקר והוא לא רואה בעין אחת, התרוצצויות בין רופאים לא הועילו במאום. לאחר כשנה, הוא קם בבוקר והנה הוא לא רואה בעין השניה! הוא לא יכל להבחין אפילו בין יום ללילה. ש. החליטה ללמוד שמירת הלשון, תהילים, צדקה ביקור חולים וכו' "אך" אומרת ש. "ה' ביקש משהו אחר, הוא רצה משהו נוסף מבת ישראל". בתוך תקופה קצרה היו לה עוד כמה מקרים מצערים וקשים, היא החליטה להתחזק בעוד כמה תחומים ולאחר שניחת עליה עוד אסון היא פנתה לבעלה ושאלה אותו: "תגיד לי אתה, אולי אתה יודע מה אני צריכה לתקן? והוא עונה לה: "אני יודע, אבל לא אגיד לך. את תתפללי ותצעקי אל ה' שהוא יגיד לך". והיא אכן התחילה לצעוק כל היום ביקשה והתחננה "הוריני ה' דרכך"

וזה לא לקח הרבה זמן כפי שמסבירה ש. "ה' שומע, אם מישהו רוצה לתקן בפרט ברוחניות, אז ה' שומע". וה' הזמין לה קלטת, המדברת על לבושה של בת ישראל ואילו מכשולים היא גורמת בלבוש שלא עפ"י ההלכה. ואז היא אומרת: "אני יודעת כבר! ה', אני מודה לך שהערת אותי בזמן ולא מדי מאוחר, מי יודע מה עוד היה מחכה לי אם לא הייתי מתעוררת". ש. ניגשה לארון הבגדים, בגדים יוקרתיים: חצאיות ששווין 300 וחולצות יוקרתיות כמיטב המסורת האמריקאית... גזרה את כל הבגדים (כדי לא להכשיל אחרות) ו... השליכה לפח!!! לא נשאר לה בגד ללבוש, היא פנתה לחברה שהיה לה חנות בגדים וקנתה מלתחה חדשה, חצאיות קפלים, חולצות מכופתרות עם צווארונים, זרקה את כל האיפור היקר שהיה לה, כי ידעה שלא תשתלט על תאוותה לכך. היא מספרת שבהחלט לא היה לה קל, ואפילו קשה. החברות מסביב חשבו שהיא קצת

”השתגעה” אך היא שיננה לעצמה כל הזמן: “כתוב שלפני ביאת המשיח, הצדיקים ויראי ה’ ייחשבו כמשוגעים, אז אני מסכימה, העיקר להיות קרובה לה””. והיא מוסיפה “באותם רגעים שזרקתי את כל הדברים לפח הרגשתי אור גדול ואהבה להקב”ה וחשתי שרק ה’ יכול לתת כזו אהבה, ואת זה אני לא אשכח כל ימי חיי. לאחר יומיים בעלה נכנס הביתה בהתלהבות וצועק שהוא רואה אותה, לאחר חמש שנים (!) של עיוורון. הוא ניגש לשתי הקטנות שנולדו לאחר התעוורתו ושאל לשמותיהן, שכן כלל לא הכיר אותן... בקיצור: - ”הודו לה’ כי טוב כי לעולם חסדו” - מהסיפור הזה אפשר ללמוד ללכת בצניעות לכתחילה, ולא להגיע לכל זה ה’ יצילנו, ולא רק זה אלא כשאשה הולכת בצניעות, זה מקרין את אור הצניעות, וזה משפיע הרבה על האווירה ברחוב, והרבה נשים לומדות ממנה ומתעלות בצניעות, ויש לה את זכות הרבים בזה.

סדר לימוד ליום טז

צח. הנפטרת באה בחלום לאחותה והתחננה שיתקנו את השמלה הלא צנועה שלה היות והיא סובלת נוראות למעלה

סיפור שארע "בליל שבת קודש, פרשת שמות, תשס"א, בשעה שלוש לפנות בוקר. ראיתי בחלומי את אחותי שרה עליה שלום - אמנם זה היה חלום אבל היא נראתה כמו בהקיץ. היא היתה לבושה בשמלה כהה מאד, את הראש לא ראיתי בכלל, רק את העיניים, האף והפה, את המצח וכן את הרגליים לא ראיתי. והנה אחותי שרה - התחילה לצרוח צרחות נוראיות: "חנה, חנה, תתקני לי את השמלה". מרוב פחד וחרדה התיישבתי על המיטה, וכל זה בחלום.

שאלתי אותה: "שרה, מה קרה לך? מדוע את כל כך היסטרית?"

ואז היא מושיטה את ידיה והעיניים בוקעות מחוריהן והיא פותחת בצעקות איומות

ומפחידות: "חנה, אמרתי תתקני לי את השמלה, אני כבר משתגעת, אינני יכולה יותר לסבול את הסבל הנוראי הזה, אזל כח הסבל אין לי כח יותר, ואת שואלת אותי מדוע את כל כך היסטרית?! תתקני את שמלתי תכף ומיד כי אני סובלת נוראות". ואז שרה ברחה מהחדר וטרקה את הדלת.

התעוררתי עם פחד נורא והתחלתי לבכות. לחץ הדם עלה לי למאתיים חמישים!! קראו לרופא והוא נתן לי כדורים. אבל כמובן שצריכים לעשות משהו לתיקון נשמתה של אחותי היקרה.

אני מוכרחה לציין שאחותי שרה היתה גומלת חסדים ושמרה לשונה שלא לדבר רכילות ולשון הרע, היתה עוזרת לקשיי יום ופעילה בביקור חולים וכו' וכו'.

מיד במוצאי שבת אחרי החלום, התקשרתי לרב גדול שהוא פותר חלומות וסיפרתי לו את חלומי, הרב אמר לי שלפי המחזה, איך שאחותי נראתה היה לה פגם גדול בצניעות

ולכן היא צריכה תיקון לנשמתה. הוסיף הרב ואמר לי: "לא יעזור לה הדלקת נרות ולא צדקה ולא מעשי חסד וכו', רק דבר אחד יכול להיות לה לתועלת, לפרסם את החלום הזה ברבים בכדי שתהיה התעוררות גדולה ונשים יתחילו לשמור על הצניעות בהקפדה יתירה".

עלי לציין שבחלום לא ראיתי את הראש והרגליים כי אחותי נהגה לגרוב גרביים שקופות והראש לא היה מכוסה כמו שנהגו אמותינו הקדושות, אמנם אחותי לא חבשה חס ושלום פאה נכרית אבל הכובעים והמטפחות היו בצורה שמשכה את העיניים!!

כל השנים ביקשתי והפצרתי בה: "אנא אחותי היקרה רחמי על עצמך ולבשי כיאות, הרי סוף כל סוף נצטרך בבוא ימינו אחרי מאה ועשרים שנה, כולנו בלי יוצא מן הכלל לתת דין וחשבון על כל מעשינו, לאבא זצ"ל אין מנוחה בעולם האמת". אבל אחותי לא רצתה להקשיב ולציית לי, ואף

על פי שעברו שנתיים וחצי מפטירתה, ושנה היא היתה חולה ב"מחלה", לא עלינו, בכל אופן עדיין היא סובלת בעולם האמת. וכבר למעלה משלושה שבועות מאותו ליל שבת קודש ועדיין אינני יכולה להירגע מהמחזה הנוראי והמפחיד הזה, דמותה לא משה מנגד עיני.

ואני פונה בזאת, בקריאה נרגשת לאחיותינו היקרות בכל אתר ואתר. אנא! חוסו עליכן ועלינו ועל בנינו ועל כל כלל ישראל ועל השכינה הקדושה, הסירו מעליכן את כל לבושי הפריצות כגון: גרביים שקופות ודקות, שמלות צרות וקצרות ושסועות, כובעים שונים ומשונים, ומטפחות שקשורות בצורה שמושכת את העין, ולהסביר בנועם לאלו החובשות פאות להסיר מעל ראשן את הפאות ולהתעטר במטפחות צנועות...

כולם יודעים, שהפאות של זמנינו הם פריצות לגברים בדיוק כמו שיער ואף יותר משיער!!! אין היום אשה צעירה אחת בכל

כדור הארץ שיום אחרי החתונה היא תיראה יותר צנועה מלפני החתונה בפאה, היא הרי נראית הרבה פחות צנועה משערות עצמה!

וכל זאת אני כותבת שיהיה לעילוי נשמתה של אחותי היקרה עליה השלום, שאף על פי שהיא לא חבשה פאה חס ושלום, ועסקה בהרבה מצוות ומעשים טובים כנ"ל בכל זאת היא סובלת יסורים גדולים ונוראים.

צט. המהדרות בצניעות מקרבות את הגאולה

מורה נכבדת ב"בית יעקב" החלה לאחרונה לבוא וללמד תלמידותיה כשהיא הולכת ב"שאל" [= "רדיד" - "צעףף" (הגהות מיימוניות; אישות פכ"ד)], שאלוה תלמידותיה ומכרותיה "מדוע לך לעשות כן? הרי בבית יעקב (לעת עתה...) רובן של המורות חובשות פאה לראשן, ואיך הגעת בנוסף למטפחת (חיוב מצד הדין) גם ל - "שאל"

(הידור)? ... על מה ולמה הינך נוהגת כן?"
 היא השיבה לעומתם: "סיפרה לי פעם, אחת
 מנכדותיו של הגה"צ המופלא רבי חיים
 שמואלביץ זי"ע ראש ישיבת מיר. כי שאלה
 פעם את סביה הגדול (שהיה ענק שבענקים
 כמפורסם): "סבא, מתי יבוא משיח?" והוא
 ענה לה במתק לשונו: "בתי, כאשר תלכי
 ברחוב ותראי נשים המכוסות מכף רגל ועד
 ראש, תדעי כי משיח בפתח... " ואני בלכתי
 ברחוב בראותי הרבה נשים צדקניות
 ההולכות ב-"שאל" (שרבו ב"ה לאלפים
 במקומות רבים) נזכרתי במה שסיפרה לי
 הנ"ל ואמרתי לעצמי רצוני להיות
 ממקרבות הגאולה ולהיות בצוותא עם
 האמהות הקדושות...

ק. קבלה על עצמה
 והתינוק הבריא לגמרי

מעשה בילד שהיה לו חום גבוה כמה
 חודשים וכל הפעולות שעשו לא הועילו,

רק כאשר אמו תחי' לבשה רדיד, ירד החום
בע"ה והילד הבריא.

קא. קבלה על עצמה...
והילד שהיה קשה-תפיסה הפך לתלמיד מצויין

ילד אחד שלא תפס את הא"ב, כמה שניסו
ללמדו, התייעצו במחנכים ומלמדים ולא
הועיל כלום, אמו תחי' החליטה ולבשה
רדיד והילד התחיל לקלוט את הא"ב, וכיום
הילד הוא ב"ה מהמצוינים בכיתה.

קב. קבלה על עצמה...
והילד שהיה גוסס החלים לגמרי

לאשה אחת נולד בן כמה שנים אחרי
החתונה, והילד נחלה ל"ע, המצב התדרדר
עוד ועוד עד כדי כך, שהרופאים אמרו
לאמו תחי' שאין לה עוד מה לשבת כאן
בביה"ח, יכולה היא לחזור לביתה לישון,

וכאשר יהיה אחרי הכל ח"ו יקראו לה. האמא, נשבר לבה בקרבה מאד וחזרה לביתה. על אם הדרך עלה בדעתה ללבוש רדיד על הראש, אולי בזכות זה יציל הקב"ה את בנה. ואכן לבשה תיכף רדיד, למחרת בבקר, כשהלכה לביה"ח לראות את מצב בנה, כשהגיעה, הבחינה שמיטת בנה ריקה ונבהלה מאד, היא חששה שכבר הובילוהו לחדר המתים רח"ל. לשאלתה הראתה לה הרופאה, איך בנה יושב על הארץ ומשחק עם ילד אחר, ממש נס מחוץ לגדר הטבע, ממצב כה נואש יתרפא הילד במהירות כה רבה, ישועת ה' כהרף עין.

קג. **בזכות ה...**
ניצלה ממוות בטוח

אשה אחת שהחלה ללבוש רדיד, בזמן שהתחילה ההתעוררות לזה, הוצרכה לסדר דבר מה ברח' יפו בירושלים,

והתביישה אז ללכת לשם עם הרדיד. היא החליטה לפתוח חומש ולראות מה כתוב שם. כאשר פתחה ראתה כתוב: "ולא תמותו" היא פירשה לעצמה שבוודאי היא לא תמות מרוב בושה... והלכה עם הרדיד. בדרך היתה צמאה ונכנסה למסעדת "סבארו" לקנות לה בקבוק מים. דקה אחרי שיצאה מהחנות, פוצץ עצמו מחבל עם מטען גדול במסעדה ונהרגו שם 11 איש עם פצועים רבים רח"ל, רסיסים רבים נפלו סביבה ומאד קרוב אליה, אבל אף אחד לא פגע בגופה ב"ה, אפילו לא בשריטה קלה. וראו עין בעין איך ניצלה בזכות הרדיד ממש ממות לחיים, מסביבה היו הרבה פצועים והרוגים והיא יצאה לחיים ולשלום בריאה וחזקה ב"ה. עכשיו הבינה את הפירוש האמיתי של "ולא תמותו"...

קד. קבלה על עצמה...
והגידול הממאיר נעלם פתאום

האשה מרת ג. כ. מפתח - תקוה נחלתה ל"ע, ונתגלה אצלה גידול ממאיר רח"ל. קבעו תור לניתוח ביום שלישי שלפני פורים. בשבת שלפני זה לבשה רדיד, וביום שלישי הלכה לבית החולים. לפני הניתוח עשתה הרופאה אולטרה סאונד כדי לראות מה מצבה בדיוק, הגידול לא היה. הוא נעלם לגמרי לפליאתם של הרופאים.

קה. האמא שנפטרה באה בחלום ואמרה
שההולכות בצניעות יהיו הראשונות
שיקבלו פני משיח צדקנו

האשה מרת ו. ב. מטאש קנדה, לבשה לפני כמה שנים רדיד על ראשה, כי היתה זקוקה לישועה בדבר מסוים. לאחר מכן, הסתפקה ברדיד על גבה, מפני שהיא מתגוררת בטאש והיה קשה לה הדבר. והנה, יומיים

לפני יום השנה של אמה ע"ה, אמה נגלתה אליה בחלומה עם רדיד מעל ראשה ומעל גבה ואמרה לה: "דעי נא בתי היקרה תחי" כי אלו ההולכות בלבוש כזה הן תהיינה הראשונות שילכו לקבל פני משיח צדקנו" כאשר ראתה זאת האשה לבשה תיכף רדיד על ראשה.

קו. קבלה על עצמה...
ולא נשאר שום סימן של ההתקף לב
שקבלה

המעשה דלהלן קרה עם מרת... ביום ט' אדר תשס"ב. היא החלה פתאום לחוש מאד ברע והרגישה שהיא נחנקת רח"ל, וכבר לא יכלה להשמיע קולה. נסעה מייד לרופא ועשו לה א.ק.ג. בליבה והתברר שזוהי התקפת לב חמורה רח"ל... הזמינו מייד אמבולנס להובילה לבית החולים לטיפול נמרץ. בינתיים, עד שהגיע האמבולנס

והרופאה לא היתה אז בחדר, נגשה האשה אל המזוזה שבדלת והבטיחה ונדרה לה' שהיא תלבש רדיד מעל ראשה כדי שיהיה לה לרפואה. היא, כמובן, לא יכלה להגיד זאת בפה כי כאמור לא יכלה להשמיע קול, אלא החליטה זאת בליבה. כבר בדרך לבית החולים השתפר מצבה מאד, עשו לה א.ק.ג. וממש לא יאומן, הכל בא על מקומו בשלום!

הרופאים השאירו אותה יום אחד בטיפול נמרץ כדי לראות מה המצב בהמשך. הרופאים השתוממו למראה עיניהם, שמהתקפת לב כה חמורה, הבריאה בכזו מהירות ושחררוה מבית החולים.

סדר לימוד ליום יז

קז. קבלה על עצמה... וה"מחלה" נעלמה לפני שלושים שנה, נחלתה הרבנית מרת מ. תליט"א אמא לילדים, במחלה הידועה

רח"ל. היא היתה כבר במצב קשה מאד, מיהרו ללכת להגה"ק ר' יהודה הורוויץ זצוק"ל מדז'קוב וכן להגה"ק ר' משה ארי' פריינד זצוק"ל גאב"ד ירושלים. שניהם אמרו שתלבש רדיד על ראשה ותתרפא בע"ה, וכן היה. כיום ב"ה היא סבתא של עשרות נכדים ובני נכדים בלעה"ר.

קח. בזכות... הילד שנפל בין גלגלי הרכב
יצא שלם לחלוטין ללא שום פגע

אשה מבית שמש שהיתה מהראשונות שלבשו רדיד כבר בתחילת התקופה, היתה לה אסיפת הורים, והתקשתה ללכת עם הרדיד מפני שפחדה ממבטי הסובבות. אך חרף הקשיים הלכה עם הרדיד. כשהלכה, יצא בנה מביתה ועבר את הכביש. לפתע, הגיע רכב גדול שלא הבחין בילד והמשיך לנסוע כשהילד בין הגלגלים. קראו מייד לאמבולנס ובדקו את הילד, והנה, לא קרה לו כלום, אפילו לא שריטה קלה וכולם

השתוממו למראה עיניהם. וראו בחוש
שבזכות המסירות נפש לצניעות של האם,
הציל השי"ת את הילד.

קט. קבלה על עצמה... והצהבת נעלמה

אשה אחת, אמא לילדים קטנים, הרגישה
לא בטוב והלכה לרופאה. הרופאים הפחידו
אותה שיש לה צהבת חזקה שהופרשה
לדמה ושאר סיבוכים רח"ל. שלחו אותה
בתוקף לבית החולים, והמצב הורע מיום
ליום, היא הרגישה איך כוחותיה אוזלים
כפשוטו. הרופאים כבר לא נתנו לה סיכויים
ה' יצילנו. האשה החליטה ללבוש בבית
החולים רדיד, וקיוותה לה' שבזכות
הצניעות ירפאנה השי"ת ממצבה הקשה.

יום אחד היא הוצרכה לעבור טיפול קשה,
שלא כולם יכולים לעבור אותו בשלום
רח"ל, אבל לא היתה ברירה אחרת וכבר
הובילו לטיפול. פתאום באה הרופאה
ואמרה שמוכרחים לדחות את הטיפול, כי

צריכים לקבל עכשיו אשה אחרת באופן דחוף, וקבעו לה תור לעוד כמה ימים. מאז החלה להרגיש קצת הטבה וכך השתפר המצב יותר ויותר וכאשר הגיע היום שבו נועד לעשות את הטיפול, אמרה הרופאה שצריכים קודם לעשות צילום כדי לבדוק את המצב לאשורו. והנה, לא יאומן, הצילום יצא טוב ולא הוצרכו לעשות את הטיפול הקשה. הרופאים לא יכלו להאמין שבימים מספר המצב כה ישתנה. האשה נשארה עוד כמה ימים בביה"ח ויצאה ב"ה בריאה וחזקה עם הרדיד.

קי. קבלה על עצמה... והכליות פתאום התחילו לעבוד

סיפור שקרה ממש לאחרונה: נערה בת 14, חולת דיאליזה במצב גרוע מאד, עד שהגיעה למצב של השתלת כליה. משנמצאה התורמת, התכוננו כבר לניתוח,

אך לפני הניתוח קיבלה על עצמה האמא של הנערה ללבוש "שאל", והנה בבדיקות שנערכו שוב, התגלה שהכליות החלו לעבוד!!!

קיא. הנפטרת אמרה בחלום "בזכות...
יש לי היכל מיוחד בשמים"

אשה מבוגרת, חמישה חדשים לפני פטירתה, לבשה רדיד, והנה היא מופיעה בחלום לנכדתה ואומרת לה: "דעי לך, על אותם חמישה חדשים שלבשתי "שאל", יש לי היכל מיוחד בשמים".

קיב. קבלה על עצמה...
והגידול באוזן נעלם

גב' כ. מבני ברק סבלה מגידול ממאיר באוזן רח"ל, עד שקיבלה על עצמה ללבוש "שאל", והנה הגידול נעלם כלא היה.

קיג. קבלה על עצמה... ופריצת הדיסק נעלמה

אשה אחת סבלה לא עלינו משלוש פריצות דיסק, שהסבו לה כמובן סבל רב. היא סבלה מכך חמש שנים... עד שקיבלה על עצמה ללבוש "שאל", והבלתי יאומן קרה, פריצות הדיסק הסתדרו באורח פלא.

קיד. קבלה על עצמה...

ומאור העיניים של הבת חזר

נערה אחת עסקה בתפירה, כשלפתע נכנס ה"פורם" של התפרים לתוך אחת מעיניה. הרופאים כשראו את מצב העין לפני הניתוח אמרו שנראה להם שהעין איבדה את מקור הראיה רח"ל. האמא של אותה נערה התלבטה קשות אם לקבל על עצמה ללבוש "שאל" או לא, ולבסוף החליטה שכן - למען רפואת בתה. למחרת אחרי הניתוח החלה הנערה להתלונן על כאבים והחליטו לרופף לה את התחבושת. כשהורידו לה את התחבושת קראה הנערה "אני רואה בשתי

העיניים!" מאור עיניה חזר ואפילו לא
נזקקה למשקפיה.

קטו. בזכות הצניעות הבת ניצלה בנס

אשה אחת לא חשה בטוב תקופה מסוימת
וילדיה היו אצל קרוביה. כאשר הוטב
מצבה, עוד לפני שלקחה בחזרה את ילדיה,
צריכה היתה להשתתף בברית מילה בבני
ברק, בבית החלמה "אם וילד". זה היה זמן
קצר לאחר שלבשה את הרדיד, ונלחמו
רעיונותיה בקרבה, האם ללכת עם הרדיד
או לא, מפני שהיו שם הרבה נשים שאצלם
היה זה דבר חדש. לבסוף החליטה שמכיוון
שאיננה יוצאת מביתה בלי הרדיד, התגברה
והלכה עמו אע"פ שהיה לה קשה מאד.

בדיוק באותו זמן שנסעה לברית מילה,
ילדתה בת השנתיים וחצי שהיתה אצל
גיסתה באשדוד, טיפסה על סולם גבוה
שעמד ליד גדר החצר בקומה גבוהה,
הסולם נשאר בחצר עקב תליית שלט

ושכחו להכניסו בחזרה. הילדה היתה כבר על המדרגה הגבוהה ביותר וקצת מוטה לצד מטה, גיסתה שהבחינה בזה בפתאומיות נבהלה נוראות והשמיעה קול צעקה, ואז הילדה הסתובבה לצד הבית וממש ניצלה מליפול. הנס קרה ממש באותו זמן שהאמא התגברה ונסעה לברית המילה עם הרדיד.

כשהזרה מהברית, התקשרה אליה גיסתה, ושאלה "איזה דבר גדול עשית היום בשביל הקב"ה שהציל את ילדתך? נס כזה!" ואז היא סיפרה לה על הויכוח הגדול שהיה לה בינה לבין עצמה, האם ללכת עם הרדיד או לא, ולבסוף כן הלכה עמו. ובזכות הצניעות הציל הקב"ה את בתה.

וגיסתה אומרת שהנס היה כ"כ גדול שכל פעם שהיא רק נזכרת בזה, היא נחרדת עד עומק נפשה. וכמ"ש חז"ל: "צניעות שהיתה בך היא חסה עליך".

קטז. קבלה על עצמה...

והילד שהיה מסובל בייסורים ומחלות הבריא

לאשה אחת היה ילד מסובל במחלות וייסורים האם עשתה למענו כל מה שאפשר. היא גם פנתה לרופאי קופ"ח מה שלא עשתה עד עכשיו - וגם הם לא העלו תרופה למכותיו. האם הלכה לרב הצדיק רבי בנימין רבינוביץ' ואמר לה "קבלי על עצמך "שאל" ומאז אומרת האם ראיתי ניסי ניסים כל הבית התהפך לטובה ומצב הילד השתפר לבלי היכר! הודו לד' כי טוב!

קיז. בזכות ההתעקשות על הצניעות

זכתה למצוא את בנייה המשפחה שנעלמו בשואה

הגיעה אל הרבנית אשה שספרה, שבילדותה הגיעה לארץ עם קבוצה של ילדים פליטי שואה. הם עלו לארץ ללא משפחות והועברו לכל מיני מוסדות, קיבוצים וכו' אותה העבירו לקיבוץ ושם חילקו לכולם

בגדים. לבנות חילקו מכנסיים, והיא בשום אופן לא הסכימה ללבוש מכנסיים, רק נשארה עם החצאית המרופטת איתה הגיעה לארץ. החליטו לוותר לה - יעבור עם הזמן. יום אחד לקחו את קבוצת הילדים לטיול בירושלים, וכאמור היא היתה היחידה בלי מכנסיים. פתאום ניגשה אליה אשה תפסה אותה ואמרה לה: "את רייזלה, את הבת של אחותי". מה קרה? אותה אשה הסתכלה על קבוצת הילדים ומה שמשך את תשומת ליבה היה שילדה אחת מכל הקבוצה לבושה בחצאית היחידה מבין כולם. היא הסתכלה והסתכלה, וראתה את הפנים של אחותה ע"ה. היא לקחה את הילדה אליה, גידלה אותה כחרדית לכל דבר, והיא בעצמה הילדה נישאה והקימה בית חרדי לתפארת. והכל בזכות ההתעקשות שלה על הצניעות, שלא נגררה אחר החברה, התעקשה - וניצלה.

סדר לימוד ליום יח

ק"ח. זרקה את כל הבגדים הלא צנועים
ו"המחלה" נעלמה

סיפרה לרבנית אשה שגילו אצלה את המחלה ל"ע. היא הרגישה מאד לא טוב וידעה גם שמצב המחלה מתפשט עם גרורות, הרופאים אמרו נואש! במצב נפשי מאד קשה הגיעה הביתה ושאלה: "ריבוננו של עולם במה אוכל לעשות לך נחת רוח בזמן הקצר שנותר?" היא נזכרה בהרצאה על צניעות ששמעה, וידעה שהבגדים שלה לא עונים על דרישות הצניעות, היא פתחה את הארון והוציאה ערימות של בגדים (בארון נשאר אולי 2 פריטים צנועים) ואמרה: "ריבוננו של עולם זה הקרבן שאני מקריבה לך" והשמידה אותם! לאחר זמן בבדיקות שעשו לה לא נשאר זכר למחלה! הרופאים לא האמינו: "לא יכול להיות, זאת לא אותה אשה?" היא נתנה לקב"ה, והקב"ה נתן לה חיים במתנה!

קיט. הסרט של החיים שלנו מוקדן על קיר הבית

זה היה במוצש"ק שלפני ר"ה לפני כ-7 שנים. הילדים שלי התאחרו להגיע ואני דואגת, פתחתי ספר תהילים והתפללתי לד'. הדלקתי נר לאליהו הנביא ובכיתי ובכיתי לד': "ריבוננו של עולם למה עושים טוב ומקבלים רע, מה מקור כל הצרות שעוברות עלינו? תעזור לי, תגיד לי מה יש לתקן, הנה אני כאן לידך, אין לי אף אחד - רק אתה! עזור לי!"

בכיתי ובכיתי ואמרתי לד' שאני לא זזה מכאן עד שאקבל תשובה.

בינתיים גם הילדים הגיעו וכולם הלכו לישון בדיוק כיביתי את האור, הסתובבתי במיטה לצד השני ולידי אני רואה מישהו עומד. לא נבהלתי הוא נראה צדיק עם הדרת פנים. הוא שאל אותי: מה לך בתי הנני כאן לפניך תאמרי לי את כל השאלות ואעזור לך... שאלתי אותו למה כ"כ הרבה צרות, למה

כ"כ הרבה דברים שאנחנו לא מבינים, ואז אמר לי "תראי ביתי, יש לי כאן גלגל, ובגלגל יש את סרט החיים שלך. לכל אחד יש את סרט החיים שלו וכל אחד יורד לעולם עם הסרט שהכינו לו.

פתאום אני רואה למולי על הקיר את עצמי בסרט ראו אותי כשהייתי קטנה, את כל ילדותי את בית הורי וסבתי, האיש אמר, אני עוצר את הסרט, מתמקד בהווה ולא בעבר...

שאלתי לגבי שאלה שהציקה לי בחיי היום יום והייתי מאד מוטרדת ממנה. ואז הוא אמר לי כשיש לאדם קטרוגים בשמים - אז הכל נחסם בפניו, לא "הולך" לו, לא בפרנסה לא בילדים והוא לא רואה ברכה במעשיו. בסרט הוא הראה לי כיצד נעשים הקטרוגים: הוא הראה לי את מעשיי מאז שאני קמה בבוקר וראיתי במו עיני כיצד אני מתנהגת על הכביש כשאני נוסעת לעבודה וגורמת לנהגים להתרגז עלי ולקלל

אותי, וכך אני מביאה על עצמי קטרוגים גדולים שמזיקים לי בחיי. קטרוגים באים מעוון לשון הרע, מכל דבר רע שאנחנו עושים, מכעס מחוסר וויתור וכד' בסרט רואים אותי נכנסת לעבודה, ואותו אדם ש"יורד לחיי" בעבודה מבקש ממני משהו, אני משום הכעס שיש לי עליו, לא מסכימה לבוא ולשמוע את אשר בפיו, וכאן עצר האיש את הסרט ואמר "לא כך צריך להתנהג" כשאדם שומע את העלבונות שלו, צריך לדום ולשתוק, ולעשות מה שמבקשים ממנו לא צריך להתווכח - "ביתי, אמר לי תהיי ענווה ואז מלמעלה מוותרים לך". שאלתי למה "צדיק ורע לו".

הוא אמר לי להסתכל ופתאום אני רואה אנשים מהעולם העליון יורדים והם חולפים על פני ומספרים לי כמה שהם סובלים. הפנים שלהם היו מעוותות, הידיים ללא ידיים, רגליים שלא נראות כמו רגליים, אחד אמר שקוראים לו "יוסי" ושהוא היה עיתונאי מושחת לכן הוא נענש. אחת אמרה

שקוראים לה "תמי" ושהיא היתה "דוגמנית" לכן היא סובלת כ"כ, המראות היו מזעזעים שלא יכולתי לראותם ובקשתי ממנו שיאמר להם ללכת. אח"כ הוא לקח אותי לטיול ברח' ר' עקיבא בבני ברק. הוא הראה לי את כל הבנות והנשים שהולכות צמוד וקצר ולא צנוע ואמר לי שהן לא יכולות לקבל את אור ד' והן בעונש גדול כאן - והעונש שם יותר גדול ד' ישמור. הוא מכניס אותי לחדר גדול עם שולחן ארוך כמו מנגל ועל המנגל אני רואה איברים איברים: לשון, יד אוזניים הכל נצרב באש. שאלתי מה זה? אמר לי שבכל אבר שחטאנו אנחנו נענשים. דברנו לשון הרע - הלשון נענשת, שמענו דבורים אסורים - האוזן נענשת, הכל נשרף באש. וכל אחד נענש בהתאם לעבירות שעשה.

הוא עצר את הסרט ודיבר על חוסר הצניעות ואמר שאלו שלא זוכות לקבל את אור ד' בגלל חוסר הצניעות שלהן - צריך לבקש עליהן רחמים, להתפלל עליהן לא

להוסיף דברים רעים - כי זה מוסיף קטרוגים, ואז אני שואלת אז איך צריך להתלבש?

הוא מראה לי נשים שמכוסות היטב בבגדים רחבים.

כמו כן דיבר על חשיבות הצדקה שמבטלת גזירות מעל האדם וכמה חשוב לתת את הצדקה במאור פנים ובשמחה.

השיחה בינינו נמשכה עוד כשהוא מראה לי כיצד צריכים הדברים להראות ומה צריך לתקן בסוף הוא הראה לי מראה של בית המקדש זוהר בצבעים מרהיבים יורד לאט, לאט מן השמיים ואמר לי שבית המקדש תלוי בנו ובמעשים שלנו ולכן יורד לאט, ואם נשנה את עצמנו ירד יותר ויותר מהר ואמר לי שהמסר שמסר לי מיועד לכולם, לכולם.

יש מה לשנות! השעון המעורר צלצל הסתובבתי לכבות אותו והאיש הפלאי נעלם. כששאלו רב מפורסם על כך, אמר

שהמחזה היה כולו אמת וכמו שכתוב
בספרים. והאיש הפלאי היה כפי הנראה
"אליהו הנביא" זכור לטוב.

קכ. חוש הריח שאבד... חזר פתאום

פעם שמעתי הרצאה מרבנית חשובה
שדברה בחשיבות התנאות האשה בפני
בעלה כולל בושם וכו'... באתי לבעלי
ושאלתי לדעתו - הוא אמר שבושם דוחה
אותו והוא כלל לא מסכים שאשים בושם
(כמובן שרק בבית).

אבל אני כאשה כשרה, התעקשתי למען
שלום הבית שבעלי יקנה לי בושם שהוא
אוהב! באותה תקופה נסע בעלי לחו"ל
וביקשתי ממנו שיקנה לי בושם. בעלי
התרצה לי. כשחזר מחו"ל לאחר שבועיים
סיפר לי דבר פלא שקרה עימו: איך שהוא
יורד מהמטוס הוא מרגיש שהוא מאבד את
חוש הריח - פשוט מפסיק להריח! גם
בהבדלה לא הצליח להריח את הבשמים

ולברך עליהם... אני עשיתי חשבון נפש
והגעתי למסקנה שמה שקרה לבעלי עם
איבוד חוש הריח - קרה בגללי.

חשבתי למכור את הבושם למישהי ובינתיים
לא השתמשתי בו. בהמשך הגעתי למסקנה
שאני לא מחטיאה מישהי אחרת ולא מוכרת
את הבושם (שהיה יקר במחיר)... החלטתי
שאני פשוט שוברת אותו וזורקת לפח! וכך
עשיתי - שמתי אותו בשקית ניילון ושברתי
- ולפח! באותו זמן מתקשר אלי בעלי
ומספר לי שתוך כדי הילוכו ברחוב הוא
מרגיש שמתחיל שוב להריח! בדיוק בזמן
שאני שברתי את הבושם החזיר הקב"ה את
חוש הריח לבעלי! (מידה כנגד מידה).

קכא. ה"חזון איש" אמר:
"ס"מ בשרוול - ק"מ בבנים".

מרצה חשובה מאד מספרת סיפור ששמעה
מהמקור:

אשה שהגיעה לחזון איש זצ"ל ומאד בכתה על בתה שסטתה מדרך התורה ויצאה לתרבות רעה. כל בניה צדיקים ורק היא יצאה כך והיא איננה יודעת מה סיבת הדבר לכך. חזון איש שאל כל מיני שאלות והכל היה בסדר, אך אח"כ היא סיפרה שהיתה מרימה קצת את השרוול בעת הדחת הכלים בביתה. חזון איש אמר לה: "דעי לך, ס"מ בשרוול - ק"מ בבנים".

קכב. קבלה על עצמה...

והאחיין שהיה חולה ב"מחלה" הבריא

בכנס באולם בלומנטל בחודש תמוז תשס"ה, סיפרה אשה, שבן אחותה חלה במחלה ממארת. המשפחה היתה מאד שבורה ולא יכלו לעשות ניתוח כי זה היה מקום מאד מסוכן שא"א לנתח. התקשרה לדודתה, כלה של אדמו"ר חשוב, וקיבלה תשובה שתקבל על עצמה "שאל" - רדיד, ובזכות זה תהיה להם ישועה. היה לה קשה, אך בעלה אמר

לה שבביתר, מכירים אחד את השני ויותר קל לו שאשה לובשת "שאל" ולא רואים את בגדיה. אך לה היה קשה. כעבור זמן מה כשראו שהמצב מדרדר היא קיבלה על עצמה ללבוש "שאל", וכל פעם שלבשה אמרה שזה יהיה לרפואתו. ב"ה הוא הבריא והוא מסתובב בינינו.

סדר לימוד ליום יט

קבג. הבנות זרקו את כל הבגדים הלא צנועים והאמא שהיתה גוססת פתאום החלימה

אשה חרדית מב"ב שהיתה במצב מאד קשה עד שהגיעה למצב של גסיסה, בנותיה התכנסו ואמרו, עד עכשיו בכינו והתפללנו, עכשיו הגיעה שעת מעשה. הן שמו קרטון ואת כל הבגדים שאינם צנועים זרקו לתוכו, השקוף והקצר וכו'. הבת שהיתה בגיל 17 - לא נשארו לה בגדים (זאת משפחה טובה חרדית שהבת לומדת בבית- יעקב), באותו

לילה האמא קמה ופתחה את עיניה
 לראשונה, נס רפואי. ותוך כמה ימים יצאה
 מביתה בריאה ושלמה.

קכד. נכנסו בטעות לכפר ערבי... ונצלו בנס

אשה אחת רואה את שכניה מכינים קידוש,
 מסדרים ספסלים וכו' היא שואלת: "מה
 קרה? לכבוד מה?" ואז הם מספרים לה
 שבנסיעה מסויימת היתה להם טעות נוראה,
 הם עברו את הקו הירוק ונכנסו ל"עטרות",
 את פניהם קיבלו המון ערבים שהמטירו
 עליהם "גשם של יריות". בעלה שמאד
 פחדן מטבעו, בדרך הטבע, כמעט בטוח
 היה שיעשה תאונה מרוב פחד. במכונית
 היה לה "שאל" שהיא לא לבשה אותו
 בנסיעה. היא החליטה על המקום ללבוש
 אותו והנה זה פלא, היא הרגישה רוגע נפשי
 וגם בעלה. בעלה לחץ בחזקה על דוושת
 הגז למהירות של 200 קמ"ש, והצליחו

לברוח משם כל עוד נפשם בם. ולכבוד
שב"ק ערכו קידוש להודות לה' על גודל
הנס.

קכה. קבלה על עצמה גרביים עבות יותר
וניצלה בנס מתאונת "פגע וברח"

סיפור שסופר בעיתון "המודיע" באריכות
ומובא כאן בתמציתיות: אשה מבני ברק
חלמה שהנה היא רואה את הרבי מאוז'רוב
כשהוא מביט בה בעיניים לא מרוצות
ודורש ממנה משהו. היא הבינה שהכוונה
לגרביים אותם היא גורבת והבטיחה
בחלומה לגרוב גרביים עבות יותר. היא
שאלה רבנים אם נדר בחלום נקרא נדר
וענו לה שניכר על החלום שזהו חלום אמת
לפי כל הסימנים. (כאמור זהו סיפור מקוצר).
היא החלה ללבוש גרביים עבות מאד
שהסבו לה כמובן קצת חוסר נוחות, ואז
היא ראתה ילד מגובס ברגליים ואמרה לבני
ביתה: "עדיף גבס כמו שלי מאשר גבס כמו

של הילד הזה". לאחר כמה ימים היא ניצלה
 בנס מתאונת "פגע וברח" שכמעט אוטובוס
 פגע בה וכפסע היה בינה לבין מוות ר"ל.
 היא שמעה צווחה של אשה ואז הרגישה זוג
 ידיים איתנות לופתות אותה ומושכות אותה
 לאחור. האשה שצווחה אמרה שלא היא
 החזיקה בה ולא אף אחד אחר.

אותה אשה שניצלה אמרה בהתרגשות
 "הרבי מאוז'רוב הוא שהציל אותי. "גבס
 תחת גבס".

קכו. החליטו להוציא חוברת על צניעות
 ובאותו יום ראו ישועה

אשה אחת ציפתה לילדים הרבה שנים, יום
 אחד חמיה מציע לה: "אולי תתעסקי בזיכוי
 הרבים?" היא ובעלה החליטו להוציא
 חוברת על צניעות. באותו בוקר שהם יצאו
 לחלק את החוברות נודע לה שהיא כבר
 נושעה.

קכז. זרקה את החולצה הקצרה ונרפאה מעצירות קשה שסבלה

אשה שסבלה מעצירות קשה, החליטה להוריד ממלתחתה חולצה שהיתה מדי קצרה ולעיתים כשהתכופפה נתגלה הנסתר, והנה בס"ד באה לה הרווחה.

קכח. הוסיפה בצניעות ומצאה עבודה מוצלחת משפחה שהיו בקשיים כלכליים עקב פיטורין של האשה ממקום עבודתה, יעצה לה הרבנית: אולי תעשי שינוי בבגדיך, תהדרי יותר. כל הרוצה להעשיר יצפין. יצפין עצמו בצניעות אחר צניעות. ולאחר ששינתה, מצאה עבודה מוצלחת!!

קכט. קבלה על עצמה גרביים עבות...
וכל הפצעים נעלמו

אשה שמתגוררת מחוץ לירושלים לקחה על עצמה ללבוש גרביים עבות בקיץ. מי שראה

אותה צחק עליה ובמיוחד שהיו לה הרבה פצעים באזור הרגליים שבמצב כזה (כך טענו חברותיה) הרגליים צריכות אויר ואסור להן להיחנק מתחת לגרב עבה כל כך. אך היא בשלה! בתוך זמן קצר מאוד הפצעים נעלמו!

קל. החליטה להסיר את האיפור וזכתה לבן לאחר שנים רבות ללא ילדים פלוניית התקשרה לרבנית בענין מסויים והרבנית אמרה לה: "את יודעת, מי שצובעת את עיניה כתוב בגמרא שלא זוכה לראות את בניין בית המקדש". היא הזדעזעה מאד והחלה להפחית מהאיפור עד שלא שמה כלל וכלל. כל הזמן שאלו אותה למה היא לא מתאפרת בטענה שהיא חיוורת והיא נראית לא טוב. האשה שדבר זה נגע מאד לליבה התפללה לה' בבכי מעומקא דליבא שייתן לה ה' חן בלי האיפור, ובאומץ זרקה את האיפור מביתה. והנה היא

חולמת על עצמה, שהנה היא נראית טוב ונאה, היא הרגישה אז חם וראתה בחלומה ילדים עם טלית, היא הבינה שבקרוב היא תזכה בזרע קודש (היא ציפתה לילדים זמן רב). ואכן זכתה האשה שה' נתן לה חן טבעי.

אכן "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל" הצניעות היא החן האמיתי ועל כך היא תתהלל. אחר זמן קצר היא נושעה וילדה בן.

קלא. **קבלה על עצמה גרביים עבות יותר**
וזכתה להינשא לתלמיד חכם

אשה שהתגרשה חיכתה וציפתה לישועה למציאת זיווג מתאים לה. הציעו לה הצעות שונות ומשונות ועדיין לא מצאה את אשר חפצה. היא החליטה להתקדם יותר בענין הצניעות אע"פ שהיתה לבושה כבת ישראל כשרה, היא קיבלה על עצמה ללבוש גרביים עבות יותר ממה שהיתה רגילה.

אחרי כמה חדשים הגיעה לה הישועה והיא
זכתה להינשא לתלמיד חכם.

קלב. קבלה על עצמה לסגור את הכפתור העליון
והבן שהיה חולה ב"מחלה" הבריא לחלוטין

סיפור על אשה שהבן שלה היה לו את
המחלה הידועה בגרון, הוא היה צריך
לעבור בדיקות קשות שקושרים את החולה
ומכניסים אותו למכונות.

טיפול כזה לוקח שעותיים מינימום. באמצע
הטיפול, מתוך צערה על בנה שעובר טיפול
כל כך קשה וארוך, האמא קיבלה על עצמה
לסגור את הכפתור העליון בחולצה. באותו
רגע שהיא קיבלה את הקבלה וסגרה בו
ברגע את הכפתור, הרופא שיחרר את הבן
ואמר לה: "גברת, הביתה, הילד משוחרר
והכל בסדר" האמא לא האמינה והלכה
לשאול את האחות, היא ענתה: "מי
המקצועי את או הוא? אם הוא אמר שהכל

בסדר אז הכל בסדר". היא שאלה שוב את הרופא והרופא ענה שהכל בסדר. זה כח של מצוה וכח של קבלה.

קלג. קבלה על עצמה להקפיד יותר בצניעות ומחלת ה"לוקמיה" של האבא נעלמה

בל"ג בעומר בשעה מאוחרת מקבל הרב ... טלפון מבת סמינר ... מבני ברק. הבת פרצה בבכי וכך מספרת את סיפורה. היא סיפרה, שלפני ראש השנה שמעה את השיחה המיוחדת שנמסרה בסמינר על ידו. באותה שיחה הוא דיבר על חשיבות הימים והאחריות המוטלת עלינו לנצלם. היא מספרת על עצמה שהיתה בחורה פתוחה ואופנתית, מדברת עם כולם, צוחקת ללא הרבה מודעות, והיא החליטה שהיא משנה כיוון ומתחילה להתלבש יותר בצניעות ולהקפיד יותר על כללים. ארבע פעמים היא נסוגה מהחלטתה מאחר וקשה היה לה לעמוד מול הצחקוקים של החברות וה"מה

יגידו", למרות המעמד החזק שהיה לה בחברה. אך הפעם הזאת החליטה שבעז"ה תעמוד איתנה בהחלטתה ושמה מול עיניה את אביה שחלה בלוקמיה רח"ל וכן את אחותה שזמן רב עומדת בשידוכים ללא הצלחה.

היא החליטה שלא הכבוד בעיני חברותיה יעזור לה ולא המראה האופנתי שלה יעזור לאבא שלה להחלים, רק הקבלה שקבלה על עצמה.

במשך השנה זכתה אחותה, אך עדיין לא היה ברור לה שהקבלה היתה הסיבה להצלחה. עד לאותו יום של ל"ג בעומר בצהריים, שבו היא היתה השליחה מאבא שלה להוציא את הבדיקות השגרתיות מקופת חולים כאן עצרה הבחורה את שטף דיבורה ופרצה בכי "כאשר הבאתי את הבדיקות לאחות" כך היא מספרת" היא מספרת "היא הסתכלה עלי ורצה לרופא הרופא הסתגר בחדר כרבע שעה בערך, התקשר לפרופסורים שונים וכאשר יצא

מהחדר לא ידעתי מה הוא עומד לבשר לי האם לטוב או למוטב? הוא שאל אותי אם מדובר באותו אדם שביקר כאן לפני חודש וזה שמו. לאחר שעניתי בחיוב אמר לי שאיננו מביין את המתרחש, כדוריות הדם עלו בצורה משמעותית לכיוון חיובי לא כמצופה. תגידי לאבא שהוא בריא ויבוא פעם ברבעון לביקורת, הוא פשוט בריא. הרופא והאחות היו פשוט מרוגשים והמומים, "ניסים כאלו לא קורים בכל יום אין לנו תשובה למהלך שקרה כאן" אך היא ידעה את התשובה. בעיני רוחה עלו כל הניסיונות הקשים שהצליחה בהם.

"אכן בעת צרה לא החברות, הכבוד והיופי עזרו לי! תודה לד' שבחר בי להיות השליחה להציל את אבא, ועכשיו ברור לי שזו הקבלה שהצילה אותו, מאחר ועל ידי התוודע הנס".

וכך נותקה השיחה, לאחר שלא יכלה להמשיך לדבר מרוב התרגשות.

סדר לימוד ליום כ ט

קלד. קבלה על עצמה גרביים עבות יותר
וכל הפצעים בפנים נעלמו

רבנית מפורסמת, שנה אחרי חתונתה התפתחו לה פצעים שחורים בפניה, היא הלכה לרופאים ולפרופסורים ולא מצאו שום תרופה. כל היום עמדה ליד המראה בוכייה, והבושה שלה לצאת לרחוב היתה גדולה עד כי כך ששמה מטפחת על פניה כשיצאה לרחוב, כדי שלא יראו את הפצעים הנוראיים. באחת הפעמים, בעלה הרב, אמר לה: "אולי תקבלי על עצמך גרביים שחורות עבות, שיהיה לך שחור על הרגליים ולא שחור על פנייך, תלכי כמו אמותינו הקדושות". הם הלכו לשאול את האדמו"ר מביאלה הקודם רבי יחיאל יהושע זצ"ל והוא הסכים לזה, ותוך שבוע כל הפצעים נעלמו.

קלה. הנפטרת אמרה בחלום ששורפים לה את הרגליים כמה שנים בגלל הגרביים

את הסיפור הבא סיפרה גברת פ. מבורו פארק שמכירה את הסיפור אישית. לפי כמה שנים נהרגה נערה בתאונת דרכים קטלנית, בדרכה עם משפחתה לוויליאמסבורג. בחודש סיוון תשס"ה הופיעה הנערה בחלום לשתי חברותיה הטובות ביותר וסיפרה להן דבר נורא! היא אמרה שכבר כמה שנים שורפים לה את הרגליים היות והיא לבשה גרביים 40 דנייר והיא עוברת ייסורים גדולים! וכל זאת בגלל שהיו בחורים זרים בבית שהתארחו ואכלו שם. הנערה נתנה להן סימנים מובהקים מהבית כדי לאמת את החלום. אחת מהחברות שחלמו, קמה בבוקר בבהלה ובכתה. אמה הרגיעה אותה ואמרה לה: "חלומות שווא ידברו" ואין צורך להתייחס לחלום זה. אך הבת התעקשה באמרה שהחברה הראתה לה בחלום סימנים. הבת התקשרה לחברתה וסיפרה לה את אשר

חלמה, החברה השנייה נבהלה ואמרה: "גם אני חלמתי אותו חלום באותו לילה וגם לי היא נתנה סימנים כדי שנדע שזה חלום אמת". הן הלכו לרב, והרב אמר להן לפרסם את החלום, בלי שם, מפני כבוד המשפחה. הבנות סיפרו את הסיפור במחנה שבת לפני כל הבנות המדריכות והמורות, הן סירבו לגלות במי המדובר למרות כל ההפצרות. עד שקמה אחת הבנות ואמרה שלפי הסימנים היא מזהה שזאת אחותה, כי לפי הסימנים זה תואם לבית שלהם. הבנות אישרו זאת וכולן התרגשו ובכו, הן קיבלו על עצמן קבלות בגרביים בחולצות ובחצאיות כבנות ישראל כשרות. וראו כולם שיש דין ויש דיין.

קלו. קבלה על עצמה...
והבעל שהיה במוצב אנוש נרפא

אשה שבעלה נדקר ע"י מחבלים ומצבו היה קשה מאד עד אנוש מפני שהדקירה הגיעה

עד לכבוד, אותה אשה קיבלה על עצמה
לגלח את שערות ראשה ובעלה נרפא.

קלו. בזכות הצניעות של היולדת התינוק שנולד בלי הכרה התחיל לנשום

אשה אחת היתה בלידה של הבן הבכור
שלה, התינוק נולד אך הוא היה בלי הכרה.
מייד קראו לצוות הרופאים, הסבתא של
הרך הנולד ראתה את התינוק שלא נשם
אחרי הלידה מיהרה ללכת לאחת הפינות,
וביקשה מד' בדמעות שלישי שיעזור,
ובזכות הצניעות של היולדת ייתן לבן חיים
ושלא יהיה חילול ד' מצד המשפחה שלא
שומרת תורה ומצוות. כך התפללה 3 דקות
וחזרה לראות מה קורה, היא חזרה ונדהמה
לראות שהילד היה עם רוח חיים ונשם
כרגיל.

קלח. הנפטר שנמצא בגיהנום אמר בחלום לבנות שלו "אני רוצה אוכל, האוכל שלי זה הצניעות שלכן"

סיפור אמיתי שארע בליל שב"ק פ' נשא בשנת תשס"ד. "היה זה בליל שבת" מספרת מ. "הקצתי בבעתה מחלום נורא ומבהיל שנגלה לעיני. אני רואה את דודי ר' ישעיהו ז"ל, יושב בפניה מוארת, פניו טובות והוא נראה שמח. ניגשתי אליו ושאלתי לשלומו, תוך כדי דיבור שאלתי 'איפה אבא שלי?' (שנפטר לפני כ-7 שנים ממחלה) הוא הצביע לעבר כוך אפל ושחור. נדהמתי. הסתכלתי וניסיתי לזהות את הפנים הרעות והמיוסרות שנגלו מולי. "אבא" צעקתי בבהלה "מה זה? למה אתה נראה כך? איפה אתה?" בעיניים עצובות הוא הביט בי ואמר "אני בגיהנום, אני רוצה לאכול, רעדתי כולי ואמרתי "למה אתה צריך אוכל" בעוה"ב הרי לא אוכלים?" אוכל זה צניעות בתי! בעוה"ב, הצניעות שלכן זה האוכל שלנו".

התעוררתי והתחלתי לבכות, עברה עלי שבת מבולבלת, ישבתי וקראתי תהילים ולא נרגעתי. במוצאי שבת מייד צלצל הטלפון, על הקו אני שומעת את קולה החנוק של אחותי בוכה ומספרת לי את החלום שחלמה, אותו חלום בדיוק נמרץ! קשה לתאר את סערת הרוחות שאחזה בנו. 6 שיחות טלפון באותו לילה גילו ש-6 אחיות חלמו אותו חלום באותו לילה. ויהי לפלא.

ביום ראשון ניגשנו אל הגה"צ ר' חיים קנייבסקי שליט"א והוא אמר "משפט רשעים בגיהנום שנים עשר חודש, ב"ה אבא שלכן כבר הגיע לשלב האחרון בזיכוך של הנשמה ועכשיו הגיע לגיהנום! ואתן חייבות להתחזק בצניעות לעילוי נשמתו". מיד קיבלנו על עצמינו התחזקות כללית בתפילות ובעיקר בצניעות. זרקנו בגדים שאינם בדיוק עפ"י כל גדרי הצניעות, את הפאות הפסקנו לחבוש ועברנו לכיסוי ראש אמיתי כפי דעת כל הפוסקים.

יהי רצון שזכויות אלו יעמדו בשמים לאבא
היקר לנו כל כך.

קלט. בזכות שמונעה שלא יכשלו אחרים
זכתה שבניה יסתכלו רק בקדושה

עברנו לפני מספר שנים לדירה בשכירות
בשכונה חרדית בארץ. הבניין היה מול
המתנ"ס השכונתי. בערב שלמחרת העברת
הדירה הבחנתי שמחדר הילדים נצפה חדר
ההתעמלות של המתנ"ס ובו התקיים שיעור
התעמלות לנשים, הזדעזעתי מאד כי לאולם
לא היו וילונות. אמרתי לעצמי אסור לעבור
על כך בשתיקה כאשר כל שכן יכול בקלות
לעמוד ולהסתכל בנשים המתעמלות מחלון
ביתו. עוד למחרת בבוקר ניגשתי למתנ"ס
וביקשתי לדבר עם האחראית על אולם
ההתעמלות אך היא לא היתה. פניתי
למזכירה ואמרתי לה שלא יתכן שבשכונה
חרדית יצפו שכנים בדבר מתועב שכזה.
והצעתי לה לשים וילונות. המזכירה אמרה

שהאחראית על האולם נמצאת כרגע בחו"ל והיא תחזור רק בעוד חודש, אמרתי לה לא יתכן להחטיא את השכנים (למרות שמעולם לא היו שם וילונות) עוד באותו יום קניתי וילונות כדרוש מכספי, מכסף שחסכתי הרבה זמן, וויתרתי עליו רק בכדי שלא יכשלו השכנים. לא עברה שנה וזכינו לגור בדירה משלנו שמכל חלון נצפה נוף מדהים, ומחלון חדר הילדים נצפה בית מדרש גדול שבו רואים תלמידי חכמים לומדים תורה. בזכות שמנעתי מאחרים להיכשל בהסתכלות אסורה הקב"ה החזיר לילדים שלי שיסתכלו רק בדבר קדושה. תודה לד'!

קמ. קבלה על עצמה

והבן זכה תוך שבועיים לשידוך מצויין

אשה אחת נכנסה אל האדמו"ר מראחמאסטריבקא וצוק"ל והזכירה את בנה שכבר הגיע לפרקו וכו' שימצא שידוך.

נענה האדמו"ר, שתקבל עליה התעלות
בצניעות.

היא הרהרה שכולה בצניעות יתירה ואין לה
מה להוסיף רק "שאל", שאלה את הרבי אין
לי מה להוסיף בצניעות, האם כוונתו
ל"שאל".

ענה האדמו"ר: "כן".

כמובן שתיכף קנתה ולבשה "שאל".

בתוך שבועיים השתדך בנה בשידוך מצויין
למזל טוב.

סדר לימוד ליום כא

קמא. בזכות קבלה שקבלה בצניעות,
היולדת שהיתה ללא הכרה התעוררה
באותו היום

בשכונתנו אירע מקרה טרגי: אשה שילדה
תאומים איבדה את ההכרה. עשו עליה
הרבה תפילות ועדיין לא נושעה. למחרת

בבוקר חשבה שכנתה במה אפשר לעזור לאותה מחוסרת הכרה, היא חשבה בכיוון הצניעות בדווקא, היא התקשרה לאחת, בידיעה שיש לה בעיה בנושא זה והתחננה לפניו בכל לשון של בקשה שתעשה משהו לזכות אשה אם לתאומים שרוצה לחיות ובידה המפתח לכך. היא הפצירה: "קבלי על עצמך קבלה בצניעות, אינך צריכה אפילו לומר לי מה, ובזכות זה נראה ישועות". באותו צהרי היום פתחה האשה את עיניה! כאן נוכחנו לראות כמה קבלה בצניעות משפיעה ופועלת ישועות.

קמב. קבלה על עצמה להתחזק בצניעות
וזכתה ללידה רגילה ללא ניתוח

אשה שהורידה את פאתה החליטה ללמוד מהספר "כתר הצניעות" (של הרב דניאל פריש) בכל יום כדי להתחזק בנושא הצניעות. אשה זו ילדה שתי לידות אחרונות בניתוח, ועכשיו היא עמדה ללדת

את הילד הבא והרופאים היו אמורים כמובן לנתח אותה. לילה אחד היא חולמת שהיא רואה יהודי עם הדרת פנים, אותו רב הזדהה שהוא הרב הרה"צ דניאל פריש זצ"ל (בעל הספר על הצניעות הנ"ל), הוא שאל אותה מה את רוצה, לאיזו טובה את זקוקה, היא ספרה לרב ששתי הלידות האחרונות ילדה בניתוח וכעת היא רוצה ללדת לידה רגילה. הוא אמר לה שקשה לפעול בשבילה, אך היא התחננה בבקשתה, ואז הצדיק הבטיח לה שתהיה לה לידה רגילה. כשהיא הגיעה לבית החולים רצו כמובן לנתח אך עד שהתכוננו - הילד כבר נולד וכבר היה בידי האם המאושרת.

קמג. קבלה על עצמה להרחיב את החצאית
והתינוק שהיה בסכנה עם דלקת ריאות
חזקה, הבריא

תינוק בן שלושה חודשים הגיע למצב של
סכנה: הריאות שלו היו סתומות עם דלקת

חזקה שהיתה שם והוא בקושי יכל לנשום. לקחו את התינוק לרופא והוא קיבל אנילציה, כדורים, תרופות ועוד... וברגע שכבר לא היה מה לעשות הופנו לבית החולים. עבר עליהם לילה קשה, הילד לא אכל ולא שתה, בקושי יכל לנשום, נתנו לו אנטיביוטיקה דרך הווריד. באותו לילה חשבו שהתינוק ח"ו נפטר בידי אימו, האימא של הילד התחילה לבכות והתפללה, ובאמצע התפילה שאלה את ד' "מה אני יכולה לעשות שהילד שלי יבריא?" וביקשה שד' יאיר את עיניה. והנה פתאום היא הרגישה שכדאי לה להתחזק דווקא בנושא הצניעות. היא היתה הולכת עם חצאית בגזרה ישרה וצרה והחליטה לקבל על עצמה להרחיב את חצאיותיה. אחרי שלושה ימים הילד יצא מכלל סכנה, התחיל לנשום כראוי לאכול ולשתות.

קמז. קבלה על עצמה לזרוק את הטריקו
והאב ניצל מטביעה

במשפחה מסוימת נסעו האב והילדים לחוף הים באשדוד, לפתע נקלעו למערבולת בים, והילד והאב היו בסכנת חיים. המציל משך את שני הילדים מהים וכשרצה להוציא את האב - לא הצליח. הודיעו לבני הבית מה קורה ואחת מבנות הבית קיבלה על עצמה להתחזק בצניעות - לזרוק את הטריקו והלייקרה באותו רגע. באותו זמן, ממש בניסים, המציל הצליח להוציא את האב לאחר שכמעט נואש מכך.

קמח. קבלה על עצמה ללבוש ז'קט
וניצלה ממות

בחורה שעבדה בבנק, היתה באה לעבודה בבנק ללא שרוולים.

אחד הפקידים פעם העיר את תשומת ליבה לכך, שהבנק מפרסם כל הזמן פרסומות כדי למשוך קליינטים לבנק, אולם כאשר באים

לקוחות דתיים והם רואים אותה ללא שרוולים זה דוחה אותם. והם מחפשים להם בנק אחר וחבל. "אני מציע לך", כך אמר, "ללבוש בגד עם שרוולים".

רותי זו התרגזה ותקפה אותו בשצף קצף, "מה פתאום שאתה מתערב, זכותי ללבוש מה שאני רוצה, כאן זו מדינה דמוקרטית כל אחד עושה מה שהוא רוצה, אתה תפסיק להתערב..."

הבחור קיבל את הנזיפה והלך.

אך לאחר מכן חשבה לעצמה על כך והגיעה להחלטה שבאמת כדאי שיבואו הרבה קליינטים כי אז כל עובד עולה בדרגה, ואילו ללבוש ז'קט מעל הבגדים שלה זה לא כל כך נורא, לכן עשתה מעשה וקנתה לעצמה כמה ז'קטים ובהם הופיעה יום יום לעבודה.

אחר שלושה חדשים התקיימה חתונה של חברתה שהיתה עובדת איתה יחד. היא היתה שם, רקדה עם הכלה במרכז המעגל

והיה לה חם. חם מאד. ממש הזיעה, לכן רצתה להוריד את הז'קט ולרקוד בלי, אולם משהו פנימי לא נתן לה, היא חשבה שכבר שלושה חדשים היא הולכת בז'קט וזה נוח לה וטוב ומה פתאום שתוריד כעת, לכן לא הורידה, אולם היה לה ממש חם. וכולן סביב רוקדות בלי שרוולים אולי כן תוריד? אבל בכל אופן חבל? כך הסתובבה ורקדה ולא יכלה להחליט מה לעשות. פתאום ראתה מזוית עינה שיש מרפסת, חשבה לעצמה אצא למרפסת אשאף אוויר ואתאוורר קצת כך לא יהיה לי חם. עזבה את המעגל ויצאה לכיוון המרפסת, אך הגיעה לפתח המרפסת, נשמע רעש נוראי, בום!!! חושך. צעקות של אנשים פגועים קשה, מבוהלים נוראות. היה זה אולם החתונות "וורסאי" שקרס באמצע החתונה.

היא ניצבה שם על מפתן המרפסת בריאה ושלימה כשהיא רועדת כולה. "ה' אלוקים, הצלת אותי!" בזכות השרוולים, בזכות הצניעות, זהו זה, אני תמיד אשאר צנועה,

גם אלבש חצאיות וגרביים אהיה דתיה לגמרי!" כך הבטיחה, וכך קיימה, וכך גם סיפרה בשידורי התקשורת אשר ראיינו אותה. למחרת היא השאירה בדלפק לפקיד פתק "הצלת את חיי".

"לא הצלתי אף אחד". ענה הבחור בתום לב, "כן. אני לא יודעת מה היה קורה לו לא הייתי לובשת ז'קט וזה בגללך. איפה הייתי עכשיו נמצאת?" ושוב נשאה תפילת הודיה...

סדר לימוד ליום כב

קמו. מכתבה של רויטל - מכתב מרגש ביותר

אחיותי היקרות

אני כותבת אליכן ברגעי האחרונים, בשארית הכוחות שנותרו בי, אני כותבת בדמעות ובדם ליבי השבור והמיוסר. כן, אני, רויטל אברהם בת 19 עומדת לפני הסוף, צעירה אבל השערים בפניי נסגרים.

אני מרגישה כמו פרח יפה שסוגר את עליו. גם אני כמותכן חלמתי רבות על הילדים שייוולדו לי, הבעל שאחיה איתו, המקצוע שאעסוק ועוד אבל אלוקים גזר אחרת, והיום אני יודעת שאם הייתי חיה את חיי אחרת זה לא היה קורה. נולדתי למשפחה דתית במרכז הארץ... מיום שעמדתי על דעתי ידעתי שאני ילדה יפה. מאז שהייתי ילדה בגן הייתי מאוד מושכת תשומת לב בתווי פני המיוחדים, גדלתי בידיעה שנתברכתי ביופי נדיר, ואני לא מגזימה, מנת היופי שקיבלתי היא משהו יוצא דופן במיוחד. הוריי החכמים ניסו תמיד לגמד בעיני את עצם היותי יפה והשתדלו להמשיך בסדר חיים תקינים ובלי התייחסות מיוחדת, אבל אני שהייתי ילדה חכמה מאוד גדלתי וטיפחתי את היופי הזה יותר ויותר, העידוד מצד החברה גרם לי להבין שביופי אפשר לקנות - חברות, מעמד וכבוד. עשיתי את זה בכל דרך.

למדתי להבין שיופי כמו שלי צריך לנצל. דאגתי להיראות טוב, יותר מידי טוב. אהבתי ללבוש בגדים צרים ובולטים. שערי הארוך, המיוחד היה תמיד גורם להתפלאות רבה וכך כל פרט במראי החיצוני נמדד בתשומת לב רבה, איך אפשר לבלוט יותר, להיראות יותר. במיוחד אהבתי לצאת בחצאיות צרות וקצרות.

נהניתי להראות ולמשוך תשומת לב. בעוונותיי זה עשה לי טוב! כשמורותיי לתיכון קלטו את המצב וניסו לשנות היה כבר מאוחר, נמשכתי בחבלי קסם למעגל הזה שנקרא - להראות, להתבלט. זכרוני מילותיה של מורתי - "רויטל, קיבלת מתנה נדירה, יופי מיוחד, זה הניסיון שלך. שמרי עליו מכל משמר יבוא יום וכל היופי הזה יינתן לאדם המתאים". הייתי מראה שהדברים חודרים לליבי אבל בעצם הם כלל לא נכנסו דרך אוזניי. הייתי שיכורה מרדיפה אחרי עוד בגד בולט, ועוד מראה שחצן שיסובב את כולם. היום

אני יודעת בוודאות שהכשלתי מאות ואולי אלפי אנשים בלבוש שלי. עשיתי זאת בהנאה אמיתית. האיתות הראשון היה בערב אחד. עמדתי במטבח וטיגנתי חביתה, שערי הארוך היה אסוף וקצוותיו נגעו באש שמתחת למחבת. פתאום בתוך שניות הפך שערי ללהבה של אש גדולה ואדמונית. שערי היפה נשרף, אבל אני ניצלתי. זכורני איך שכבתי בבית החולים בוכה בהיסטריה מרוב צער על שערי השרוף ואבי יושב לצידי מנחם ומרגיע - "רויטל, ה' עשה לנו נס יכולת כולך להישרף. אנא, תביני זה לטובתך, תשתני והכול מאחורינו". אבל אני לא שמעתי, הייתי אז בת 16 ותוך שנתיים גדל שערי והתייפה והמעשה, האיתות נשכח מליבי לגמרי. תמיד הייתי אהובה בכיתה אף פעם לא סבלתי מבדידות או כאב.

כל מה שביקשתי ניתן לי מיד, כך עברתי את חיי. בגיל 16 מטבע הדברים גדלתי והתייפיתי, לא יכולתי שלא להתאפר זה

כבר הפך להיות חלק ממני באותה התקופה הסתבכתי קצת יותר לעומק, אני לא יכולה לפרט על זה, קשה לי מאוד אבל תבינו. **שכחתי** לספר, היתה לי סבתא צדיקה שהייתי קשורה אליה מעוד, היא מאוד כאבה את המצב הרוחני שלי והייתה מנסה בכל דרך לחזק אותי, היא היתה נותנת לי כסף לקנות בגדים יותר צנועים אבל גם זה לא עזר. תקופה קצרה אח"כ כשהייתי בת 16 וחצי היא נפטרה.

בביתי עליה נורא. היא היתה חלק מהעולם שלי ולא הבנתי איך העולם יכול להמשיך להתקיים בלעדיה. לאחר תקופה התאוששתי. אני חייבת לציין שהמוות שלה גרם לי להתחזקות קלה אבל תוך כמה חודשים חזרתי למעשיי ואף הגברתי אותם. ככל שהגיל התבגר כך נעשיתי יותר שחצנית ובולטת. ובסוף הגיעה ההתראה השנייה. באחד הלילות חלמתי על סבתא שלי. היא ישבה על אבן ובכתה. עמדתי לידה ושאלתי אותה - "סבתא, למה את

בוכה?! " היא הצביעה על ראשה ולא אמרה מילה. התעוררתי מזועזועת, ניסיתי להירגע והצלחתי. מעשה זה פרח מזיכרוני עד מהרה וכך גם האיתות השני עבר בלי התייחסות. ואז זה הגיע. אמנם בהדרגה אבל בעקביות. בהתחלה אלו היו כאבי ראש סטנדרטיים. אמא שלי אמרה שאני עייפה ולומדת קשה ושקח לי מנוחה, אבל הלב שלי הרגיש אחרת. כעבור חודש לא יכולתי לעמוד מרוב כאבי ראש, היה נראה לי שמשוהו שם עומד להתפוצץ לרסיסים. הדרך למרפאה היתה מלאת חששות וכך גם הציפייה לתוצאות של הבדיקות המקיפות. כשישבנו אמא ואני בחדרו של הרופא, הפנים שלו אמרו הכול... "כזו בחורה יפה וכ"כ חולה" - פרצתי בבכי וביקשתי הסברים. גם אמא בכתה. היינו חסרות אונים המציאות עלתה על כל דמיון. אני נושאת גידול ממאיר בראש, המוות הוא ענין של זמן. אני לא זוכרת איך הגענו הביתה באותו יום, אני זוכרת רק הרבה

דמעות, כאב וחוסר אונים מוחלט. לפתע נזכרתי בחלום, בסבתא הבוכה ומצביעה על ראשה. אך, אולי אם הייתי מתייחסת לאיתותים הכול היה ניראה היום אחרת. אבל אני נמשכתי במעשיי בלי שום התייחסות. ביום המחרת הלכנו לבית החולים, בחלומות השחורים ביותר לא האמנתי שהטיפולים האלו כ"כ כואבים זה פשוט מוות. הרגשתי ששורפים לי את העצמות את הדם את כל מה שיש לי מבפנים. אלוקים הטוב... אתה טוב ואני לא שמעתי לך, אבא איך התעלמתי ממך ואתה ברחמיך הרבים שלחת לי שליחים ואיתותים ולא השכלתי להבין?! ההמשך עצוב וכואב נורא, קשה לי לכתוב אותו. שערי היפה, המדהים נשר. תוך מס' חודשים אני נותרתי קירחת, חיוורת וחלשה. כל רופא שטיפל בי ציין באוזניי שיש לי יופי נדיר וזה צבט לי את הלב, ה' נתן לי פיקדון יקר, יופי מיוחד, ואני השתמשתי בו הפוך, במקום לשמור עליו

הפקרתי אותו. אלוקים! אני היום בת 19 מיוסרת מהחיים, מלאה כאבים ימיי ספורים המחלה גוברת עליי אני רואה את המוות קרוב, אני רוצה שכל מה שהתייסרתי יהיה כפרה על העוונות שלי.

אתן, אחיות שלי אנא מכן הלב שלי שבור וקרוע תשמעו לדברי האחרונים שמרו על צניעותכן מכל משמר, מה יישאר לנו אח"כ, מה, יש דין ויש דיין הוא רואה הכול ויודע הכול. והכול יבוא במשפט. אנא מכן, אחיותיי היקרות, תתחזקנה בצניעות בכל ניסיונות וזה שווה, אל תחכו לאיתותים. אנא מכן, בשבילי, הכרית ספוגה בדמעותיי אני כותבת בשארית הכוח שיש בי. אלוקים, אני מבקשת, תאמרנה שהתחזקות הזאת תהיה לרפואתי אני מתחננת, אני רוצה לחיות.

תודה

רויטל אברהם

רויטל נפטרה כמה זמן אחרי שכתבה את המכתב והצוואה שהשאירה היתה לפרסם את המכתב שלה ברבים. יהי זכרה ברוך.

סדר לימוד ליום כג

קמז. מה יותר איום, להישרף כאן בעולם הזה ולכפר על הכול או חס ושלום להישרף לנצח בעולם

חנה ואני היינו ידידות ותיקות. עוד לפני שנישאה היה בינינו קשר הדוק, עקב היותי בת מורתה. לאחר שנישאה עברה חנה לגור באזור מרוחק אבל הקשר בינינו לא נותק. בכל פעם שהיתה מזדמנת לעיר הגדולה אם לסידורים, אם לקניות היינו נפגשות לשיחת רעים ומתעניינות זו בשלומה של זו באופן אמיתי וכן. אולי ידידות זו נתנה לי את הכוח להעיר לה מבלי לפגוע. באחת מפגישותינו הלבביות שמתתי לב שמשהו השתנה בחנה, היא לא היתה אותה בחורה צנועה וחסודה

שהכרתי. הופעתה החיצונית צרמה לי. במקום שמלת הפליסה המכובדת והאצילית עטפה אותה חצאית בעלת גזרה ישרה המתהדקת לגוף בכל פסיעה. את חולצת הצווארון הצנועה והסולידיית החליפה בחולצת טריקו צמודה באופן נורא, במקום המסגרת החיצונית החיננתי שהיתה לפני החתונה - שתי צמות עדינות, ניצבה פאה מסודרת ומעוצבת בהתאם לאופנה. ולאופנה, כידוע יש כללים אחרים לחן וליופי. היה לי קשה, כאב לי לראות אותה כך נסחפת בלי דעת, אחר המושך והמוביל. והרי אני מכירה אותה מאז ומתמיד כבת ישראל צנועה מאד בפנימיותה. הכאב פרץ החוצה, אזרתי עוז והתחלתי לשוחח עמה על לבושה, לשוחח, לא לצעוק, לא להעיר בצורה פוגעת, אלא שאני רוצה בפשטות ליידע אותה לגרום לה להבין בצורה הברורה ביותר שכך אי אפשר. אמרתי לה שלא די במה שהמרפק והברך מכוסים, אלא עיקר חובת הצניעות דורשת הסתרת צורת

הגוף. חנה הקשיבה בנימוס אבל היא דחתה את דברי "מה יש? גם יתר הנשים במקום שאני גרה לבושות כך אני בטוחה שהדבר מותר. עובדה היא שבעליהן שהם אברכים יקרים השוקדים על לימוד התורה ומדקדקים בכל הלכה, אינם מעירים להן" היא דיברה בלהט לא נתנה לי להפסיק אותה במיוחד שמדריכת הכלות שלה אשת תלמיד חכם מופלג אמרה באחד השיעורים 'דעי לך חנה שבגדים רחבים וחצאיות קפלים מתאימות לילדות קטנות אבל אשה נשואה צריכה להראות את עצמה יותר, ומצווה גדולה תהיה לך אם תתכבדי בבגדים מדויקים לפי שדבר זה יש בו משום מצווה בפרט בשנה הראשונה לנישואין" היה זה מעין קלף ניצחון אפילו מדריכת הכלות אמרה... אבל משחק בקלפים הוא דבר שמתמוטט מהר ואני מדברת בשם תורת הנצח. דבריה שנאמרו בתמימות גרמו לי לתחושה של רחמים וכעס גם יחד. וכך מצאתי את עצמי מרימה את שתי ידי סופקת

אותם באנחת שבר כשלון הדיבור היוצא מפי ומתקרב יותר לצעקה "לא יתכן, לא יתכן, כיצד תשיג בת ישראל שלום בית על ידי בגדים צרים המכשילים את הרבים? הרי חן האשה על בעלה היא מתנת אלוקים, וכי יעניק הבורא מתנה זו לאשה הלבושה בניגוד להלכה? בניגוד לדעת תורה?" חנה הסמיקה והשיבה בשפה רפה "איני בטוחה שמלבושי הם בניגוד להלכה אפילו ראש הכולל של בעלי לא העיר לו על כך כשהתארחנו אצלם כזוג צעיר בכמה סעודות שבת. הוספנו לשוחח כתמיד, השיחה התגלגלה גם לנושאים אחרים, נפרדנו בחיוך לבבי בתקווה להיפגש שוב בקרוב. ואני תהיתי האם ישפיעו הדברים על חנה היקרה לי. אולי... הלוואי...

כעבור זמן מה קיבלתי תשובה, תשובה מחרידה ונוראה, ומעשה שהיה כך היה. באותו זמן כשבועיים לאחר ששוחחנו היתה חנה לבדה בביתה מכינה בחריצות האופיינית לה ארוחת צהריים, בשמחה

יצירתית מתוך זמר על השפתיים שמה את הסיר על הגז, ולפתע התלקחה שלהבת אש גדולה מהכיריים ונתפסה בחנה עצמה. תוך שניות ספורות נכוותה חנה מכף רגל ועד ראש, רק כעבור דקות רבות הבחינו השכנים מהבניין הסמוך בעמוד אש ועשן המיתמר ממטבחה של חנה, האש שרפה באכזריות את כל בגדיה, חרכה את עורה והגיע עד לעצמותיה, עבר זמן רב עד שפרצו את הדלת וכיבו את גופה הבוער. אי אפשר לתאר את המחזה, לומר שהוא היה מזעזע היה זה ממעט מעוצמת הזוועה שהתחוללה שם. צעקות הכאב של חנה נדמו עם התעלפותה מעוצמת הכאב, כך מחוסרת הכרה הועברה לבית החולים למחלקת טיפול נמרץ. חנה שכבה שם במשך חודשים רבים, הזמר נדם השמחה שבתה, הרופאים הוותיקים היו רועדים לגעת ולטפל, בוצעו עשרות ניתוחים, במשך כל החודשים היתה חנה מפרפרת בין חיים ומוות...

ברגע שנודעה לי השמועה המרה, סגולות ותפילות, בקשות ותחינות בכל מקום אפשרי הזכרתי אותה לרפואה בתפילותיי שפכתי עבורה דמעות כמים כך עברה שנה עברו חודשים נוספים, ושמעתי שמצבה של חנה השתפר מעט, הרמתי אליה טלפון, קולה של חנה נשמע מקוטע, היא סיפרה שבעז"ה היא יצאה מכלל סכנה אך עדיין היא צריכה לנסוע מדי יום ביומו לטיפולים בבית החולים, כל עור בשרה אדום, מקומט ומנופח והיא נראית מפחידה. ימים מספר לאחר השיחה הראשונה שלי עם חנה מאז הכווייה, צלצל הטלפון בביתי, ניגשתי להרים את השפורפרת, על הקו היתה חנה, בקולה נשמעה התרגשות, קצת היסוס וסערת נפש גדולה מאד. היא היתה עסוקה בחשבון נפש נוקב, על מה ולמה באה לה הרעה הזאת. חנה ביקשה ממני לפרסם את סיפורה, בלי שמות כמובן, ולספר לכל אחת את אשר ארע לה. היא שבה והדגישה

בלהט את הפיסקה האחרונה ואולי הראשונה שבסיפור, שכל זה בא עליה מפני שלבשה בגדים צרים וצמודים, "בטוחה אני" אמרה חנה "שאלוקים שילם לי מידה כנגד מידה תחת אשר הבערתי אש של יצר הרע באחרים - בערה בי האש, אש שהיא אחת מששים של גהינום, תחת הבגדים הצמודים עלי ללבוש היום חליפת לחץ צמודה לגוף במשך שעות רבות ולהתייטר מאד בלבישתה תחת הטענות האוויליות שבגדים רחבים מתאימים רק לילדות ולא לי. היום אני מכוסה בבגדים רחבים ביותר כדי להסתיר את פגמי גופי המעוות והחרוך".

חנה ניסחה בפני את פרטי מוסר ההשכל אחד לאחד ופתאום חשבתי לעצמי שחנה כבר עלתה לדרגה גבוהה יותר ממני, ועלי האישיות המעירה והמבקרת את חנה - לשים לב גם לעצמי, מה אני צריכה ללמוד מהמעשה הנורא הזה. "אני מבקשת ממך" אמרה חנה "שתספרי מה שקרה לי כדי

שההתעוררות שתבוא בעקבות כך תהיה לי לזכות להחלמה מהירה וקלה" לא יכולתי להשיב לחנה מילה. המילים נתקעו בגרוני, שוב עצמדה מול עיני צניעותה הפנימית של חנה במלוא יופיה, כאבתי את עידודן, את דחיפתן לבאר שחת של מורותיה, של חברותיה, אותן שקלקלו את הצניעות היפה כל כך, צניעות הזו הנובעת ממעמקי נפשה, חשבון נפש נוקב כזה. אמרתי שלום והורדתי את השפופרת. חשבתי, מה יותר איום, להישרף כאן בעולם הזה ולכפר על הכול או חס ושלום להישרף לנצח בעולם הבא. זכות מיוחדת היתה לחנה לכפר על הכול ולהיעצר מהידרדרות מבעוד מועד.

חנה פונה אל בית ישראל, אל נשים, אל אחיותינו היקרות "אנא הקשבנה לזעקה עכשיו, אין זו חכמה להתעורר אחרי שמקבלים את המכה. עלינו לדעת מה ה' רוצה מאתנו וחשוב לגלות זאת עוד כשהכל הולך למישרין. הרמנה בנות ישראל

היקרות את נזר הצניעות שנפל ארצה. הוא שיביא לכן את היופי והאושר האמיתיים”.

קמח. הנפטרת באה בחלום כשכל הצוואר שלה מלא דם בגלל הכפתור העליון שהיה פתוח ב.ז. אשה שהייתי איתה בקשר נפטרה. כשנה לאחר פטירתה ראיתי אותה בחלום. היא עמדה עם שמלה, ואזור הצוואר בצבע דם, רצייתי לראות מה זה, הזזתי את הצווארון שלה לראות מאיפה יוצא הדם וראיתי מחזה מפחיד. ראיתי חתכים על הצוואר שנחתכו בסכין ויוצא מהם דם. נבהלתי מאוד ושאלתי: “מי עשה לך את זה?!” היא כיסתה את פניה בידיה ואמרה באנחה: “אל תזכירי לי את זה, אני לא יכולה יותר!” אחר כך ראיתי הרים גבוהים והיא הלכה לכיוונם, שמעתי אותה צועקת מאחורי ההרים וניסיתי להקיף אותם כדי לראות, ואז היא הפסיקה לצעוק. ראיתי אותה הולכת לסמטה צרה נפנפה לי לשלום

ונצלמה. עד כאן החלום. אותה אשה היתה צדקת בחייה היא התפללה שלש תפילות ביום, אמרה את כל התהילים יום יום (היא היתה מבוגרת וחיתנה את כל הילדים שלה) הקפידה על קלה כבחמורה, עשתה מעשי חסד, רק שהיה קשה לה לסגור את הכפתור העליון כי היא הרגישה שזה חונק אותה. לאחר החלום התקשרתי לרב הוא אמר שיש קשר בין הדברים ויש לפרסם את החלום לעילוי נשמתה.

קמט. נחש כרוך על צווארה של הנפטרת
בגלל חולצה עם כפתור פתוח

בלווייה של אשה חרדית לאחר הקבורה שם לב אחד מה"חברה קדישא" שארנקו ובו הרבה כסף, לא נמצא. לאחר התייעצות הלכתית פסקו לו הרבנים שאפשר לפתוח את הקבר כדי להוציא את הארנק. זמן קצר לאחר ההלווייה פתחו את הקבר ולתדהמת כל הנוכחים ראו נחש ענק כרוך סביב

לצווארה של הנפטרת, וכל הנוכחים היו מבוהלים ורועדים. התברר שאותה אשה היתה לובשת חולצות עם כפתור פתוח בצוואר וענדה תכשיטים לצווארה ברחוב.

קנ. קבלה על עצמה גרביים אטומות והדלקת פרקים הנדירה שהיתה לה נעלמה לאשה צעירה היו כאבים נוראים בכל פרקי גופה. לאחר בדיקת דם התגלה שיש לה דלקת פרקים נדירה. הרופאה שבשרה לאשה שיש לה דלקת פרקים נדירה, אפילו לא ידעה איך לטפל במקרה הזה והוצרכה ללמוד את הנושא.

האשה הלכה לביתה ועשתה חשבון נפש ואמרה בליבה "מדוע השם עשה לי את זה?" והסתכלה ברגליים שלה שהיו כואבות ומיוסרות מהדלקת פרקים וחשבה: "למה אני הולכת בכלל עם גרביים? לכסות את הרגלים, כדי להסתיר את היופי של הרגליים! אם כן מדוע הגרביים שלי

שקופות ומייפות את הרגלים ומוסיפות להם צבע יותר נאה מהרגליים שלי, האם זהו רצון השם? איך יכול להיות שכיסוי יהיה שקוף ובצבע יותר יפה מהרגליים שלי? את מי אני מרמה בכיסוי המזויף הזה? ואוי לי כמה אנשים החטאתי בגרביים האלו!". האשה קבלה את הדין על עצמה, גזרה וזרקה את כל הגרביים השקופות לפח ולבשה גרביים אטומות לגמרי (מכותנה) ותוך חודש יצאה מהמחלה הנדירה לגמרי בחסדי השם יתברך.

סדר לימוד ליום כד

קנא. מעשה נורא עם ה"בבא סאלי" זיע"א
 "רגל תחת רגל" (שמות כא, כה), מתוך ספר
 "סידנא בבא סאלי" חלק ב' עמ' נ"ז-ס':
 היה זה בשנת התשכ"ו. האדמו"ר הבבא
 סאלי זיע"א בא לירושלים לבלות בה כמה
 ימים, בבית חתנו. באחד הימים בהיות

רבינו וחתנו ועוד אורחים נכבדים מסובים לשולחן, קם האדמו"ר בפתאומיות רבה, ונכנס לחדרו, נעל את דלת חדרו יחד עם משרתו, הילד יצחק, ואף אדם לא ידע פשר דבר.

באותו יום בא ידידו הגדול והדגול של רבינו, הרה"ג יעקב מצאפי זצוק"ל, אב"ד העדה החרדית הספרדית, לבקר את רבינו. מיד החלו לדפוק על הדלת ולהודיע לרבינו, כי הראב"ד הגיע, אך רבינו לא שעה ולא ענה. לאחר ההתבודדות, שארכה כעשרים וארבע שעות, יצא אדמו"ר מחדרו ופניו פני להבים וקרא לחתנו ואמר: "שב לפני, ואספר לך":

לפני כששים שנה, כאשר החלוצים והציונים החלו להתרבות בארץ, והחלו ניצני פריקת עול מלכות שמים בריש גלי, תערובת של בחורים ובחורות, ובגדי פריצות לנשים, בערך הדור ההוא שכולן היו צנועות, עמד בשמים שר ישמעאל וקטרג קטרוג גדול לפני הקב"ה באומרו:

הנה בניך באים לארץ הקדש ומטמאים אותה במעשיהם ותעלוליהם, תערובת של בחורים ובחורות ובגדי פריצות וכו', מה שאין כן בני ישמעאל, כולם מקפידים על הפרדה מוחלטת בין גברים לנשים ונשותיהם כולן מכוסות מכף רגל ועד ראש, מקפידות לצאת לרחובות קריה רעולות פנים וכו'. והרי אתה הקב"ה שונא זימה, ואיך אינך מעניש את בניך ובנותיך ואינך נותן שכר טוב לבני ישמעאל? מבקש אני עונש של כליה ל"שונאי ישראל". באותה עת עמדו צדיקי הדור דאז לפני הקב"ה ובקשו רחמים על עם ישאל, שהקטרוג לא יעשה רושם בשמים ולא יתקבל. הפצירו והעתירו בתפילה, והוחלט בשמים, כי יעשו ניסיון לבני ישמעאל אם יעמדו בנסיון, ח"ו לא תהיה תקומה לעם ישראל, ואם לא יעמדו בנסיון, ממילא הקטרוג בטל. הוחלט בשמים לנסות שתי מדינות חשובות ומרכזיות הדוגלות בדת הישמעאלים - האיסלם. אחת "תורכיה", שהיתה מושלת

בכיפה בכל המזרח, והשפעתה היתה גדולה בעולם. והשניה "פרס", שבה היה מרכז קנאי האיסלם - השיעים ימ"ש. בתורכיה היתה מהפכת התורכים הצעירים נגד השולטן, ומתוכה צמח אתא תורק, שמשל שם וקבע סדרים חדשים במדינה, כסדרי ערי אירופה - הקידמה, החופש והדרור. וגזר כי אין רשות לאף אשה לצאת רעולת פנים, כנהוג. הנשים חוייבו ללכת גלויות פנים והורשו ללבוש בגדים בנוסח אירופאי החושפים זרועות וברכים, באין פוצה פה ומצפצף. יתר על כן, אשה, שתמשיך ללכת רעולת פנים, תקבל קנס. בפרס עלה לשלטון ריזה שאה פהלווי, וגם הוא חולל מהפכה בדרך אתא תורק, וגזר על הנשים, לא לצאת רעולות פנים [בכיסוי הנקרא צ'אדור בלשונם], כל שייך או מופתי, שעמד נגדו ונגד דעותיו, הוצא להורג, וכך הביא את הקידמה לארצו, לפי דעתו. ניתנה אף פקודה לשוטרים להעניש ולבזות כל אשה, אשר תצא לרחוב רעולת פנים, כדי

שכל הנשים ישמעו וייראו ולא יצאו רעולות פנים... כיום עומדים להנהיג בארץ אופנה חדשה של שמלות וחצאיות קצרות, שהארוכה שבהן תהיה טפח לפני הברכיים. ונעשה קטרוג גדול על עם ישראל ונגזרת גזירת כליה ב"מ. צדיקי הדור עמדו בתפילה ובתחנונים לפני הקב"ה לבטל את הגזרה, אך לא הצליחו לבטלה כליל, כי אם החליפו את הגזרה, במקום כליה ח"ו, זקנים וזקנות יפלו וישברו את רגליהם ויקויים בהם "רגל תחת רגל". ואכן באותו פרק זמן נפלו, באופן פתאומי, ורותקו למיטתם שנים רבות הרבה זקנים צדיקים וחסידים, ונזכיר כאן אחדים מהם. הרה"ג המקובל האלקי ר' יהושע שרבני זצוק"ל, מו"ר הגאון כמוהר"ר ר' עזרא עטייה זצוק"ל וזיע"א, הרה"ג החסיד כמוהר"ר יוסף זרוק זצוק"ל, ומנשים צדקניות, הצדקנית והחסידה מרת עישא אמסלם ז"ל חמותו של אדמו"ר, והצדקת שרה שלומיוף ז"ל מחותנתו של אדמו"ר אשר עליהן אמר

אדמו"ר זיע"א שהן דוגמת האמהות שרה, רבקה, רחל ולאה ת.נ.צ.ב.ה. הוסיף אדמו"ר ואמר, שיש צורך לעורר את העם מתרדמתו ולדרוש ברבים על חומרת הענין ואף להוציא כרוזים ומודעות ברחובות קריה בחתימת רבני הדור וגדוליו מכל העדות, ע"כ.

קנב. מחזה שלא מהעולם הזה

סיפר הבעל "שומרי אמונים" זצוק"ל: "קבוצת סוחרים נסעה בעגלות רתומות לסוסים לרגל מסחרם ובדרכם עברו בשדה שומם. לפתע שמעו צעקות נוראיות, שבקעו מבית בקצה השדה. הסוחרים הפנו את עגלותיהם לכיוון הבית, כדי לראות מה ניתן לעזור למסכנים הצועקים. הם נכנסו לבית וראו מולם מחזה מזעזע, שאינו מהעולם הזה.

דוד ענק מלא מים רותחים עמד על מדורת אש ובתוכו צפו בגדים מעלים אדים. אשה

זקנה עמדה ליד הדוד הרותח. היא הוציאה בידיה בגדים רותחים, הניחה אותם על ביתה, שישבה על ספסל לידה, ושתיהן צעקו: "אנא, הצילוננו, הושיעוננו!" וכך שוב ושוב - האשה הזקנה הוציאה בגדים, הניחה אותם על ביתה ושתיהן צרחו צרחות אימות.

הסוחרים נחרדו. הם הבינו שהם מראה שאינם מהעולם הזה אלא מעונשי הגיהנום. הם הסתובבו לאחוריהם ונמלטו בבהלה, שוכחים לגמרי שיש להם עגלות. במשך שלושה ימים רק רצו ורצו עד שהגיעו לעיר מגוריהם. כשהם מעולפים כמעט, ספרו הסוחרים לרב את אשר ראו. הרב אישר את סיפורים ואמר, שכנראה האם הלבשה את ביתה בבגדים לא צנועים כאן בעולם הזה, וכעת היא מתקנת זאת, על ידי שהיא מלבישה אותה בבגדים רותחים, שגורמים לכוויות קשות. לאחר מעשה נזכרו הסוחרים, שכלל לא אמור להיות בשדה זה בית, ואכן כשחזרו לקחת את עגלותיהן, הן

חיכו להם בשדה שומם לגמרי, והבית נעלם
מן העין.

הסיפור הזה מלמדנו, שאין זה פשוט כלל
וכלל לבקש מאמא בגדים לא צנועים, כי
עלול להיגרם סבל נורא לאמא ולבת
המבקשת.

קנג. קבלה על עצמה גרביים עבות
והורידים ברגלים נעלמו

גב' ב. לבשה 19 שנה גרביים שקופות אך
מתחת לגרביים השקופות היו לה גרבי גומי
עבות שנזדקקה להם משום הורידים שהיו
לה ברגליה. ביום מן הימים עלה במחשבתה
שאולי כדאי לה, אם כבר היא לובשת גרבי
גומי עבות, ללבוש גרביים 70 דנייר זה לא
יהיה נורא כ"כ. באותה תקופה ממש קיבלה
טיפול מיוחד מרופא שפתר לה את הבעיה
של הורידים לגמרי, והיום היא לא זקוקה
יותר לגרבי גומי, ואז הבינה שכנראה זה מה

שהיה עליה לעשות, פשוט ללבוש גרביים
עבות שמכסות את הרגל.

קנד. בזכות הצמות הצנועות
הבנות לא נחטפו לצבא ברוסיה

באחת התקופות ברוסיה חטפו בחורות
לצבא. כל יום נעלמה בת אחרת בדרך לבית
הספר או בחזרה לביתה. לא היתה אפשרות
להצילן, רק להתפלל שתחזורנה אי פעם
בשלום לביתן, כשהן עדיין דתיות
ומקיימות מצוות.

אשה אחת הקפידה לקלוע לבנותיה צמות
בשיערן הארוך כדי שתהיינה צנועות. כל
בנות המשפחה היו בתסרוקת הצמות גם
בגיל שמונה עשרה ובגיל עשרים. אותה
אמא לא שמה לב שרק בנותיה נשארו
בבית, ואילו כל חברותיהן כבר נחטפו מזמן
לצבא. כששמה לב לכך, הבינה שהכל
בזכות הצמות שלהן. כך הן היו נראות
לרוסיים כבנות צעירות, ולכן לא נחטפו.

כל בנות המשפחה זכו, בסייעתא דשמיא, להתחתן בשלום עם בני זוגן, וכבר לא היה חשש לחטיפה.

קנה. קבלה על עצמה להוריד את החליפה הצרה והבת זכתה לשידוך תוך 40 יום

סיפור מהרבנית הדגולה והחשובה ח.ר: לאשה אחת היה בגד מסוים, שאותו היא לבשה לשמחות של ילדיה, אך במשך הזמן הבגד נהיה צר והיא החליטה שהיא צריכה כבר בגד חדש לברית של הנכד. קנתה בד יקר מאד ונתנה לתופרת לתפור חליפה, אך אבוי, התופרת לא הצליחה והבגד לא היה מונח עליה טוב, ולברית היא לא הספיקה לדאוג לבגד חדש. היא מוציאה מהארון שתי חליפות, אחת יפה ומהודרת, זאת שלבשה כל השנים - אך היא צרה מדי, והשנייה חליפה לא מוצלחת ורחבה... והיא התפללה: "בורא עולם תעזור לי, מה אני אלבש חליפה

מכוערת או חליפה קצת לא צנועה?" ובורא עולם אכן עזר לה. היא הוציאה מהארון את הבגד הלא יפה, לבשה אותו ומכיוון שהיה זה יום חורפי, היא לבשה מעליו מעיל וחשבה שזה רעיון להישאר עם המעיל בברית, כאילו שקר לה. בברית היא הרגישה לא כ"כ נעים ליד כולם. והיא ביקשה בליבה: "בורא עולם, אני לבושה ככה... לפחות תעשה שבתי תזכה לשידוך תוך 40 יום ... בינתיים היא שכחה מזה. לאחר זמן מה הגיעה הצעת שידוך וביום שהוחלט סופית על השידוך ביניהם האמא נזכרת ומספרת את הסיפור של המעיל שלבשה בברית והיא סופרת את הימים בלוח ו-לא ייאמן! היה זה בדיוק ביום ה-40. וראו השגחה פרטית גדולה שבקשת האמא התקבלה כי מי שמבקשת בזכות הצניעות יכולה לזכות שהשם יעזור לה וימלא משאלותיה.

סדר לימוד ליום כה

קנו. בזכות הקבלה להחליף כיסוי ראש חלקי בכיסוי ראש מלא הצהבת של התינוק נעלמה סיפור אישי נוסף מפי הרבנית החשובה ח.ר: שקרה ב"ה, בזכות שמירת הצניעות. הסיפור הוא על הנכד שלי, תינוק שנולד וקיבל צהבת קשה שהסתבכה והרופאים לא ממש ידעו מה שיש לו. נכנסתי ללחץ וחשבתי שאני מוכרחה לעשות משהו בשביל הנכד שלי שיהיה בריא. ידעתי שמי שמקבלת על עצמה דבר בצניעות זה הדבר הכי חשוב אצל בורא עולם וזה מה שמתקבל וזה מה שעוזר! אז היה לי מאד חשוב למצוא משהו להתחזק בו אבל לא ידעתי מה. הקב"ה זימן לי שבדיוק אז התקשרה אלי אשה שלומדת אצלי בשיעור, שהיתה לה בעיה עם הבת שלה שהיא לא מספיק צנועה והיא הבת הבכורה בבית, והיא שואלת אותי מה לעשות עם הילדה. באותו רגע החלטתי שזהו, זאת המצווה

שלי. אמרתי לה שנדבר היום אחרי השיעור. בשיחתנו הצעתי לה להוות דוגמא אישית לילדה שלה ולכסות את ראשה שלא יראו לך שום שערה, אותה אשה שהיתה הולכת בכיסוי לא מלא, אמרה: "תראי, אני יודעת שכך צריך ללכת, אבל אני לא יכולה, בעלי רוצה רק כך". הסברתי לה שזה למען הילדה ומה גם שהיא הבכורה בבית והאחרות יחקו אותה אך היא בשלה: "מה יהיה בעבודה? איך תגיב הבוסית וכו'". אח"כ התקשרתי שוב, למרות שאני לא אוהבת "לנדנד" לאנשים. אבל הרגשתי שזה יהיה לטובת האשה הזו. אני מנסה לשכנע אותה והיא מתחמקת. ואז סיפרתי לה סיפור המראה מה כוחה של דוגמא אישית. סיפרתי לה מעשה שהיה על אשה שנסעה במיוחד למרחק לקנות חליפה לשמחה. היא קנתה חליפה צנועה עם צווארון, שרוולים, קפלים וכו' אך בבית אמרו לזה שזה לא צנוע. שאלתי אותה איזו צבע השמלה והיא אמרה אפור - כסף. היא

בדקה ליד גביע כסף וראתה שאכן זהו הצבע. אמרתי לה שצבע כסף אכן לא צנוע והוספתי: "חתן וכלה מקדשים בגביע של כסף, אך לא בשמלת כסף של השוויגר... וה' יחזיר לך את הכסף של השמלה וכו'". היא החליטה לוותר על החליפה וכעבור כמה ימים היא מתקשרת ומספרת שלאחר שסיימה את השיחה איתי היא בכתה ובכתה אך "בערב ילין בכי ולבוקר רינה", מה קרה?" יש לה בת בגיל 12 שאוהבת ללבוש אופנתי, קצר וצר ותסרוקות משונות וכו' וכמה שהאמא מתווכחת זה לא עוזר. "בבוקר שלאחר הטלפון" כך היא מספרת "קמתי בבוקר ומצאתי פתק על השולחן: "אמי היקרה, אני מאד גאה שיש לי אמא כ"כ צנועה וצדיקה שמוכנה להתמודד ולהפסיד כסף בשביל הצניעות. אמא אני גאה בך וגם אני רוצה ללכת בדרכך" ואז הוסיפה: "ה-600 שקל שהשמלה עלתה לי, היה שווה בהחלט ויותר מזה!" סיימתי את סיפורי ושוב אמרתי לאותה אשה: "רק

דוגמא אישית תעזור, אבל אני כמובן לא מכריחה, ה' יעזור, לפי הכח שלך". למחרת בני מתקשר ומודיע שהצהבת ירדה בבת אחת. אמרתי בלבי, 'זה לא יורד ככה סתם, בטח האשה הזו קיבלה על עצמה...' לאחר כמה ימים התקיימה הברית של הנכד בשעטו"מ ואני יושבת בסעודת הברית, ובאמצע אני מקבלת טלפון מאותה אשה: "הרבנית, קיבלתי על עצמי והלכתי כבר עם מטפחת לעבודה ובכלל לא צחקו עלי להפך, כיבדו אותי" ושמחתי שנלחמתי עם עצמי ברצון שהיה לי לעזוב אותה ולא להתקשר שוב, הרגשתי ממש השגחה פרטית. הגיע שוב היום שבו מתקיים השיעור ואז היא אומרת ממש עם דמעות: "את יודעת כמה זמן אני רוצה לכסות את הראש כמו שצריך, אני לא יודעת איזו זכות עמדה לי ופתאום זה הלך לי מהר, פשוט-שמתי ואת יודעת איך אני מאושרת?" אמרתי לה: "בזכות מי! בזכות הנכד שלי! באותו זמן לא סיפרתי לך, אך

חזרתי אלייך פעם שניה ושלישית למרות שזה לא מהרגלי, וזה כדי לזכות אותך למען רפואת הנכד שלי והזכות שלך עמדה שהילד יהיה בריא ובזכות הדוגמא האישית שלך שבנותייך יתחזקו”.

קנז. קבלה על עצמה...
והבת ויתרה על הפאה

ביום ראשון שלאחר סוכות ביקרתי את חברתי גב' ר' והיא מספרת לי שהיא בוכה יומם ולילה כי הבת שלה הודיעה לה מראש שכשהיא תתחתן היא תלך עם פאה: "ככה הולכות החברות שלי, ככה הולכות המורות שלי וכך גם אני אלך..." והאם שבעצמה הורידה פאה, לא מוצאת מרגוע לנפשה כיצד לבטל את רוע הגזירה.

האם ניסתה באיום: אם כך לא אבוא לחתונה שלך, והבת בשלה: "אז אל תבואי..." תשובת הבת... וגברת עלקה מספרת הסיפור, סיפרה לנו כיצד ישבה עם

חברתה ר. ועודדה אותה וסיפרה לה סיפורים מחזקים בנושא ה"שאל" והישועות שבאות מלבישתו.

באותו רגע הוציאה האם ש 400 ונתנה לעלקה ואמרה לה: "לכי לקנות לי "שאל" על הראש ו"שאל" על הכתפיים וזה יהיה לזכות ביני שתשנה דעתה לטובה". אני עשיתי כדבריה וביום חמישי, שבועיים לאחר שנתנה הכסף לקניית ה"שאלים" הודיעה לי את הבשורה הטובה והנפלאה: ביתה שתחי' התארסה עם חתן כליל מעלות ירא שמים ומתמיד שרוצה רק מטפחת!!! והשידוך יצא בשעטו"מ עם אמא שלובשת "שאל" על הראש ו"שאל" על הכתפיים אפילו שרק בהדלקת הנרות פשוט רואים ישועות מעל הטבע!

קנח. קבלו על עצמן

והבת המתבגרת תוך חודש נהיתה כלה

היתה לנו במשפחה בחורה מתבגרת שעדיין לא נישאה והצער במשפחה היה גדול, ללא

שום סיבה נראית לעין היא דחתה את כל השידוכים שהציעו לה כל פעם מסיבה אחרת - הזמן עובר וחתונה אין! אמא שלי החליטה שצריך להתאמץ באופן מיוחד: לשם כך היא תרמה סך של אלף כדי שיקנו מזה "שאלים" ויחלקו לבנות המשפחה. ב"י אלול היתה חתונה במשפחה וחיילקנו את ה"שאלים" לבנות דודות ולקרובות משפחה כדי שיקבלו על עצמן ללכת עם "שאל" ושיהיה לזכות הבחורה המתבגרת. בסליחות נהייתה הבחורה כלה!!! היא השתדכה עם בחור צדיק תלמיד חכם ויר"ש! רואים שכשעושים מעל הטבע רואים ישועות מעל הטבע!!!

קנט. בזכות הקבלה של...

החולה יצאה מטיפול נמרץ והחלימה

קוראים לה ז. אשה צעירה אם ל-4 קטנטנים, כבר כמה זמן שהיא מתלוננת שהיא לא מצליחה לישון בלילות כי היא לא

מרגישה טוב. ניסינו כל מיני סגולות ותרופות ושום דבר לא עזר, המצב הולך ונעשה קשה. בשמחה משפחתית ראיתי אותה והיא נראתה ממש רע, נראתה בין החיים והמוות ל"ע.

הייתי מאד נסערת ידעתי שצריך לעשות לטובתה משהו. יום אחד אני עומדת מול הראי ומתכוונת ללבוש את המטפחת הצבעונית שאני רגילה לה, (בשבת לבשתי "שאל" על הראש בצבע לבן) התלבטתי בינה לבין ה"שאל" על הראש השחור, עוד אני מתלבטת והטלפון מצלצל. על הקו ז. החולנית מתחננת לפני עלקה, תעשי משהו כדי שאני אחיה! אמרתי לעצמי אני כ"כ רוצה שתחיה. היא אשה כ"כ צנועה וצדיקה (היתה מהראשונות שהולכות עם "שאל" על הגב) אני חייבת לעשות משהו, הרי אי אפשר להיות כ"כ אכזרית ולא לקבל על עצמי משהו שיעזור לה. בגלל מצבה הקשה חשבתי כבר שמה שאקבל יהיה לעילוי נשמתה ל"ע. החלטתי - אני אלביש את

ה"שאל" על הראש!! וכך יצאתי מהבית!
 בסופו של דבר הכניסו אותה לבי"ח במצב
 קשה לטיפול נמרץ, לאחר תקופה של
 טיפולים התאוששה לאט לאט, הרופאים
 שבתחילה לא נתנו לה סיכויים עמדו
 משתוממים, מתאוששת ומתחזקת,
 ובמשפחה יודעים שה"שאל" של עלקה
 החזיר אותה לחיים!

סדר לימוד ליום כו ט

קס. קבלה על עצמה לא להעביר מיד ליד...
 והבן שהיה צמח התעורר

המספריים הכחולות משוק מחנה יודה...
 כוחה של צניעות בשמיים - להוציא ממות
 לחיים! בירושלים היתה משפחה מסוימת
 אשר בנם בגיל החמש הלך לשחק בגינת
 המשחקים הסמוכה לביתם. הלה החל
 להתנדנד בנדנדה כדרכם של ילדים, אולם
 מסיבה כל שהיא נקשר לו חבל הנדנדה

סביב צווארו, ובהעדר אנשים מבוגרים במקום מצבו הלך והסתבך עד אשר נחנק ומצבו היה קשה ביותר. הוא כמובן הובהל במהירות לבית החולים שם הוברר כי מצבו קריטי, ולאחר מאמצים רבים ספקו הרופאים ידיהם בייאוש, ולמרבה הצער נהפך הילד לצמח. ההורים ניסו לעשות ככל אשר אפשר הן בטיפולים והן בפניות לרבנים. אך הילד נשאר צמח במשך תקופה לא קטנה - תקופה קשה מנשוא, והנה, ביום בהיר אחד התקשר לפתע לבית המשפחה הגה"צ רבי דוד פרנקל זצ"ל (איש אמונו של מרן החזון איש זצ"ל ויהודי קדוש בפני עצמו) וביקש לשוחח בדחיפות עם אבי המשפחה, רבי דוד פתח בסערה: אתם משפחה פלונית? רצוני לספר לכם חלום נורא שחלמתי הלילה, בחלומי ראיתי את בית דין של מעלה אשר לפניהם היו מונחים שלושה קופסאות, על אחת היה רשום, "לחיים" ואילו על הקופסא השנייה רשום "למתים" ועל הקופסא השלישית רשום "נשמות",

ובכל פעם הב"ד של מעלה היו מוציאים שם של נשמה מקופסת הנשמות, ודנים ומחליטים האם להכניס את הפתק לחיים או למות, וברגע שהיו מכניסים לקופסא כך היה נגזר דינו של האדם הנידון. לפתע ראיתי כי הוציאו את הפתק של הילד שלכם, וגזרו למיתה, אולם כשבאו להכניס את הפתק לקופסא, הגיעו במהירות מספריים בצבע כחול מאזור שוק מחנה יהודה בירושלים, ואותם מספריים חתכו את הפתק לגזרים. זהו החלום אשר חלמתי, סיים הגה"צ רבי דוד פרנקל את סיפורו... מה הענין במספריים הללו, ומדוע ראה שהגיעו משוק מחנה יהודה, זאת כמובן הוא לא ידע, רק ראה חובה לעצמו לספר את החלום הנורא אשר חלם, (ומי שהכיר את אותו גאון וצדיק מופלא יודע היטב כי אם כבר פותח את פיו כל מילה שלו מדויקת להפליא). בעוד האבא המום משיחת הטלפון אשר קיבל, והנה הטלפון מצלצל שוב, על הקו היה הרופא מבית החולים אשר ביקש:

תבואו מיד לבית החולים. הלה אשר לא הבין מה קרה, רץ בבהלה לבית הרפואה, שם קבלו הרופא בהתפעלות: "אין לי שום הסבר לפי תורת הרפואה, אך הילד התעורר, ולאחר בדיקות ראינו כי חזר להיות בריא כאחד האדם, והנכם יכולים לקחתו הביתה... זוגתו - אם הילד, הספיקה אף היא להגיע לבית החולים, ובדרכם חזרה עם בנם בעודם המומים מנפלאות הבורא, שח לה בעלה על הטלפון מר' דוד פרנקל, מששמעה האשה את הסיפור, פניה הכחילו ורצו לקחתה לבית החולים... אך היא היסטה אותם ואמרה: לא! לא! פשוט אלו המספריים הכחולים שלי... בעלה נדהם, איזה מספריים? ומיד החלה האשה לספר: הרי אני תופרת בגדים, ובכל שבוע הייתי הולכת לחנות מסוימת בשוק מחנה יהודה, שם הייתי קונה כל מיני בדים, והייתי נותנת למוכר את המספריים שלי דווקא היות והם חותכות בצורה מקצועית, בשבוע האחרון החלטתי כי מהיום לא אמסור

למוכר את המספריים הכחולות שלי מידי לידו, אלא אניח אותם על השולחן, כדי לא להיכשל במסירה מיד של אשה לאיש, ואמרתי כי קבלה זו תהיה לרפואת בני... וכעת ששמעתי את החלום, איך לא ארעד?! וסיים הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: אני יכול לשלוח אתכם לילד זה שכיום הינו אברך חשוב, והמספריים נמצאים אצלו בוויטריןנה...

קסא. הרב ברנדסופר שליט"א אומר:

"אתה לא רוצה שאשתך תיראה כמו יהודיה?"

זוג אחד הלך לרב ברנדסופר שליט"א כדי לעשות התרת נדרים על ה"שאל" שהיא שמה על הראש בהדלקת נרות. הרב שליט"א ששמע את בקשתו של הבעל קם מהכסא וכעס על הבעל "אפילו בהדלקת נרות אתה לא רוצה שהיא תראה כמו יהודיה? אתה לא רוצה שהילדים יראו איך נראית אמא יהודיה? אתה לא מתבייש

לבקש התרת נדרים עבור דבר כזה? למי זה
מפריע?

קסב. כל הבית נשרף כליל חוץ מ...

הסיפור קרה במונסי ערב פסח תשס"ז, משפחה שעזבה את הארץ לגור בארה"ב וחיו שם במסירות נפש לקדושה ולצניעות, האשה הלכה עם "שאל" על הראש יחידה לגמרי, את הבנות חינוכו בבית, משפחה שלא שינתה את שמה לשונה ומלבושה במסירות נפש ממש. ביום שריפת חמץ נשרף להם ביתם על כל תכולתו, כולל בית כנסת שלהם שצמוד היה לבית. הכל הכל נשרף כולל ארון הקודש וספרי תורה שהיו בתוכו, כולל דברי תורה שכתב הבעל השם ישמור! כשנכנסו לאחר הכיבוי לנסות לראות אם אפשר להציל משהו מתשמישי הקודש שהיו שם, חפשו ומצאו שרק 3 "שאלים" של הראש שהיו שייכים לרבנית, רק הם נותרו שלמים ללא שנפגעו, למרות

שהם עשויים מחומר עדין שיכול היה להישרף בנקל יצאו מהשריפה האיומה ללא פגע. ללא ספק רואים כאן את מסירות הנפש שלה ללכת עם ה"שאל" למרות הכל - שהצילה אותם משריפה.

קסג. התשובה שהתקבלה ב"שאלת החלום" היתה: "המגפה של פטירת כל היולדות בגלל ה'חגורות'"

בימי הגאון הצדיק רבה של ירושלים רבי שמואל סלאנט זי"ע פרצה מגיפה בקרב נשות הקהילה, נשים צעירות רבות נפטרו בעת לדתן בזו אחר זו, מגיפה משונה זו הטילה מורא ופחד על אנשי היישוב הישן בירושלים, כולם נזעקו לביתו של המרא דאתרא רבי שמואל סלאנט בדמעות ושחו לפניו את קורות היום האחרון ואת מספר הנשים המוטלות בין החיים למות, הם הציעו לאסוף בדחיפות כנס תפילה

לאמירת כל ספר תהילים לבטל את רוע הגזירה, הרב הישיש הקשיב לדבריהם בכובד ראש והרהר דקות מספר, לבסוף דחה את דבריהם: "זה לא יועיל" הכריז, "עיקר התשובה היא שינוי המעשה! תחילה עלינו לברר בשל מה באה עלינו הרעה הזאת, ורק כאשר נבער את הרעה מקרבנו ונשפר מעשינו יש תועלת בתפילות לכפר ולמרק מה שקלקלנו בעבר, בלא זה הרינו כטובלים ושרץ בידינו, הרב כינס את בית דינו והוחלט לערוך "שאלת חלום" כדי לברר בשל מה באה עליהם הרעה הזאת. וכך עשה, התאספו אנשי ירושלים ויקיריה, הרב, חברי בית הדין, מקובלים קדושים ואנשי מעשה וכינסו שלושה ימי צום ותפילות שבסופם נערך כנס מיוחד ל"שאלת חלום". בחסדי השי"ת נענו הרבים בתפילתם, והתשובה לא איחרה לבוא: "נסתלקה שכינה מישראל בגלל ה'שלייף' [החגורה של הנשים]". באותם ימים החל מאן דהוא למכור לנשות הקהילה

חגורה שהידקה את בגדיהן וגרמה להבליט את צורתן ולמשוך עיין להתבונן, מיד יצאה הוראה מבית דינו של רבי שמואל סלאנט להסיר את החגורות. ואכן בנות ישראל הכשרות אשר לא ידעו עד כמה דבר זה מהווה מכשול להרהור וקטרוג הסירו מעליהן את ה"שלייף" הזה, המגיפה נעצרה באחת ויהי הדבר לפלא גדול.

קסד. מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך זי"ע
 "כל החומרות לא ישוו להידור אחד קטן
 בצניעות!"

קבוצת אברכים יראים באה לפני הגאון האדיר רבן של ישראל מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך זי"ע, ושאלה בפיהם: "רצונם עז להתעלות בעבודת הבורא, להתקרב אל ה' ולהדר במצוותיו, ואין הם יודעים במה להתחיל להחמיר ולדקדק?" השיב להם הרב לאלתר: "למה לכם חומרות וחששות, אין בהם כל צורך. העיקר הוא שתקבלו

עליכם לקיים כראוי את עיקר ההלכה באופן ראוי לכתחילה ולא בדיעבד". האברכים לא הרפו והתעקשו לבקש דרך לדקדק יותר בהלכה ולהתעלות בקרבת אלקים. שמע הרב, התרצה לבקשתם, וכך היו דבריו: "כל החומרות וההידורים לא ישוו להידור אחד קטן בצניעות. בענייני קדושה וצניעות יש לכל הידור קטן משמעות לאין שיעור, המרוממת ומקדשת את האדם לבוראו, כמאמרם ז"ל: כל מקום שאתה מוצא גדר ערוה, אתה מוצא קדושה. מי שנפשו צמאה לרוחניות עיקר ותחילה הן הצניעות והקדושה".

סדר לימוד ליום כז

קסה. קיבלה על עצמה ללבוש גרביונים...
והוורידים נעלמו באותו יום

גברת ה. הלכה עם גרביים והיה לה קשה לגרוב גרביונים ארוכים כי זה מסורבל

וזה חם וזה לוחץ וכו'... וכו'... באחד הביקורים שלה אצל הרופאה, התברר לה לצערה שיצאו לה וורידים ברגליים, הרופאה אמרה שהמצב חמור ומצריך לבישת גרביונים אלסטיות (שעולות ש400 !!), ומי שיודעת - לא פשוט לגרוב אותן והן ממש לוחצות וכו'... וכו'... לאחר מס' פעמים בודדות שגב' ה' גרבה את אותן גרביונים אלסטיות, היא החליטה אם כך ד' רוצה שאלבש גרביונים אז אלך ואקנה גרביונים ללבוש תמיד. וכך עשתה! קנתה את הגרביונים הרגילות, והחלה ללכת איתן, והלא יאומן קרה! הוורידים (שהיו במצב חמור) פשוט נעלמו באותו יום מבלי להשאיר סימן ושוב לא היה צורך בגרביונים האלסטיות והיקרות. ד' נתן את הוורידים כדי לכסות בגרביונים. גרבו גרביונים - נעלמו הוורידים!

קסו. קבלה על עצמה...**והחום של התינוק שהגיע ל-40 ירד**

הילד שלי, בן 8 חודשים עמו"ש, קיבל חום גבוה שלא ירד במשך שבוע, 40 מעלות חום ועם אקמול ירד ל-38.5 כשהלכנו לרופא להיבדק הוא מצא שזה וויראלי כשבצעם אין לזה תרופה ואין מה לעשות כ"כ. לאחר שבוע של חום גבוה, התווספה לכך גם פריחה בכל הגוף. בבוקר התקשרתי לרופאה שאמרה - אם עד מחר לא יורד החום להגיע דחוף אלי. בלילה כשמדדתי חום לילד ראיתי שוב 40.2 החלטתי שאני צריכה לקבל על עצמי התחזקות בצניעות וקיבלתי על עצמי קבלה קטנה אך חשובה. למחרת - הילד קם ב"ה ללא חום וללא הפריחה לאחר שבוע של בריאות ב"ה, קרה שלא הקפדתי על הקבלה שקיבלתי - והילד שוב קיבל חום בבוקר שהלך ועלה בהדרגה עד לערב. בערב נזכרתי שוב בקבלה שלא הקפדתי לשמור ו"חזרתי בתשובה" - להקפיד

ולשמור על הקבלה שקיבלתי! והחום ב"ה,
ב"ה ירד ולא חזר!

קסז. הנפטרת אמרה בחלום "מחר אתה איתנו"
ובבוקר האיש נפטר

מעשה נורא על גודל מעלת הצניעות
והקדושה מזמן הבן איש חי בעיר בגדד
נפטר זקן ובאו אנשי חברה קדישא לקוברו,
אחד הקברנים חפר את הקבר, ובהיותו
בתום החפירה נפל תל של עפר ונתגלו
תכריכים לבנים וצחורים. הקברן היה סקרן
לדעת מהם תכריכים אלה? נגע בהם
ומששם ונתברר שזאת גופת אשה שנשארה
שלמה לגמרי. סתם הקברן חזרה את העפר
וקברו את הזקן. והנה בלילה באה אשה
אליו בחלום ואומרת לו, אתה האיש שהעזת
לגעת בי בתוך הקבר? ענה לה הקברן
בחלום. כן זה אני. ראיתי תכריכים לבנים
וצחורים ורציתי לדעת מה פשר הדבר.
גערה בו האשה בחלום ואמרה לו, מעולם

לא נגע בי גבר זר חוץ מבעלי. אתה לא מתבייש? איך העזת לגעת בי? 20 שנה אני קבורה כאן ורק בעלי הוא היחיד בעולם שנגע בי. איך העזת לעשות זאת? מחר אתה איתנו!! בבוקר קם הקברן סיפר את החלום התפלל תפילת שחרית. והחזיר את נשמתו לבורא עולם.

מצמרר לחשוב על גודל מעלת הצניעות של אותן נשים צדקניות שבכוח צניעותן וקדושתן יש בכוחן לפעול בעולם הזה ובעולם האמת.

קסח. החליפה את הגופיה הצמודה והתקפי האסטמה ירדו

אני סובלת מהתקפי אסטמה תכופים באחד הפעמים פינו אותי למרפאה עם התקף מאד חריף הרופא שאליו הגעתי אמר לי שהגופייה הצמודה מאד לגוף מאד חונקת ומחריפה את ההתקפים "מה את לובשת חולצה כזאת" ובאמת לקחתי את דברי

הרופא לתשומת ליבי ושיניתי לבושי וב"ה
ההתקפים פחתו בצורה משמעותית. ב"ה!

קסט. קיבלה על עצמה גרביונים...
וכל הפצעים ברגליים נעלמו

כבחורה מתחזקת הלכתי תקופה מסוימת
ללא גרביים כלל, וכל הזמן קיבלתי מכות
ברגליים, פצעים, חבלות, בצורה בלתי
מוסברת ממש, כשהתחזקתי וקיבלתי על
עצמי לגרוב גרביונים עבר וחלף הכל
ממש! ממש!

קע. קיבלה על עצמה לכסות את הצוואר והגב
כהלכה והפצעים נעלמו

סבלתי מפצעים באזור הצוואר והגב העליון
איזור זה לא היה מכוסה לפי דרישות
ההלכה. באזור גלוי זה סבלתי מפצעים,
רופא העור שאליו הלכתי אמר לי שאני
סובלת משום שאיזור זה חשוף לשמש,

והחשיפה לשמש גורמת לפצעים,
כשכיסיתי איזור זה כפי שההלכה דורשת.
הפסיקו לי הפצעים והכל עבר כלא היה.

קעא. "החזון איש" זיע"א אמר
"אם מדובר בגרביים שקופות עדיף שלא
יביאו אותם כלל"

במוסד חרדי לבנות פליטות שואה התקבלה
בשמחה ההודעה שארגון הסעד היהודי
הג'וינט - שלח באוניה כמות נכבדה של
גרביים כתרומה לבנות מוסד. הדבר היה
נחוץ מאוד לבנות בשל החוסר בגרביים
בכלל. משום מה עוכבו הגרביים בבית
המכס בתואנות שונות ומשונות עסקנים
נמרצים שפעלו לשחרר לפחות חלק
מהמשלוח, הועלו חרס בידם... וגדל החשש
שהן תוחרמנה ותימסרנה למוסד מקביל
במגזר החילוני, ולא תגענה ליעדן. ישבו
הגאונים רבי שמואל גריינמן ורבי מאיר
קרליץ לפני הגאון בעל ה"חזון איש" ודנו

באיזה דרך להעביר את רוע הגזרה. לפתע שאל מרן בעל "חזון איש" על אלו גרביים אנו מדברים? האם על שקופות?! טוב מאוד שעוכבו בבית המכס. מי יודע אילו מכשולים גדולים וחמורים היו יוצאים מהן? מוטב שהיתומות תלבשנה גרביים ישנות ובלויות, אבל אטומות, ולא גרביים המחטיאות את הרבים..." (סופר על ידי הגר"ב שליט"א מבאי ביתו של החזו"א זצ"ל).

קעב. קיבלה על עצמה הידור בגרביונים עבור האמא והגירודים פסקו לגמרי

שזכבת לה חולת - לב אנושה בבית חולים חודשים ארוכים וסובלת מהשלכות קשות של חולשת ליבה, תופעה לא נעימה של גירודים משכיבה ממושכת. ביקשה ביתה שלא יכלה לראות בסבלה, רצתה להקל מעליה, ובקשה מהקב"ה מה אני יכולה לעשות לשמח אותך שתשמח אותה, את אימי בישועה? והחליטה לקחת על עצמה

תיקון כלשהו בגרביונים שגורמים לה לגרוד, זה מול זה. ואכן נעלמה התופעה, והרגשתה של האם השתפרה.

קעג. קיבלה על עצמה הידור בגרביים...
וכאבי הברכיים נעלמו

כאבי ברכיים בלתי נסבלים של קרובתי הביאוני לחשוב במה אוכל להקל מעליה?
תיקנתי משהו מסוים בגרביים, ויהי הפלא
נעלם הכאב!

קעד. קבלו על עצמן שיפור בנושא הגרביים
והילד ניצל מנכות

תאונת דרכים שפגעה אנושות ברגלו של ילד קטן נקטעו לו 4 אצבעות ואחת רק נשארה והיא אחראית על השיווי משקל בגוף. השכנות, המכרות קיבלו על עצמן תיקונים בנושא גרביים ובכך עטפו את רגלו של הילד ברחמים. הוא עבר את

תקופת ההחלמה בקלות יחסית וזכה להפחתה בכאבים, ולא נשאר נכה לכל ימי חייו כפי שצפו הרופאים וגם נחסך ממנו השתלת עור שמצד הטבע היתה לא מן הנמנע. תודות לשכנות!

קעה. קיבלה על עצמה לא ללבוש חולצה צמודה... וכאבי הבטן הנוראים של הילד נעלמו

ילד קטן התפתל מכאבי בטן נוראיים. האם לא ידעה איך להקל מעליו. החליטה, שאת החולצה שלבשה באותו יום שהבחינה שהיא צמודה לה, יותר לא תלבש! והנה, קם הילד הכאב נעלם!

קעו. קיבלה על עצמה להרחיב את החצאית... והילד שעמד למות, פתאום יצא מכלל סכנה והחלים

תינוק בן שלושה חדשים הגיע למצב של סכנה: כל הריאות שלו היו סתומות עם

דלקת חזקה שהיתה שם והוא בקושי יכל לנשום. לקחו את התינוק לרופא והוא קיבל אנילציה, כדורים תרופות ועוד... וברגע שכבר לא היה מה לעשות הם הופנו לבית החולים. עבר עליהם לילה קשה, הילד לא אכל ולא שתה, בקושי נשם, נתנו לו אנטיביוטיקה דרך הווריד. באותו לילה חשבו שהתינוק ח"ו נפטר בידי אימו, האמא של הילד התחילה לבכות והתפללה, ובאמצע התפילה שאלה את ה' "מה אני יכולה לעשות שהילד שלי יבריא?" וביקשה שה' יאיר את עיניה. והנה פתאום היא הרגישה שכדאי לה להתחזק דווקא בנושא הצניעות. היא היתה הולכת עם חצאית בגזרה ישרה וצרה והחליטה לקבל על עצמה להרחיב את חצאיותיה. אחרי שלושה ימים הילד יצא מכלל סכנה, התחיל לנשום כראוי לאכול ולשתות.

סדר לימוד ליום כח

קעז. קיבלה על עצמה...

והחולה שכמעט מתה פתאום החלימה

לאשה צעירה ממשפחה חשובה בירושלים, צמחו ל"ע סביב הצוואר הרבה גידולים. היא הגיעה למצב של פיקוח נפש ממש. הרופאים אמרו "הבאתם לנו מת", היא כבר היתה עיוורת וממש היתה גל של עצמות. אחת מבנות המשפחה קיבלה על עצמה ללבוש "שאל" על הראש, דבר שהיה עדיין נדיר מאד והיה כרוך בהרבה מסירות נפש, היא ספגה קריאות כעין "לכי למנזר" אך היא בכ"ז החליטה לעשות מעל לדרך הטבע, כי בדרך הטבע כבר לא היה מה לעשות, והיא אפילו חשבה לעצמה שאולי זה כבר יהיה לעילוי נשמתה, חלילה. ב"ה אשה זו הבריאה לגמרי בצורה שלא תיאמן. ומאז נקרא "שאל" זה "שאל תחיית המתים".

קעת. בזכות הצמות**ניצלו מעבודת פרך במחנה הגרמני**

מעשה שהיו שתי משפחות רבנים מאוד חשובות, שניצלו ממוות בשואה בזכות שתי הצמות: הגסטפו כבר ידעו שהבנות הגדולות מגיל 14-15 עושות רק צמה אחת, והם רצו לקחת את הבנות הגדולות לעבודה במחנה, אז הם טיילו בכל הבתים בלילות כשכולם ישנו ונכנסו לחדרים ובדקו, מי שהיתה לה צמה אחת לקחו אותה לעבודת פרך, אבל אצל משפחתו של הרבי מקרעטשניף הקפידו לא לזוז כקוצו של יוד מ"שלא שינו את לבושם" וקיימו זאת במלוא מובן המילה, והיו הולכות עם שתי צמות קלועות ארוכות עד החופה, וכשהגיעו החיילים, הם שברו בכעס את הדלתות, ורצו לקחת את הבנות הגדולות, וכשראו את שתי הצמות הקלועות, אמרו אחד לשני בגרמנית: אין כאן ילדות גדולות בא נלך מכאן, והשאירו בשקט ומנוחה את הבנות הגדולות המאושרות. היתה להם

סייעתא דשמיא ותוך כמה ימים הגיעו בשלום לארץ ישראל, וכך הם מייחסים את הצלתם לזכות שתי הצמות!

קעט. קבלה על עצמה להתחזק בצניעות
והבת הקטנה שהיתה כמעט עיוורת
החלימה

סיפורה של פ. ש. כשנולד לי הבן הראשון היתה לו פזילה בעין, כשהלכתי איתו לרופא היתה לי כבר תינוקת בעגלה בריאה ב"ה. הרופא שבדק את הבן הסתכל גם על התינוקת בעגלה ואמר: "הלוואי שהבת הזאת תראה כמו הבן" מסתבר, שלא ידענו, אבל התינוקת בקושי רואה, כמעט עיוורת ל"ע. אני כשלעצמי הלכתי ב"צניעות מודרנית" אהבתי מאד את היופי והלכתי בהתאם. ידעתי היטב מה עלי לתקן והיכן הבעיה שלי. עשיתי חשבון נפש - אני גרמתי מכשול לגברים שהסתכלו בי (בעיניהם) ולכן יש אצל שני ילדיי בעיה

בעיניים. התחלתי להתחזק בצניעות וב"ה
היתה לי זכות. תודה לד' שקיבלתי זאת
בעולם הזה! היום התינוקת הזאת היא
בעצמה אמא ורואה היטב ויש לה ילדים
בריאים ב"ה.

קפ. קבלה על עצמה...
והבת שהיתה גוססת פתאום החלימה
והבריאה לגמרי

במשפחה ברוכת ילדים, חלתה ל"ע אחת
הבנות בחצבת חריפה, מצבה הדרדר מאוד
והיו חייבים לאשפזה. בביה"ח אמרו שאין
תקוה, אך אולי במרכז הארץ יש ביה"ח
שיש בו מכונה מיוחדת. הילדה היתה
מונשמת ומורדמת וחיבורה למכונה היה
כרוך בסיכון גדול מאוד שמא הטיפול לא
יצליח. הפנו שאלה לרב וייס והוא אישר את
העברתה. אמה וסבתה של הילדה החליטו
לקבל על עצמן ללבוש "שאל", אחרי
סיפורי ישועות שהן שמעו, בינתיים הילדה

חברה למכונה כשהדופק היה כבר אפס. וכבר אספו מניין לווידוי, ממש מוות קליני, בתחילה המכונה לא הגיבה, אלא להפך היה נראה שהמצב עוד מחמיר, אך לפתע הדופק החל לעלות ולטפס, והרופאים ההמומים שלא האמינו קראו בהתרגשות: "אתם עשיתם את זה עם התפילות!" הילדה הבריאה לגמרי ב"ה והיום היא מסתובבת בינינו בריאה ושלמה. עמו"ש.

קפא. קבלה על עצמה

והבת שהיתה כמעט עיוורת החלה פתאום לראות בשתי עיניה

נערה אחת עסקה בתפירה כשלפתע נכנס הפורם, של התפרים לתוך אחת מעיניה. הרופאים, כשראו את מצב העין לפני הניתוח אמרו שנראה להם שהעין איבדה את מקור הראייה רח"ל האמא של אותה נערה התלבטה קשות אם לקבל על עצמה ללבוש "שאל" או לא, ולבסוף החליטה שכן

- למען רפואת בתה. למחרת אחרי הניתוח החלה הנערה להתלונן על כאבים והחליטו לרופף לה את התחבושת. כשהורידו לה את התחבושת קראה הנערה: "אני רואה בשתי העיניים!" מאור עיניה חזר ואפילו לא נזקקה למשקפיה.

קפב. האברך שנפטר בא בחלום לרב ואמר
"הסיבה שהלכתי לעולמי היא בגלל
שאשתי היתה הולכת עם פאה נוכרית"

עובדה מצמררת מרב גדול מפורסם ומקובל
שליט"א בכנס בירושלים.

האמת שלא הייתי מעיז להגיד את זה אך
אומר זאת לעילוי נשמת ידידי. היה לי ידיד
תלמיד חכם וירא שמים שהיינו קשורים
מאד. באחד הימים הוא חלה ולאחר תקופה
קצרה השיב את נשמתו ליוצרו.

כאב לי מאד על זה, ולא היה לי שום הסבר
מניח את הדעת.

בהזדמנות מסוימת הלכתי להתפלל על
קברו. באותו לילה הוא בא אלי בחלום
ואמר לי:

"דע לך, שאמנם עסקתי בתורה ונשמרתי
מכל חטא ועם כל זאת נענשתי כך, מפני
שאשתי היתה לובשת פאה נכרית. וכהוכחה
שהדברים שאמרתי לך אמת הם, תראה
שבעוד מספר ימים תשמע על עוד תלמיד
חכם שגם הוא חולה במחלה זו וגם הוא
עומד להפטר מן העולם מאותה סיבה
ממש".

לצערי הרב החלום התקיים במלואו.
נתחזק כולנו בשמירת הצניעות ובקדושה
אמיתית ונזכה לחיים טובים ושלוש.

סדר לימוד ליום כט ט

קפג. סיפור אישי יוצא דופן ומסעיר
להלן תקציר סיפורה המרגש של אשה
שמובא בעידודו של רב גדול שפסק שעליה

להעביר את המסר. המשפחה עברה תאונה ברכבם כאשר הבעל ל"ע נספה בתאונה, והאם אושפזה במצב אנוש בביה"ח.

כך היא מספרת: בהיותה מחוסרת הכרה ומחוברת למכשירים רבים, ראתה עצמה בעולם העליון באולם ענק, היא היתה בראש האולם ומולה היו הרבה מאד נשמות מתפללות ובוכות כשלפתע החלו הנשמות לצעוק עליה בקולי קולות: "קיבלנו עונשים חמורים בגללך", היא בוכה וצועקת: "מה עשיתי?" והם משיבים: "הכל בגלל שהחטאת אותנו בלבושך ובפאה שלך". הם צעקו: "זה לא כיסוי ראש". היא נדהמה! היו שם סבים וסבתות שצעקו עליה "את אשמה!" הכשלת את הצאצאים שלנו בהרהורי עבירה. באותו רגע, מספרת: "הרגשתי בושה עצומה, קשה לתאר במילים, ובמושגים שלנו. רציתי לברוח ולהתחבא, אך אין לאן. הבושה שם למעלה, כמו עונש מוות. הנשמה רואה ושומעת, והקולות אינם כמו שאנו רגילים לשמוע

בעולם הזה, אלא הכל עובר בטלפתיה". בעודה עומדת לבד מול הטענות האלו, ניסתה לתרץ את עצמה "אבל לא ידעתי", "זה מה שאמרו לי", "הרב התיר לי". "חשבתי שמותר ללכת עם פאה" אבל שם בשמים לא ראו זאת טוב בכלל, ראו זאת כירידה רוחנית ולא קבלו את זה בכלל למרות שאמרתי והתחננתי על נפשי אך שום דבר לא עוזר שם למעלה ולא משנה אם את ליטאית, חסידית, ספרדית וכו'. מה שקובע זה החטאת הרבים ועל זה אשה נענשת מאד, ראיתי שאין פשרות בצניעות והבנתי שצניעות האשה זה הדבר החשוב ביותר לקב"ה, וכל העולם עומד על הצניעות".

כאשר צעקה: "אני רק בעלת תשובה" הראו לה, את כל החיים שלה, במיוחד איך היה אופן לבושה לפני חזרתה בתשובה ולאחר שחזרה בתשובה - כשהחליטה לשים פאה על ראשה, מראים לה שבעצם לא עשתה תשובה, כיון שהלבוש שלה והפאה זה לא

צניעות, והתחילה להבין שהחטיאה כאשר עברה ברחוב עם הפאה, האיפור והבגדים הצרים והלא צנועים, וכל הסתכלות בה גרמה לעונש של המסתכל בה. היא הרגישה החמצה שעכשיו מאוחר מדי, וחשה צער גדול "איך ציערתי את השכינה הקדושה, איך הייתי כפויית טובה כלפי בורא עולם". החרטה גדולה. פתאום רואה את בעלה בין כולם וצועקת לו שיעזור לה היא ניסתה להגיע אליו אך לא נתנו לה. אז הוא אומר לה: "את רואה, אמרתי לך שאת מכשילה" הצער הגדול של הבושה היה לאין שיעור, היא הבינה שזה חלק מהעונש שלה, ושוב צעקה והתחננה, למה אני... פתאום היה שקט, ואז שמעה קול שאמר: "את נבחרת להיות שליחה!" היא רואה את עצמה בחדר קטן יושבת על כסא במצב של צמח, בלי יכולת לזוז והבינה שצריכה לקבל עונש. אז מגיעה אשה לבושה בצניעות ומטפחת לבנה, היה עליה אור גדול, והבינה שהיא נשמה של צדיקה מהעולם העליון שבאה

לעזור לה. האשה סיפרה לה שנשלחה מההיכל של ה"בבא סאלי" זצ"ל בשליחותו, היא הבינה שהאשה ממשפחת אבוחצירא. הצדיק ביקש ממנה שתעזור לה ותלמד אותה מה זה צניעות בת ישראל, מה זה מטפחת, מה זה לבוש צנוע. האשה ביקשה ממנה: "בתי, חזרי בתשובה, אוי לה לאותה בושה, בת ישראל שתהיה בחוסר צניעות" ענית: "אבל אני לבושה" והאשה הצדיקה עונה: "מה שלבשת למטה זה הלבוש שלך בעולם העליון - כאן זה לבוש רוחני ולא גשמי, שאותו איבדת בלבושך הלא צנוע ובפאתך" היא היתה הולכת וחוזרת ומלמדת אותה הלכות צניעות הביגוד וכסוי הראש. באחת הפעמים האשה הצדיקה שואלת אותה "מדוע הורדת את כיסוי הראש ושינית את לבושך?". היא מנסה לענות ולהצדיק את עצמה אבל חשבה שלא יכלה לדבר. האשה חזרה ואמרה לה בקול אימהי: "חבל שהורדת את הכיסוי ראש". מה שנותר לה זה להיכנע, להקשיב וללמוד

מהאשה. האשה ציוותה עליה ללכת מעתה רק במטפחת צנועה, היא מספרת שהיה לה צער שהרי תמיד חשבה שפאה נקראת כיסוי ראש. האשה אמרה שעוד מעט יסתיים העונש שלה ותצא מכאן אך ורק עם מטפחת שזה הכיסוי של הראש. לפתע מצאה את עצמה במחלקת טיפול נמרץ מחוברת להמון מכשירים. לאחר שגילתה האם סימני חיים, באו כל הרופאים לחזות בפלא הגדול, אך כאשר הוצאה מחדר טיפול נמרץ למחלקה נכנסה שוב לתרדמת ומספרת: "לפתע ראיתי את עצמי עומדת מול אור גדול נפעמת מהמראה העצום, היה זה אור רוחני עצום, האור הקרין הרבה אהבה וחמלה בעוצמה שלא ניתנת לתיאור בעולם הזה, היה זה אור השכינה הקדושה, האור דיבר אלי, הבנתי שרוצים לתת לי חיים היה ברור לי שכל מה שקרה לי היה בגלל הפאה שחבשתי ושזה הוביל אותי להתנהג בחוסר צניעות וללכת בלבוש לא צנוע והבנתי איך עבירה גוררת עבירה,

חשתי בושה איך יכולתי לצער את בורא עולם מול כל המלאכים. ואז צעקתי: הכל קרה לי בגלל הפאה! וזרקתי אותה לכיוון האור ואז ראיתי את המגירה שלי בביתי עם כל המטפחות שהיו לי. היא מתארת בהתרגשות רבה, אני רואה אותן כמו יהלומים בוהקים ונוצצים ואני חשה את האמת שם למעלה, שהמטפחת שווה יהלומים ושהיא כמו כתר לראש האשה! הוצאתי את המטפחות ואני מנשקת אותן אחת אחת וצועקת: "ריבוננו של עולם אני מבטיחה לך כשאחזור הביתה - לעולם לא אוריד אותן מראשי" והתחלתי לבכות. הבנתי שרוצים ממני שאעביר את המסר לבנות ישראל וראיתי כמה הקב"ה שמח בצניעות של בת ישראל, הבנתי שמטפחת עושה נחת רוח גדולה מאד לריבוננו של עולם שזה הכיסוי הנכון וכמה זה שומר על בת ישראל ושומר על הבית, ואיזה שכר מקבלים על זה, אז הבנתי את השליחות שלי!

”בנות ישראל, אין לתאר כמה הצניעות חשובה שם למעלה וכמה עומק הדין למי שלא הולכת בצניעות”.

החזרה לעולם הזה היתה בשלבים. כשהתעוררה לגמרי, הרופא נאלץ לספר לה את האמת המרה לגבי בעלה ז”ל והוסיף: ”מישהו בשמים אוהב אותך, נס שאת מדברת”. לאחר תקופה ארוכה של אשפוז וטיפולים, חזרה לביתה תוך כדי שהיא מחליטה ”אני זורקת את הפאות ושמה מטפחות” אבל היצר גובר מאד והיא שוב מניחה פאה על ראשה, וזאת משום שחשבה שעדיין זה לא הזמן, ומדוע למהר. באחד הלילות היא חולמת על בעלה ז”ל שיושב בקצה שולחן ארוך, הוא צועק וצועק, היא לא הבינה על מה כועס עליה? מה לא בסדר? אולי בגלל הפאה? ”אוי, הרי אני אלמנה ולא יתכן שכ”כ מקפידים עלי בגלל הפאה” ושוב לילה נוסף היא רואה את בעלה ז”ל והפעם שואל אותה מפורשות: ”מדוע הנך הולכת עדיין עם הפאה?” הוא

הראה לה את דמותה עם ביגוד רחב, חצאית ארוכה ומטפחת שמכסה היטב את כל השער ואמר: "כך צריך ללכת! זה נקרא צניעות!" היא ניסתה לתרץ את עצמה, אבל הוא לא ענה, רק שאל "מה את עוד רוצה שיקרה?" אך היא החליטה שהיא הולכת ב"קצב שלה". הרי היצר הרע לא ייתן להשתנות מהר! לאחר מכן יצאה לטיול עם ילדיה והצטלמה איתם וגם עם... הפאה - כל התמונות נמחקו!!! לאחר מספר ימים, שבוע לפני ראש השנה פגשה באשה שגרה בדירה הקודמת שהם גרו בה, וזו סיפרה לה שלתיבת הדואר שלה הגיע דף מודפס לפני התאונה, שתוכנו היה חומרת איסור חבישת פאה... ומישהו הוסיף בכתב יד עבורה: לפני שיהיה מאוחר...! אותה אשה התכוונה להעביר את המסר עם המכתבים מיד, אך זה הגיע באיחור לאחר שכבר התרחשה התאונה!

"הבנתי סוף סוף שהחלום עם בעלי והמכתב הגיעו אלי משמים לאותת לי עוד איתות

שאינן כבר זמן, ואינן יותר מה לחפש תירוצים, צריך לעשות תשובה. הבנתי שעלי לספר את המסר שחוויתי, באותו יום גזרתי את כל הפאות וזרקתי אותן, בכיתי ועשיתי תשובה!"

קפד. קבלה על עצמה לא ללכת עם חצאיות קצרות והבדיקות פתאום היו בסדר

בני הבכור נולד למשקל 3.430, במסירות ובדאגה רבה התחלנו את גידולו. את האכזבה הראשונה קבלנו כשהגענו לביקור שגרתי שהפך אח"כ לסדרתי בטיפת חלב.

התינוק לא עלה מספיק במשקל, התבקשנו להוסיף תחליפי חלב אם שנשלחו מהבית. הביקורים הנוספים לא חידשו דבר, הילד מתחת לעקומות, כך נטען. צריך מעקב תמידי כל הזמן. התינוק עלה בקצב איטי ומדאיג, התחלנו לערוך סדרת בדיקות

מקיפות שבמהלכן הגיעו למסקנה שלילד יש רגישות לגלוטן. ע"פ כל התסמינים - בטן תפוחה, שלשול כשנשאלתי ע"י הרופא אם יש לנו רגישות לגלוטן אמרתי, כן. אחד האחיינים רגיש. א"כ טען הרופא - זה כנראה גנטי והופניתי לרופא מומחה.

עד לקבלת התשובה מהרופא המומחה קבלתי על עצמי בלי נדר לא ללכת עם חצאיות קצרות עם קבלה זו הגעתי לרופא המומחה. הרופא ערך סדרת בדיקות ואני מחכה בקוצר רוח לשמוע את תשובתו. מתפללת בכל ליבי שהקבלה תעמוד לי. לפתע אמר הרופא בפה מלא: אין חשש לרגישות כלל וכלל.

החצאיות הקצרות מביאות צרות והצנע לכת עם ה' אלוקיך ובריאות ופרנסה מנת חלקך. חצאיות ארוכות, אורך ימים יוסיפו לך וברכות טובות מעל ראשך.

קפה. הגאון מוילנא זיע"א אמר
 "אם האשה מכסה את עצמה בצניעות
 יתר בוודאי שהיא תוכל לפעול ישועות"

הגאון מוילנא אמר שהצניעות עושה לאשה
 כמו שהתורה עושה לגבר. כמו שלגברים
 התבלין נגד יצר הרע היא התורה, כך אצל
 האשה הצניעות יכולה לרפאות מחלות,
 ובוודאי אם אשה מכסה את עצמה בעוד
 בגדים, היא בוודאי תוכל לפעול ישועות.

סדר לימוד ליום ל

קפו. קבלה אל עצמה להאריך את החצאית...
 והצליחו פתאום לכסות את כל החובות
 שלהם

גברת ג' פנתה לרבנית י. פ. ושפכה לפנייה
 את מר ליבה כי אכן יש להם חובה גדולה
 של 280,000 ש"ח בגין סיבות שונות והם
 לא יודעים איך לצאת מחוב זה.

אמרה לה הרבנית י.פ. הקב"ה עושה מקרים רק למי שהוא אוהב אותו ואותך ה' אוהב ורוצה לעורר אותך במשהו ואת הרי כבר עם מטפחת כ"כ צנועה וצדיקה אולי תאריכי את החצאית וה' יאריך לך את הפרנסה והרי ידוע שלא נופל כסף אם אין חור. נסתום את החור מה שצריך לכסות וה' יכסה לכם חובות. גב' ג' חשבה על כך ובכלל לא היה לה קל עם קבלה זו והרי זה הפסד של מאות שקלים והפסד של כבוד ויופי אבל מלנסות לא מפסידים והיא קיבלה על עצמה להאריך את החצאית והנס לא אחר להגיע. בעלה באותו חודש הכניס כרטיס במפעל הפייס והם זכו באלפי שקלים וכיסו את כל החובות.

אמא של אותה אשה הנ"ל ראתה עד כמה הצניעות כ"כ מונעת טוב מהאדם וכמה הצינור של השפע שקב"ה רוצה לתת נסתם בגין הצניעות היא החליטה גם היא לנסות ולהוציא את השחור מהעניים מהסיבה שביתה מחכה לישועה של עיקוב הזיווג

ובתוך שבועיים מצאה את בן זוגה המתאים
לה בזכות הקבלה.

קפז. קבלה על עצמה כיסוי ראש גם בלילה
ותוך מספר ימים מצאה עבודה מצויינת

גברת אחת נגשה לרב מפורסם שיברך אותה
שתמצא עבודה טובה, שאל אותה הרב, את
חובשת כיסוי ראש גם בלילה ענתה האשה
בשלילה, פנה אליה הרב ואמר לה: תקבלי
על עצמך ללבוש כיסוי גם בלילה ויהיה לך
ישועה בקרוב, האשה קבלה על עצמה ותוך
כמה ימים מצאה עבודה מצויינת.

קפח. בזכות תוספת צניעות נמנע אסון גדול
הסיפור שלי התרחש בין כותלי בית הכנסת
בשמחת בית השואבה.

הצטופפנו נשים רבות בעזרת נשים כדי
לצפות בריקודים הסוערים. עזרת הנשים
היתה ממוקמת בקומה מעל בית הכנסת,

והיתה עשויה כצורתה של האות ח'.
הגברים רקדו בעוז תחתינו, ואנו התפרסנו
לכל אורך עזרת הנשים לצפות בשמחה
הגואה.

בשני צידי בית הכנסת היו דלתות כבודות
אשר היו מיועדות לפתחי חירום, אך
המדרגות שתחתן טרם נבנו... כלומר,
הפתח היה פעור ותחתיו גובה של שלוש
קומות! הדלתות היו מהודקות בחוזקה על
ידי קורת עץ אשר קיבעה את הידית
למקומה, וסביב הקורה כרכו חבל עבה
שלא תזוז חלילה וחס ממקומה.

באמצע הריקודים העביר גבאי בית הכנסת
בקשה לציבור נשים, שמפאת הצניעות
ראוי לנשים

להתרכז בקדמת עזרת הנשים ולצפות אך
ורק משם לכיוון עזרת הגברים.

התרכזנו כולנו בקדמת העזרה, ולא
בצדדים, למרות הצפיפות, ידענו שאנו
עושות זאת לתוספת צניעות, ולא התלוננו.

היינו שקועות בהתבוננות מטה, וסביבנו כרכרו הבנות הקטנות וחיפשו להן אפשרויות למשחק.

לפתע שמענו צעקה מאחורינו. הסתובבנו. ראינו שם את אמא של אחת הבנות הקטנות כשהיא חיוורת ונסערת. שאלנו אותה מה קרה, והיא רק החוותה לעבר החבל שהיה בידיהן של בנותיה והן שיחקו וקיפצו בו. הבנו מיד.

החבל המיועד לקשור הידיות של הדלתות, שלא תפתחנה חלילה לחלל מסוכן, היה בידי הילדות והן שחקו בו בהנאה, כשתוך רגע קט יכולות היו הדלתות המסוכנות להיפתח ולחשוף פתח הרסני ואיום.

ואז נוכחנו בנס העצום שארע בזכות הזהירות במצות הצניעות. אילו לא היינו מתרכזות רק במרכז עזרת הנשים, היו יכולות חלילה בנות ונשים להידחף לכיוון הדלתות המסוכנות והללו יכלו להיפתח בקלות ולגרום לאסון נורא. כל המתפללות

ששהו באותה עת בבית הכנסת ראו בזאת יד ה' השומרת על שומרי המצוה, וקיבלו מכך חיזוק עצום בצניעות.

קפט. כוחו של פלייר

מזה תקופה אני מעצבת, מאירת וכותבת פליירים לזיכוי הרבים עבור הארגונים 'כתר מלכות' ו'נפשנו' בעיקר בנושא חיזוק הצניעות והקדושה בעם ישראל. סירבתי לקבל תשלום כספי עבור עבודתי ואני עושה אותה לשם שמים. בזכות הפליירים נשים רבות התחזקו וקיבלו על עצמן קבלות בצניעות. כמובן לא רק בזכותי, אני רק השתמשתי בכישרונות שקיבלתי מאיתו יתברך ברוב חסדיו. אלא גם בזכות כל השותפים למצוה, בזכות התורמים הנדיבים לעלויות הדפוס, בזכות תלמידי החכמים שמגיהים את התכנים, בזכות המפיצים שמחלקים את הפליירים, בזכות כל מיני רעיונאים ורעיונאיות וכמובן בזכות

תמיכתו של בעלי היקר. על אחד מהפליירים האחרונים שהפקנו כתבתי לעילוי נשמת מס' נפטרים.

כתבתי בספונטניות ושכחתי.

הבוקר התעוררתי מחלום מפעים. חלום על מכר מן העבר שנפטר לפני כ-4 שנים צעיר ורווק. אמו של המנוח, עופר בן מרים (שיהיה הסיפור לעילוי נשמתו), סיפרה לי בזמנו שיצא לקנות גבינה במכולת ולא חזר. הוא נפל מאחד הבניינים הגבוהים ולא ידוע אם איבד עצמו לדעת, נדחף על ידי מן דהוא או מעד ונפל. כשבוע לפני פטירתו התקשר אליי המנוח והשאיר הודעות בתא הקולי שהוא חייב לשוחח איתי בדחיפות כי הוא מדוכא ומיואש. אך לדאבוני לא מצאתי את הפנאי להתקשר אליו חזרה טרם פטירתו. מובן שהנחתי שהוא התאבד.

והנה בחלומי מתקשר אלי המנוח טלפונית ואני שואלת אותו: "איך אתה מתקשר אלי, הלא נפטרת מן העולם ואתה מת?", והמנוח

משיב לי בשמחה רבה: "רק רציתי להגיד לך שהפליירים שלך עושים רעש גדול בשמים". התרגשתי ושמחתי לשמוע את הדבר ושוב שאלתי: "אבל אתה מת אז איך אתה יכול להתקשר אלי?" והמנוח חזר ואמר: "אני יכול, ורק רציתי להגיד לך שהפליירים שלך עושים רעש גדול בשמים". שאלתי: "איך נפטרת?", המנוח ענה: "הם לא יכולים לספר את זה". לא הבנתי את התשובה, מי אלה הם? מה זאת אומרת לא יכולים? הוא ענה תשובות לא ברורות ורק חזר שוב ושוב על אותו משפט: "רק רציתי להגיד לך... וכו'". שאלתי בתמיהה, שהרי הבחור לא שמר תורה ומצוות ואיך יתכן שהוא כל כך מאושר: "איפה אתה? מה אתה עושה?" ידעתי שאנשים שחיללו שבתות ולא קיימו מצוות ובפרט אם התאבדו לא נמצאים בגן עדן, בלשון המעטה. הוא ענה באושר ובשמחה גדולה: "אני לומד תורה! ורק רציתי להגיד לך שהפליירים שלך עושים רעש גדול

בשמים". לאחר ששיחת הטלפון נותקה מצאתי את עצמי באותו בנין ממנו נפל ובאותה קומה.

לפתע הגיע בחור לא מוכר שהיה ברור שהוא היה איתו בשעת המקרה. שאלתי אותו מה קרה שם. הוא סיפר שהוא ועופר הרכיבו ביחד משהו. בו בזמן שהוא מספר אני רואה את הסיטואציה, לא ברור לי מה הרכיבו בדיוק, איזשהו רהיט. ואז, הוא מספר, "ביקשתי מעופר שיחזיק רגע ואני אלך להביא את החלק (או הכלי) שחסר, עופר היה אמור להחזיק את הדפנות מלמעלה אבל הוא החזיק מלמטה והמשקל גרם לו לחוסר שיווי משקל ונפל. אם הוא היה מחזיק מלמעלה זה לא היה קורה. אני לא דחפתי אותו, אני הלכתי להביא משהו".

כך הצטדק לפני.

בבוקר כשהקצתי משנתי, תיכף ומיד ניגשתי נרגשת לחפש על גבי הפליירים אם אכן כתבתי את שם המנוח. מצאתי את שם המנוח על אחד הפליירים האחרונים -

לעילוי נשמת עופר בן מרים. פיתרון החלום היה פשוט, הפליירים פעלו את פעולתם ועופר נכנס ללמוד בישיבה של מעלה וגם זכיתי שהראו לי משמים שעופר נפל ולא התאבד. כנראה שבדרך למכולת פגש מישהו שביקש ממנו עזרה וכנראה שהיתה סיבה להעלים את זהות הבחור שהיה עם עופר באותה קומה, אחרת מן הסתם היה נמצא חשוד ברצח, ועופר שידע את חפותו לא רצה ככל הנראה לגרום לו להסתבך ולכן רק אמר "הם לא יכולים לספר את זה". כמובן שקיבלתי מוטיבציה גדולה להמשיך בעבודת הקודש ויהי רצון שיהיה סיפור זה לחזרתם בתשובה שלימה של כל בני ובנות ישראל ולגאולה שלימה מהרה.

